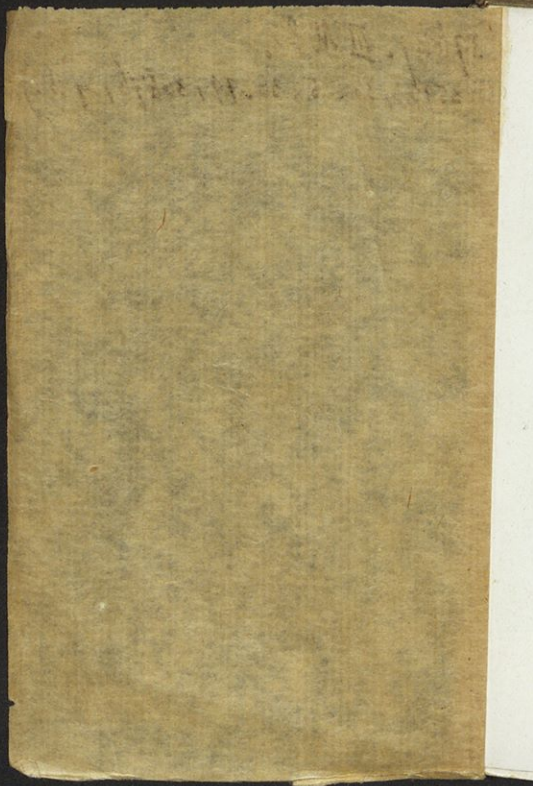

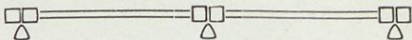
39669. III M h.

~~(at 35928, 36225, 36377, 36676, 37184)~~

Najboljša Mati.

Najnovejše
VODILO
za
dekliške družbe.

□ □ □

Spisal in izdal
Frančišek Bleiweis,
župnik v Lešah pri Trziču.

□ □ □

90

Dvanajsta izdaja.

V Ljubljani, 1912.
Natisnila Katoliška Tiskarna.

Natisk se dovoli.

Kn.-šk. ordinariat v Ljubljani,
dne 20. marca 1912.

J. Flis l. r.,
generalni vikar.

Predgovor.

Nad 50.000 izvodov družbenega „Vodila“ je že med svetom. Po vseh slovenskih deželah romajo ter Mariji srca naklanjajo. Tudi v Ameriki jih je že veliko.

Nova izdaja ima veliko prednosti pred prejšnjimi.

Da se vjema s „Cerkvenim molitvenikom“, da ustreza željam „Vodnika Marijanskega“, posebno pa, da vsebuje naj-novejša iz Rima došla pravila Marijinih družb, zato je pravilnik celoma nov, obrednik pa precej preglednejši in popolnejši.

Dekliško „Vodilo“ je postalo skoro čisto novo! Tudi naše srce potrebuje, da se večkrat prenovi. Morda se je marsikateri družbenici prva knjižica že postarala, in prvotna ljubezen do družbe zelo ohladila. Če je tako, naj seže po novi knjižici. Naj novo „Vodilo“ pomaga slovenskim deklicam, da se z novim navdušenjem navdahnjene zopet vsele posvete mili nebeški Materi!

SPREJEMNICA

je vstopila v
Marijino družbo

v

dne

vodnik.

Knjižica, pojdi zopet!

Le pojdi, knjižica, in ne jenjaj praviti slovenskim deklicam, kako srečni so dobri otroci Marijini. Kdor je zares Marijin, že tu pokuša sladkost nebeškega miru. Kdor je stanovitno Marijin, bo Marijin vekomaj!

Le pojdi, knjižica, ter vneto posnemaj blaženega Marijinega apostola Grinjona. V svojem tretjem delu hraniš preskušeno dobre zanke, s katerimi je Grinjon nalovil tisoče in tisoče duš za Marijo. Ti pa polovi vanje vse slovenske deklice, otmi jih iz pretečih nevarnosti, izroči jih v varstvo najboljši Materi, ki naj jih zaroči z najlepšim Ženinom.

Le pojdi, knjižica. Dobre slovenske deklice te bodo rade sprejele. Saj si kar žele izbranih besed, da se bodo dopadljivejše pogovarjale z milim Ženinom. Odpri se jim v svojem četrtem delu ter jim polagaj ljubke Grinjonove molitve na jezik. In neveste bodo vseč govorile Ženinu.

Le pojdi, knjižica. Pojdi pogumno. Saj ne greš prvič. Šla si že enajstkrat, in nad 50.000 Slovencev te je prijazno sprejelo, čeprav si bila prej veliko skromnejša, kakor si pa v pričujočem odposlanju. Letošnjo pomlad si se pomladila tudi ti; lepša si kakor kdaj; lahko upaš, da boš ugajala. Tvoj oče bi ti celo rad rekel: „Vsa si lepa in nobene pomanjkljivosti več nimaš“. Pa vsa lepa je samo Gospa, kateri ti služiš. Tebi pa še marsikaj manjka. Pa zaprosi vodnike slovenskih družb in vse naklonjene prijatelje, naj ti odkrito povedo, kakšna imaš priti prihodnjič.

Z ljubljanim Sinom naj blagoslavlja tebe in vse, ki te bodo brali, Devica Marija!

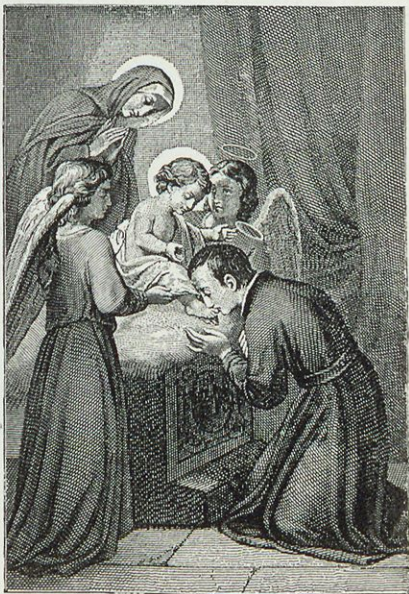
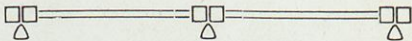

Prvi del.

Pravilnik.

Sv. Alojzij, prosi za nas!

Splošna pravila.

I. Namen in bistvo.

1. Marijine družbe ali kongregacije, ki so jih jezuiti začeli in jih je sveta stolica vedno odobraval, so dobro organizirane, čisto cerkvene družbe.

V njih se družijo izbrani katoličani s trojnim namenom:

- a) da bi preblaženo Devico Marijo pobožnejše častili, jo bolj otroško pristrčno ljubili ter ji tako veselje delali;
- b) da bi s pomočjo tako dobre Matere zares zgledno krščansko živeli ter napredovali v popolnosti;

c) da bi po svojih močeh še drugim pomagali k zveličanju ter branili Cerkev Jezusovo zoper napade zlobnih ljudi.¹

2. Marijine družbe v jezuitskih hišah in cerkvah ustanavljati, jih pridruževati glavni rimski nadkongregaciji ter jim tako naklanjati odpustke in privilegije, po papežih podeljene, ima general ali generalni namestnik Jezusove družbe. Drugod jih ustanavlja škof ali z njegovim dovoljenjem omenjeni vrhovni predstojnik jezuitski, kateri edini ima v vseh slučajih pridruževalno pravico k prvi rimski kongregaciji.²

3. Preblažena Devica Marija je glavna zavetnica Marijinih družb; to že kar ime razodeva: zato jo

---

¹ Pri dekliških družbah je pa pač glavni namen, varovati nedolžnost in čistost, ki je gotovo največje bogastvo krščanske device.

² Kako se družba ustanovi in za odpustke pravilno uredi, popisuje J. Kalanov „Vodnik Marijanski“, stran 32—36.

morajo vsi družbeniki priznavati za svojo prvo zavetnico, in vsaka posamezna družba se mora imenovati po kakem prazniku Matere božje.¹

Poleg tega si vsaka družba sme prosto izbrati še drugega zavetnika ali patrona.²

4. V Marijinih družbah imajo sicer prostor vsakovrstni katoličani; ker se pa ti ločijo po starosti, spolu in stanu, in imajo nekateri različne potrebe, se družbeni namen lažje doseže, če ima vsaka vrsta zase svojo družbo. In tako

---

¹ To je glavni družbeni praznik prve vrste.

² To je družbeni praznik druge vrste; slavnost se sme prenesti na naslednjo nedeljo, če pride god družbenega patrona na delavnik. Udje morajo življenje izbranega svetnika poznati in posnemati; velikokrat naj se mu priporočajo. Ni treba, da bi se morala za dekliške družbe izbrati vselej svetnica za patrono. Sveti Alojzij ali Stanislav sta pripravna za vse mladinske družbe. Smeta se določiti tudi za dekliške.

imamo posebne družbe za dečke, mladeniče, može, deklice, dekleta, žene, dijake, delavce itd.¹

II. Skupne pobožnosti.

5. Udje naj se zbero vsak teden enkrat ob določenem času. Ta shod bi bil torej vsako nedeljo; še bolje, če vrhutega še vsak zapovedani praznik. Izostati sme le iz posebno važnih vzrokov.²

¹ „Vodnik Marijanski“ za vsako župnijo mladeniške in dekliške družbe skoro kar zahteva, in mladeniške še toliko bolj kakor dekliške, kolikor so jih mladeniči bolj potrebni kakor dekleta. Moške priporoča, da bi se pridobili možje za pogostejše prejemanje svetih zakramentov in pogumnejše spoznavanje svete vere. Ženske bi pa po družbi lepo dosegle to, kar namerava pouk za mlajše matere, ki je vpeljan v ljubljanski škofiji.

² Po izvun-samostanskih družbah se pri nas zahtevajo le mesečni shodi. Izmed teh najslovesnejši je na glavni družbeni praznik — in sicer dvakratni: jutranji in popoldanski. Pri jutranjem je skupno obhajilo. Popoldanski je ob

6. Spored pri shodih: 1. molitev k Svetemu Duhu, 2. branje iz kakšne pobožne knjige, 3. oznaila (?), 4. (jutranjice ali) večernice iz malih dnevnic Matere božje, 5. nagovor, 6. lavretanske litanijs ali kake druge molitve.¹

času popoldanske službe božje namesto iste vpričo cele župnije. — Drugi slovesni se vrši v vsem kakor prvi; če pa vodnik hoče, da popoldne ni javen, pa ni. Potem je še v ostalih desetih mesecih po en shod z nagovorom. Ti so navadni obvezni shodi. Ti zadnji pa ne nadomeste popoldanske službe božje. Navadno so po njej in so zato toliko krajši. Priporočajo se pa še zasebni shodi: cerkveni in necerkveni — in sicer posebno za tiste nedelje in praznike, ob katerih ni obveznega shoda.

¹ Po Slovenskem se vrše shodi takole:

1. navadni shodi, če niso koj po popoldanski službi božji:

- a) Ko se udje zbirajo, se moli rožni venec ali se kaj pobožnega bere (iz „Hči Brezmadežne“);
- b) shod se začne z Marijino pesmijo;
- c) oznanilo, če je;

7. Družba imej včasih skupno obhajilo, duhovne vaje, kako pobožnost k svojemu patronu.

8. Skupno obhajilo je enkrat na mesec.¹

č) nagovor ($\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ure dolg) spred oltarja; pred in po nagovoru: Češčena, Marija;

d) Marijina pesem;

e) litanije Matere božje ali dnevnic ali druge molitve;

f) pesem.

(Če se pa shod vrši koj po popoldanski službi božji, zadostuje: pesem, nagovor, pesem ali kaka molitev.)

2. Slovesni shodi: pesem, govor s prižnice, pesem, sprejem (?), pete litanije z blagoslovom, pesem.

3. zasebni shodi: pesem — branje (iz „Hči Brezmadežne“ ali iz ...) — litanije ali dnevnic (večernice) — pesem.

4. Zabavni shodi: petje — branje — razgovarjanje — igranje.

¹ V slovenskih mladinskih družbah je splošno vpeljano skupno obhajilo dvakrat na leto, in sicer na oba družbena praznika. Deli se navadno med sveto mašo. Udje imajo svetinje in so zbrani na odločenem jim prostoru. Med obhajanjem se smejo obhajilne

9. Duhovne vaje za družbo naj bi bile vsako leto nekaj dni. Za sklep je skupno obhajilo. Vodnik določi, kdaj, kje in kako se bodo vršile. Ne pozabi naj pa, da je postni čas navadno najprilичnejši za to. Najuspešnejše se udje udeležujejo duhovnih vaj, če so sami zase, ločeni od sveta. Če se to ne more doseči, in se tudi ne more celi dan posvetiti temu namenu, potem naj pobožnost traja šest dni, in člani naj se vmes vsaj dvakrat na dan zbero k njej: enkrat zjutraj in enkrat zvečer. Tu pride na vrsto posebno: pobožno branje, premišljevanje, pridiga, sveta maša in rožni venec.¹

---

peti. Po sveti maši lahko skupno glasno kaj molijo. Druge mesece sme biti sveto obhajilo tudi skupno. Če pa ni, se pa od udov strogo zahteva, da gotovo sami vsak mesec vsaj enkrat prejmejo svete zakramente. No, pa dobre družbenice store že kar same veliko več.

¹ Pri nas tudi kake litanijske in križev pot. Če te doleti velika sreča duhovnih vaj, se jih udeležuj z veliko vnetostjo in

10. Oba družbena praznika naj se leto na leto slovesno obhajata! Pred Marijin družbeni praznik se lepo poda devet- ali vsaj tridnev- nica. Če je drugi zavetnik sveti Alojzij, — pa tudi sicer — dobri družbeniki vsako leto počaste tega svetega mladeniča s šestnedeljsko pobožnostjo.

11. Zgoraj naštete in vse druge pobožnosti naj se vrše primerno slovesno in veličastno. Izostati mora se vse ničemurno, kar več škoduje kakor koristi pravi sreči cele družbe in posameznih članov.

III. Odseki.

12. Marijine družbe imajo namen, najprej lastne člane kolikor moč posvetiti, potem pa po teh zveličavno vplivati še na mnoge druge; zato si morajo prizadevati,

zbranostjo. Nobenega govora ne zamudi. Spovedi malo ponovi od zadnjega ponavljanja naprej. Pri skupnem obhajilu te seve ne sme manjkati! (Glej 38.)

da z raznimi pripomočki množe pobožnost v članih ter jih navajajo dejansko ljubiti bližnjega. Družbeniki so v vseh časih pridno nevedne poučevali v verskih resnicah, obiskovali bolnike in jetnike . . .

13. Da se bodo uspešneje vršila taka dobra dela, bo prav, da se zasnujejo odseki s posebnim delokrogom, če je zanje dovolj pripravnih udov. Vsi taki odseki so podložni družbenemu predstojništvu.¹

¹ Slovenskim družbenicam so priporočeni sledeči odseki: 1. treznosti, 2. evharistični, 3. časniški, 4. dobrodelni, 5. za krščanski nauk, 6. pevski, 7. izselniški, 8. misijski.

1. Članice treznostnega odseka naj izkušajo v svojem kraju odpraviti pивske razvade. Koliko več sreče, če manj pijače!

2. Kakor zaslužno delo je v treznostnem, tako lepo je v evharističnem! Članice same vneto časte in prejemajo sveto Rešnje Telo in vnemajo druge za to dvojce. Snažijo, lepšajo bivališče Najsvetejšega. Če znajo, izdelujejo cerkvene obleke.

3. Časniški odsek širi dobro in preganja grešno berivo.

14. Odseki, ki v dijaških kongregacijah goje vedo in umetnost, se imenujejo akademije.

4. Dobrodelni odsek opravlja telesna in duhovna dela krščanskega usmiljenja in to posebno pri bolnih in umirajočih. Članice bolnika obiskujejo, tolažijo, mu bero iz knjig, pisanih za take ljudi, mu narekujejo z odpustki obdarovane vzdihljaje in sveta imena; obujajo z njim kes in vdanost v voljo božjo; mu pomagajo, da duhovno obiskuje in prejema sveto Rešnje Telo. Vzpodbujajo ga, da prav porabi mu še odločeni čas, preskrbe mu štacijski križec . . .

5. Članice odseka za krščanski nauk imajo posebno v vaseh, ki so zelo oddaljene od župnijske cerkve, veliko opraviti. Pa tudi drugod ne manjka takih, ki niso dosti poučeni.

6. Pevski odsek pospešuje ljudsko petje in lepo glasno molitev.

7. Izselniški odsek ima nalogo, izseljevanje preprečevati in, če se ne da preprečiti, urediti.

8. Misionski odsek nabira darov za misione med pogani, katerih je še 800 milijonov; nabira darov za Apostolstvo svetega Cirila in Metoda in obenem prispevkov za izpreobračanje naših razkolnih bratov.

IV. Vodstvo.

15. Vrhovno oblast nad družbami, ki jih neposredno vodijo patri jezuiti, ima njihov general. V vseh drugih družbah največ odločuje domači škof.

16. Škof ima oblast, družbo ustanoviti in nadzorovati, potrditi njena posebna pravila ter imenovati duhovnega vodnika zanjo.

17. Z imenovanjem je vodniku izročena vsa oblast, ki je potrebna za uspešno vodstvo. Pač je vezan na ta splošna, vezan pa tudi na posebna krajevna pravila, ko so prejela škofijsko odobrilu. Sicer pa v vsem prosto ukrepa, kakor se mu zdi koristno za družbo. Dasi se rad ozira na želje družbenikov in na nasvete predstojništva, vendar dolžan ni.

18. Predstojništvo pomaga vodniku družbo vladati. V istem so: prednik, dva pomočnika, tajnik, šest do dvanajst svetovavcev, nadzornik novincev in blagajnik. Vod-

nik v večjih družbah izmed svetovavcev (ali tudi izmed drugih družbenikov) lahko imenuje še namestnike tajniku, nadzorniku in blagajniku. Vsi ti skupaj tvorijo predstojništvo.¹

19. Nekatero družbo imajo še lastne zakristane, vratarje za kontrolo, knjižničarje, brave. Število se ravna po potrebi. Ti se ne štejejo k predstojništvu in ne hodijo k posvetom.²

20. Vodnik ima pravico za vse različne službe pripravne družbe-

---

¹ Preveč naj jih ni v predstojništvu, da niso posveti preveč otežkočeni. Nekatero družbo pomočnikov nimajo. Imajo le prednika in toliko svetovavcev, da na vsako večjo vas (mestni del) po eden pride. Novince lahko nadzoruje kar prednik ali kak pripraven svetovavec; tajniška in blagajniška služba se istotako lahko kar poveri najsposobnejšemu izmed predstojnikov. Če nobenega za to ni, ostane seve vodniku, kakor še kaka druga.

² Po večjih, posebno mestnih in samostanskih družbah imajo tudi ta mesta izpolnjena.

nike ali kar imenovati ali jih dati voliti. Tudi način volitve sme sam določevati.¹

21. Enkrat v letu se predstojništvo obnovi. Isto velja tudi za nižje službe. Navadno je zelo prav, da vsaj čez tri leta ni ista oseba za prednika. V manjši meri velja to tudi za ostale službe.²

22. Družbeniki, ki so prejeli katero izmed naštetih služb, imajo toliko oblasti, kolikor je jim je vodnik izročil, ter izvršujejo svojo nalogo tako, kakor jim je on naročil. Sploh so vsi skupaj, kakor vsak zase, podložni vodniku.“

V. Sprejemanje in izključevanje.

23. Kdor hoče vstopiti v družbo, naj se zgласi — najbolje v sprem-

¹ Več o tem ima „Vodnik M.“, str. 46. in 47.

² „Vodnik M.“, str. 47. svetuje: „Volutev naj se vrši pri prvem shodu po glavnem družbenem prazniku.“

stvu kakega družbenika — pri vodniku. Ta edini ima pravico sprejemati. Prosivec mora biti dobrega imena, primerne starosti¹ in istega stanu, za katerega je družba

¹ V dekliške družbe se po Slovenskem sprejemajo dekleta prime-roma 14—25 let stare. Le ko se družba nanovo vpeljuje, se sprejemajo tudi starejše, da so tudi te deležne duševnih dobrot M. družbe. Pa „Vodnik M.“ določa, naj se tudi v tem slučaju ne seže čez 30. leto. — Dve precej starejši sestri sta pa ob taki priliki stopili pred vodnika in rekli: „Gospod, saj starost ni greh! Vedno sva lepo živeli; zdaj boste vse dobre cele župnije sprejeli v družbo. Ker naju nočete, ostaneva nekako tako izvzeti, kakor tiste, ki veljajo za očitne grešnice.“ Vodnik jima je rekel: „Saj sta v tretjem redu, uživata v njem veliko milosti . . .“ Pa ker sta še prosili, jih je zasebno sprejel v zadobitev odpustkov. Oprostil jih je pa — in jima tudi ni dovolil, da bi se udeleževali javnih družbenih nastopov. Bili sta vendar tako v družbi, kakor tiste, ki so se kot družbenice poročile in niso mogle prestopiti v družbo za matere, ker je v istem okolišču ni bilo.

ustanovljena. Imeti mora resno voljo, da bo vestno izpolnjeval pravila.

24. Preden se priglašenec¹ končno sprejme, ostane vsaj dva meseca² na poskušnji. Ima pa že pred sprejemom iste dolžnosti³ kakor pravi družbeniki.

Če se za sprejem zgласi član kake druge družbe in s seboj pri-
nese od vodnika, od katerega se
je ravnokar poslovil, pohvalno iz-

---

¹ Priglašenec se lahko imenuje aspirant in obdrži to ime, dokler se v predstojniškem posvetu ne sprejme za novinca, pripravnika ali kandidata. Od vodnika dobi malo „čudodelno“ M. svetinjico in družbena pravila. Svetinjico naj nosi pod obleko ali kjerkoli s seboj. Pravila naj pa večkrat prebere, da jih bo popolnoma poznal.

² Kandidatura traja navadno okroglo leto; pri šolarjih od 12. do 14. leta. Ume se, da sme vodnik več mesecev spregledati. Sme sprejeti v družbo tudi pred 14. letom, če še nima M. vrtca.

³ Pri procesijah so novinci pred družbeniki, poročeni pa za njim.

kaznico ozir vedenja in izpolnjevanja družbenih dolžnosti, se sme takoj sprejeti.

Če pride kdo, ki je bil prej pač v zvezi s kako družbo, v zadnjem času pa ne, naj bo na poskušnji, dokler vodnik za prav spozna.

25. Sprejema se v družbo po moči slovesno; to se godi dvakrat ali tudi večkrat na leto¹, in sicer ob obeh glavnih družbenih ali pa še ob Marijinih praznikih.

26. Pred sprejemno slovesnostjo skliče vodnik predstojniški posvet ter našteje novince, ki pričakujejo sprejetja. Predstojniki eden za drugim odkrito povedo, če vedo o kakem kandidatu kaj takega, kar bi ga delalo nevrednega. Vodnik pa vse izrečeno pretehta ter za vsakega posebej odloči, ali bo koj

---

¹ „Vodnik M.“ priporoča, da bi se sprejemalo samo enkrat na leto, in sicer na glavni družbeni praznik. — V živahnih družbah se pa vseeno lahko večkrat to godi.

sprejet, ali bo ostal še na poskušnji, ali bo kar odslovljen.

27. V družbo sprejema vodnik pri slovesnem shodu; podpirajo ga neposredno prednik, tajnik in nadzornik novincev.

Tajnik imenoma vse sprejemance povabi pred oltar, da se kleče glasno Mariji posvete. Vodnik ali po njem pooblaščen duhovnik jim izroči blagoslovljene družbene svetinje ter jih nato izrečno sprejme.

Po slovesnosti se morajo novi člani vpisati v imenik.

28. Pridejo slučaji, da bi vodnik sprejemne obrede rad skrajšal ali opustil. Sme! Strogo vzeto za veljavnost namreč zadostuje, da le tisti, ki ima oblast sprejemati, in tisti, ki želi biti sprejet, to svojo voljo vidno izrazita.

29. Če je družba ustanovljena za posebno vrsto ljudi ali za poseben stan, se ne more nobeden drugovrstnik vanjo sprejeti; vendar sme vodnik tudi v tem drugače ukreniti, če ima tehten razlog.

30. Kdor je enkrat veljavno sprejet v družbo, ostane za vedno njen član; jenja biti le, če ali sam prostovoljno iz nje izstopi, ali če ga kot nevredneža izbrišejo.

31. Odslovi, izključi in izbriše se pa vsak družbenik ali novinec, ki se zelo pregreši zoper krščanske dolžnosti ali družbena pravila. Izključevalno oblast ima samo vodnik. V dvomljivih slučajih se pa vendar prej posvetuje s predstojništvom.

VI. Dolžnosti.

32. Družbena pravila sama na sebi ne vežejo ne pod smrtnim, ne pod malim grehom. Za tiste, ki so v družbi, imajo božje in cerkvene zapovedi prav isto obveznost, kakor za tiste, ki niso. Pa družbeniki bodo vseeno pravila spoštovali in, kar se da, vestno izpolnjevali. Saj so se jim ob vstopu v družbo sami prostovoljno podvrgli. Uprav izpolnjevanje družbenih pravil največ pomaga, da se družbeniki v družbi

dobro počutijo; zato jih morajo tudi vestno izpolnjevati.

33. Dober družbenik bo predvsem vzoren kristjan. Ta natanko tako veruje in živi, kakor to Cerkev uči. Vse, kar Cerkev priznava in zametava, priznava in zametava tudi on. V vsem z njo misli in čuti; nikdar — ne zasebno, ne javno — se ne sramuje izkazati se zvestega in pokornega otroka tako svete matere.

34. Nekateri pobožnosti so za lepo življenje kar potrebne. Takih se bodo družbeniki trdno poprijeli. Zjutraj bodo vselej obudili vero, upanje in ljubezen ter Boga zahvalili za milost, da so dočakali nov dan. Molitve, dela in trpljenja bodo darovali po Marijinih rokah presvetemu Srcu njenega božjega Sina ter obudili namen, da se žele udeležiti vseh odpustkov, kar jih morejo dobiti s svojimi molitvami in drugimi dobrimi deli. Priporočili se bodo preblaženi Devici ter zjutraj in zvečer molili vsaj

po trikrat Češčena, Marija . . . , zjutraj še „Češčena bodi, Kraljica . . .“, zvečer pa „Pod tvoje varstvo . . .“ Kadar bodo mogli, bodo vsaj četrť ure premišljevali ali kaj svetega brali, šli k sveti maši, izmolili del rožnega venca ali del Marijinih dnevnic. Vsak večer si bodo skrbno izprašali vest ter prav srčno obžalovali grehe celega svojega življenja in še posebno todnevne prestopke.

35. Hudobnih in dvomljivih oseb se bodo izogibali. Spotikljivega ne bodo brali. K pohujšljivim predstavam in na ples ne bodo hodili.¹ Varovali se bodo nepo-

¹ Ples je družbenicam odločno prepovedan; le v posebnih slučajih se smejo z izrečnim dovoljenjem vodnikovim kratek čas udeležiti poštenega plesa. Vse naj bi bile kakor nekatere, katerih tudi na ženitnini ni mogoče pripraviti k plesu. Na pametnih ženitninah tudi ples več ne pride na vrsto. Kolikor je od tebe odvisno, ga boš zabranjevala. Da bi pa katera hotela biti v družbi in na gostilniških plesih — to dvoje pa nikakor ne gre skupaj.

trebnega občevanja z drugim spolom, grešnega znanja in sploh vsega, kar bi utegnilo lastni duši škodovati ali drugim biti v pohujšanje ali spotiko.

36. Kolikor mogoče, naj bi imel vsak stalnega spovednika; v to naj si izbere pobožnega, učenega in skušenega duhovnika. Temu naj se celoma odkrije, ter se mu da boljšati in voditi v vseh duševnih zadevah.

37. Pred vstopom v družbo naj ponovi vse svoje spovedi, če ni tega že prej kdaj temeljito storil, ali če spovednik ne odloči drugače. Odslej naj ne prejema svetega obhajila samo tolikokrat, kolikorkrat zahtevajo pravila. Prejema naj ga tolikokrat, kolikorkrat mu reče spovednik.

38. Prav dobro svetuje papež Benedikt XIV. vsem družbenikom; ta pravi, naj bi vsako leto enkrat ali dvakrat svoje spovedi malo ponovili — torej opravili celoletno ali polletno spoved. Najprimernejši

čas za to so duhovne vaje ali konec leta. (Glej 9.)

39. Sveta stolica vabi vse vernike k pogostemu in vsakdanjemu obhajilu; družbeniki naj si mislijo, da to velja posebno zanje; zato se vsem skupaj in vsakemu posebej toplo priporoča, naj se ne zadovoljijo samo z obhajili ob dnevih, ko so za družbo popolni odpustki. Vsak naj se raje potruди, da bo prejemal sveto obhajilo prav pogosto ali vsak dan, kar prav srčno želita Kristus Gospod in njegova Cerkev.¹

40. Preblazena Devica Marija je glavna zavetnica vseh Marijinih družb; zato morajo vsi družbeniki njo prav posebno pobožno častiti. Kolikor morejo, naj posnemajo njene vzvišene čednosti, vanjo naj celoma zaupajo in vzpodbujajo naj eden drugega, da jo bodo vsi res prav otroško ljubili ter ji zvesto služili.

---

¹ Srečen, ki gre vsakih 14 dni k spovedi in vsak dan k svetemu obhajilu.

41. Na vseh shodih (rednih in izrednih) morajo biti vsi pravočasno navzočni. Če se je kdo udeležil, se lahko na več načinov spoznava. To se zgodi lahko takole: Vsak družbenik prinese s seboj listek s svojim imenom ter ga pri shodu izroči vratarju ali vrže v za to pripravljeno posodo. V nekaterih družbah pa vratar kar sam v imeniku družbenikov vsakega prišleca zaznamenuje.¹ Če kdo ne more na shod, naj vodniku prej ali poznej, ustno ali pismeno, osebno ali po kom drugem, naznani, zakaj ga ni bilo. Ta sodi, če je izostal opravičeno.²

42. Zgoraj (12, 13.) smo omenjali kako važni in koristni so od-

---

¹ O kontroli piše več „Vodnik M.“, str. 62.

² „Vodnik M.“, str. 63., terja: „Kdor je izostal trikrat v letu neopravičeno, se mora resno opominjati, in če opomin ni izdal, izbrisati.“ Za opravičen vzrok velja bolezen in kaj neodložljivega; božja pot, obisk sorodnikov . . . ne.

seki v družbah. Zato se zelo želi, da bi bil vsak družbenik vsaj v enem odseku delaven član. Kjer to kaže, se sme kar predpisati.

43. Tudi vsak zase naj rad usmiljeno dušne in telesne dobrote deli bližnjim. Ker je družba sama velika dobrota, zato naj vsak pridobiva pripravne osebe zanjo. Tako bo res vsak apostolsko delal za božjo in Marijino čast.

44. V vseh družbenih zadevah naj družbeniki z veseljem ubogajo vodnika. Tudi predniku in ostalim predstojnikom naj so spoštljivo podložni. Pa tudi tisti, ki opravljajo nižje (pa važne) službe, si jih niso sami prilastili; v imenu vodnika delujejo, in vodnika uboga, kdor je tem pokoren.¹

45. Medseboj naj so udje krščansko prijazni kakor bratje in sestre. Čutijo naj se za člane iste Marijine družine. Molijo naj za

---

¹ Vsa pokorščina naj bo zavoljo Marije in Jezusa!

celo družbo in za vse, posebno pa za bolne družbenike.

Če se je kateri izmed njih preselil v večnost, naj vsi, ki morejo, spremijo njegovo truplo k zadnjemu počitku.

Vsak posebej naj kaj moli za njegov večni mir. Vsi skupaj pa rožni venec (ali pa mrtvaške dnevnice). Tudi naj so vsi pri tisti sveti maši, ki se za vsakega umrlega družbenika po ena daruje na družben račun.

46. Za družbene potrebe naj vsak prostovoljno po svojih okoliščinah kaj daruje. Če je pa vpeljena članarina, pa radodarno isto odšteje; visoka naj pa ne bo!¹

47. Kdor se namerava preseliti za dolgo ali za vedno iz bivališča sedanje družbe, naj to sporoči vodniku. Ta mu bo dal, če bo tako za prav spoznal, izkaznico, katero navadno poleg njega tudi prednik

---

¹ Pri naših družbah ni predpisana članarina.

podpiše. V isti bo zapisano, da je dotični res že družbenik ter vreden, da se sprejme v družbo onega kraja, kamor pride.¹

Družbeniki, ki gredo za celo leto ali še za daljši čas iz kraja svoje družbe in ne morejo redno k shodom prejšnje družbe, naj vedo, da je v zadobljenje družbenih odpustkov potreben prestop v družbo novega bivališča, če se nahaja taka tam. Ta zahteva sevejenja, če je tamošnji vodnik zoper, ali če je kak drug veljaven zadržek. O tem ima odločevati vodnik prve družbe.²

¹ Vzorec ima „Vodnik M.“, na str. 148., popis pa na str. 58.

² Torej, če kdo ne misli biti celo leto na tujem, in je tam družba za njegov stan, mu ni treba prestopati; pokaže samo s seboj prineseno izkaznico tamošnjemu vodniku in ga prosi, da bi smel kot gost hoditi k družbenim prireditvam. Če pa v novem kraju ni take družbe, pa tudi ostane ud prejšnje, če bo še tako dolgo tam. Samo vsako leto za glavni družbeni praznik pošlje ali prinese podpisano

Če so pa družbeniki na tujem, naj včasih vodniku ali predniku pišejo. Kolikor jim je tam mogoče, naj izpolnjujejo družbene dolžnosti. Kjerkoli so, naj res prav lepo krščansko žive, kakor se to spodobi dobrim Marijinim otrokom.

VII. Predstojništvo.

48. Člani predstojništva imajo častne službe; te povzdigujejo iste nad navadne družbenike. Odlikujejo naj se pa predstojniki še v tem, da bo vsak toliko bolj popoln in natančen v izpolnjevanju družbenih pravil, kolikor višjo službo ima.

49. Prizadevajo naj si, da bodo prav vestno opravljali svojo službo. Kolikorkrat je treba, naj se obrnejo na vodnika, da mu poročajo

posvečenje, katero je bil ponovil; tu še pripiše, kolikokrat prejema svete zakramente. Če bi posvečenje že dve leti zaporedoma ne prišlo na družbo, se družbenik enkrat opomni; in če to ni pomagalo, kar izbriše.

o svojem delovanju, da zaprosijo sveta v težavnih in dvomnih zadevah, da dobe novih navodil. Tako mu bodo res vrlo pomagali vladati družbo, kakor so dolžni.

50. Predstojništvo sklicuje v posvet vodnik ali na njegov poziv prednik. Kdor skliče, ta tudi predseduje. Zelo koristno je, da je posvet vsak mesec.¹ V istem ima vsak predstojnik glasovalno pravico. Kar se tu z nadpolovično večino sklene, to postane veljavno in obvezno, ko je vodnik isto potrdil in pravilno objavil. Če vodnik ni odobril, potem ne velja noben sklep predstojništva, če je bil tudi morda soglasen.

51. O vsem, kar pride na vrsto, naj jasno in odkrito izrekajo svoje misli. Vsiljevati svojega prepričanja

---

¹ Seja naj je tudi pri manjših družbah vsaj vsak drugi mesec. Najbolje na dan shoda, in sicer pred shodom, da se lahko pri shodu sklepi takoj objavijo. — Če treba, so tudi izredni posveti.

drugim ne smejo: ne iščejo naj samih sebe, temveč le večjo čast božjo in duhovno korist Marijine družbe.

52. Kdor namerava pri posvetu kaj bolj hočljivega predlagati, naj to poprej pove vodniku; prepusti naj njemu, da previdno odloči, če naj tisto pride pri posvetu v razgovor.

53. Prednik je prva oseba pri predstojništvu in nekaka desnica vodnikova. Vodniku je lepo podložen; za njim ima pa prvo mesto v družbi in glavno besedo pri njenem vladanju, posebno pri sprejemanju in izključevanju družbenikov.

54. Prvi in drugi pomočnik pomagata predniku s svetom in dejanjem v službi. Če je prednik zadržan, ga nadomestuje prvi pomočnik; če tudi tega ni, nastopi drugi.

55. Tajnik sestavlja zapisnike predstojniških posvetov, spisuje

kroniko, piše sprejemnice, izkaznice, pisma, poročila, dopise ter iste podpisuje. Vse to izvršuje tako, kakor sta mu naročila vodnik in prednik. Zapisnik predstojniških posvetov, kronika in imenik sprejetih družbenikov¹ naj so tri ločene knjige, ki jih ne sme manjkati pri nobeni družbi.

56. Predstojniki ne svetujejo samo zbrani pri sejah, marveč tudi sicer vsak zase, če jih v to pozove vodnik ali prednik. Da bodo mogli zanesljivo svetovati, morajo družbenike in družbene okoliščine dobro poznati. Ko jim je kakega

---

¹ V tem imeniku so samo že sprejeti družbeniki, in sicer redni in gosti. Za novince je poseben imenik; spišuje ga nadzornik. Vratar ima pa kontrolno knjigo, v kateri so imena obojih — že in še ne sprejetih. (Beri št. 61.) Če kaka družba nima kontrolne knjige, zamude pri shodih in skupnih obhajilih zapisuje kar v imenik družbenikov in imenik novincev. Vzorec družbenega imenika z rubrikami za kontrolo ima „Vodnik M.“, str. 144. in 145.

družbenika zatožiti, naj store to vselej iz čiste ljubezni do tistega in iz dolžne skrbnosti za družbo; sovražni, škodoželjni in strankarski duh jih pa ne sme obvladati.

57. Nadzornik mora v času poskušnje v oskrb mu izročene novince do sprejema privaditi družbenim pravilom in navadam ter jim vdahniti marijanskega duha in navdušenje za družbo. Vodniku poroča, vkoliko novinci zadostujejo družbenim zahtevam in kako se sicer obnašajo. Tako poučen, bo vodnik lahko pravilno odločil, če naj koga sprejme, odloži ali odslovi.

58. Blagajnik zbira pri družbenikih in dobrotnikih darove ali pobira določene prispevke. Navadno hrani ves družbeni denar ter v imenu družbe plačuje, kakor sta mu vodnik in prednik naročila. Vse sprejemke in izdatke sproti natančno in jasno zapisuje v računsko knjigo. Vsako leto predloži račun. Vse tozadevne listine hrani lepo

urejene. Sploh v vsem zvesto upravlja mali zaklad preblazene Device.

VIII. Nižje službe.

59. Tisti, ki imajo nižje službe, naj jih tudi z veseljem opravljajo. Naj so lepo pobožni in navdušeni za družbo. Kadar treba, naj se obračajo na vodnika.

60. Družba imej vsaj dva zakristana. Ta dva bosta za vsak shod v cerkvi (kapeli, dvorani) vse potrebno pripravila in prostor sam primerno olepšala.¹

61. Za kontrolo je nujno treba dveh ali več vratarjev. Ti imajo v kontrolni knjigi napisane vse novince in družbenike; za vsak shod zaznamenujejo pri vsakem, če je bil navzoč, ali pa, če se je zadostno opravičil pri vodniku.

62. Bravec na shodih bere, kar mu vodnik odkaže; če mu ta naloži, tudi oznani, kateri prazniki

---

¹ Podpira ju evharistični odsek.

bodo do prihodnjega shoda, kakšen bo red pri službi božji; kaj je vodnik novega odredil ... in kar se mu je še predložilo v oznanilni knjigi.¹

63. Knjižnico oskrbuje eden ali več knjižničarjev. Ti ob določenem času izposojujejo knjige ter vrnjene zopet pokladajo na prava mesta. Imajo naj natančen zaznamek vseh knjig.

64. Vodnik in prednik sama ne moreta mnogokrat obiskovati bolnih družbenikov. Zato se za ta posel odločijo nekateri posebno goreči in modri družbeniki. Ti naj gledajo, da bodo z vsakim obiskom bolnika res razveselili. Sočutno naj ga tolažijo ter mu s svetimi pogovori lajšajo trpljenje. Sami naj molijo za bolnika; in če je bolezen postala resnejša, naj poskrbe, da bo cela družba molila zanj. Vodniku naj pa tudi takoj

---

¹ Pri naših družbah vse to opravi vodnik sam.

sporoče o nevarnosti, da bo bolnika pravočasno previdel.¹

65. V teh pravilih naštete (višje in nižje) službe so v vseh družbah. Tu in tam vpelje kaka družba po potrebi še kako drugo službo. Za tisto vodnik sam določuje pravice in dolžnosti.

IX. Zveze.

66. Včasih priredi več družb istega stanu ali vse družbe iste dekanije ali škofije ali narodnosti skupen shod. Tak skupen shod se imenuje marijanski kongres.² Take prireditve niso za to, da bi se družbe nazunaj svetile in svetu skazovale; namen jim je vse višji; na njih naj si nabere družbe resničnih in trajnih duševnih koristi!

---

¹ Glej 13. pod črto o dobrodelnem odseku. Več v „Vodniku“, str. 96.—98.

² V ljubljanski škofiji imajo vsako leto vse dekliške družbe ene ali več dekanij navadno v kaki božjepotni cerkvi take skupne shode.

67. Prav, da izhaja družbeno glasilo, ki naj živahno obravnava družbena vprašanja ter poživlja v bravcih marijanskega duha. Pridno naj se tudi bere!¹

68. Koristno je, da se več istovrstnih družb ali vse družbe kake pokrajine trajno zvežejo. Tako zvezo vlada glavno predstojništvo (generalni konzult).²

Posebna pravila.

Če bi kje želeli pravil, ki bi se v kaki točki ne vjemala s temile, jih škof po svojem odobrenju predloži še o. generalu Jezusove družbe, ob priliki, ko hoče novo družbo pridružiti glavni rimski družbi.

---

¹ Slovenske družbenicečitajo „Bogoljub“.

² Tako so zvezane vse družbe ljubljanske škofije. Vse družbe ene dekanije skupaj imajo dekanijskega vodnika. Ta skliče vsako leto enkrat k dekanijskemu posvetu vse vodnike tiste dekanije. Cela škofija ima še glavnega vodnika ali škofijskega vodja. Ta predseduje pri vsakoletnem posvetu zbranih dekanijskih vodnikov. Več v „Vodniku M.“ na str. 122, in sledečih.

Posebna pravila posameznih družb, ki se pridevajo splošnim, ne smejo tem nasprotovati; so samo dopolnila teh. Taka krajevna pravila kar škof odobre, pa postanejo trajno veljavna.

Posebna pravila so pravzaprav kar splošna pravila, prikrojena za razmere in potrebe vsake družbe posebej. V njih se za stalno določi: glavni praznik, drugi zavetnik, stan, za katerega je družba določena, kraj, cerkev (kapela, zavod), kjer ima družba svoj stalež, družbeni oltar v dotični cerkvi, posebna naloga, ki si jo stavi družba.

Poleg trajno veljavnih posebnih pravil so še vpoštevati odredbe vodnikov in sklepi predstojniških posvetov. Te določbe niso tako važne kakor pravila; te sme vodnik spreminjati. Tudi jih ne pošilja v odobrenje na višje mesto. Pač pa ne smejo nasprotovati splošnim pravilom. Med take določbe spadajo sledeče zadeve: Koliko bo shodov in kdaj bodo? Koliko skupnih obhajil? Kdaj? Kako se obhajata glavna praznika? Kolikokrat, kdaj in kako se bo sprejemalo? Kako dolga naj je poskušnja? Kdaj in kako se bo volilo vsako leto? Koliko svetovavcev je potrebnih za to družbo? Kateri odseki naj se osnujejo? Kako? Koliko članov bo imel eden ali drugi? Kaj spada v delokrog vsakega? . . . In še veliko podrobnih določb, ki sproti

urejujejo družbeno življenje in delovanje, kakor ravno časovne razmere zahtevajo.

Splošna in posebna pravila, pa tudi vse važne določbe naj se vsako leto enkrat javno prebero. (Ali pa naj se v več oddelkih razlože.)

Odpustki.

I. Dnevi, ob katerih imajo družbeniki sami popoln odpustek:

1. Sprejemni dan.¹
2. Smrtni dan.²
3. Božič, vnebohod, M. spočetje, rojstvo, oznanjenje, očiščevanje in vnebovzetje.¹
4. Verne duše.¹ (Nakloni se lahko umrlim družbenikom.)
5. Poljuben dan vsakega tedna.³
6. Dan skupnega obhajila.⁴
7. Vsake duhovne vaje. En dan v mesecu, če se zbrano preživi.⁵
8. Dan svetega obhajila za bolnega družbenika.⁶

¹ Potrebna je spoved in obhajilo.

² Navadni pogoji.

³ Poleg spovedi in obhajila še navzočnost pri tedenskem shodu.

⁴ Poleg spovedi skupno (!) obhajilo.

⁵ Poleg spovedi in obhajila obisk Najsvetejšega in obenem molitev po papeževem namenu.

⁶ Podeli ga mu vodnik, če ga pouči, kako naj voljan trpi in v božjo voljo vdan pričakuje

II. Popolni in nepopolni odpustki.

9. Vsi odpustki rimskih postaj.¹
In sicer:

Popolni odpustki rimskih postaj na božič, veliki četrtek, veliko nedeljo in vnebohod.²

Nepopolni odpustki po tridesetkrat eno leto in štirideset dni so na svetega Štefana, Janeza Ev., nedolžnih otročičev, novega leta, svetih treh kraljev dan, na tri predpepelnične nedelje, veliki petek, veliko soboto, vsak dan velikonočne osmine, svetega Marka dan, tri prošnje dni, binkoštno nedeljo in vsak dan v tej osmini.

Po petindvajsetkrat eno leto in štirideset dni na cvetno nedeljo. Petnajstkrat po toliko na tretjo adventno nedeljo, vigilijo svetega dne, sveti dan pri prvi in drugi sveti maši, pepelnično sredo, četrto postno nedeljo. Desetkrat po toliko pa ostale tri adventne nedelje, vse še ne naštete dni štiridesetdanskega posta, binkoštno vigilijo, vse kvatrne dni razen binkoštnih, ki so bili že prej navedeni.

---

smrti, ter z njim na papežev namen pred križcem izmoli trikrat „Oče naš ...“ in „Češčena, Marija ...“

¹ Obiskat je družbeno ali kako javno svetišče.

² Poleg obiska cerkve še obhajilo.

10. Vseh štirideset dni po duhovnih vajah vsak dan po 200 dni¹ in enkrat popolni.²

III. Nepopolni odpustki za družbenike.

11. Sedemkrat po eno leto in štirideset dni, kolikorkrat so na delavnik pri sveti maši, kolikor večerov si izprašajo vest, kolikorkrat gredo k javnemu ali zasebnemu shodu, obiščejo reveža, bolnika ali jetnika, spravijo sovražnike, molijo za bolnike ali umirajoče, gredo za pogrebom.

12. Tristo dni, kolikorkrat izmolijo posvečenje.³

13. Sto dni, kolikorkrat poljubijo blagoslovljeno družbeno svetinjo⁴ in zraven reko: „Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi, Devica Marija.“

IV. Popolni odpustki tudi za vernike, ki niso v družbi.

14. Na glavni družbeni praznik.⁵

15. Na praznik urugega patrona.⁵
Če ga družba nima, določi vodnik v

¹ Moliti je za stanovitnost.

² Poleg molitve za stanovitnost spoved in obhajilo.

³ Vseeno če tisto, ki ga je molil sv. Janez Berhmans, ali tisto, ki ga je sestavil sv. Frančišek Salezij.

⁴ Svetinja mora imeti škofovo odobrenje.

⁵ Spoved, obhajilo, obisk svetišča, v katerem se družbena slovesnost vrši, in molitev na papežev namen.

soglasju s škofom kak drug primeren dan v letu v zadobitev tega odpustka.

16. Če je v družbenem svetišču tri dni zaporedoma za nekaj časa izpostavljeno presveto Rešnje Telo, dobe vsi skesani verniki, ki ga počaste in prejmo, poleg popolnega odpustka še za vsak obisk po 10 let in 400 dni.

V. Pravice.

17. Vodnik sme prepustiti tudi kakemu drugemu duhovniku, da namesto njega blagoslovi svetinje in sprejema v družbo.

18. Če je predpisano sveto obhajilo na določen dan, prejmo družbeniki odpustek vseeno, da le v osmini pristopijo k angelski mizi. Samo za skupno obhajilo ne velja ta olajšava.

19. Če molijo družbeniki dotične skupne molitve na shodu na papežev namen, kar te zadostujejo za odpustek.

20. Za tedenske shode podeljeni odpustki se prejmejo vseeno, četudi je shod le dvakrat v mesecu. (I, 5.)

21. Vsi odpustki, ki so se že ali se bodo še podelili, se morejo darovati za duše v vicah. Izvzet je samo odpustek za zadnjo uro.

22. Za umrlega družbenika so vse svete maše privilegirane, naj mašuje zanj kjerkoli in katerikoli mašnik.

23. Cerkveni služabniki, ki pomagajo pri družbenih shodih, morejo pre-

jemati tako kakor družbeniki vse nastete odpustke, dokler so v tej službi.

24. Ko duhovnik postane pravni vodnik kake družbe, je že kar tudi brez posebnega obreda pravi družbenik ter sodelježen vseh pravic in odpustkov, podeljenih družbi.

25. Vodnik sme v družbo, ki je pravzaprav ustanovljena samo za mladeniče, iz pametnega razloga sprejeti tudi može. Isto velja o družbah za ženski spol.

26. Kdor je enkrat veljavno v družbo sprejet, ostane za vedno njen član, upravičen do vseh njenih milosti in pravic. Izgubil bi te pravice le, če prostovoljno izstopi, ali če postane nevreden, in ga zato izključijo.¹

27. Kaj je storiti družbeniku na tujem, da ne izgubi odpustkov, pove spredaj točka 47. splošnih pravil.

---

¹ Kdor se poroči, ostane v družbi.

Glej, tvoja Mati!

Drugi del.

Obrednik.

I. Vsakdanje družbene molitve.

Zjutraj:

Češčena, Marija . . . (trikrat) in
Češčena bodi, Kraljica . . .¹

Zvečer:

Češčena, Marija . . . (trikrat) in
Pod tvoje varstvo pribežimo . . .¹

II. Sveta maša — sveto obhajilo.²

Začetek.

O mili nebeški Ženin, tukaj je
svet kraj, — ker ti tukaj prebivaš.

---

¹ Imaš za lavretanskimi litanijami ;
znati moraš na pamet.

² Če se med sveto mašo ne poje,
se moli glasno v dveh zborih. — Te
molitve lahko bereš pri vsaki sveti
maši, če se le vsaj duhovno obhajaš
pri njej.

Nebeški angeli te tukaj noč in dan obdajajo — in s svetim strahom te molijo.

Jaz uboga grešnica bi ne bila smela v njih družčino; — pa ti sam si me poklical.

Saj si rekel: — „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi.“

Prišla sem jaz nevredna, — zaupala sem na tvoje usmiljeno Srce.

Želim biti pri tej sveti maši tako, — kakor je bil tvoj ljubljenelec sveti Janez pri zadnji večerji.

Kolika ljubezen ga je vezala s teboj takrat — pri prvi sveti maši.

Želim biti pri tej sveti daritvi tako — kakor je bila moja Mati Marija pri tvoji krvavi daritvi na Kalvariji.

Naj čutim tisto, — kar je čutil sveti Janez pri svojem prvem svetem obhajilu, pri tvoji zadnji večerji.

Naj čuti moje srce tisto, — kar je čutilo Marijino Srce, ko je tebi sulica Srce odprla.

O dobrotno Srce, — ki si izvolilo mojo Mater Marijo za svoje prvo bivališče.

Danes prideš v moje srce, — o, da bi bilo to tebe vredno!

O milo Srce, — ki si v jaslicah za nas molilo.

Naj priredi Marija, ki ti je storila jaslice prijetne, — še moje srce tebi v pripravno bivališče.

O sladko Srce, ki si se odprlo na križu, — da imam v tebi varno zavetje.

Pa ali se smem bližati tebi, — ki si sama svetost?

Grešnica sem, — pa skesana in potrta.

Skesanega in potrtega srca — ne boš zavrgel.

Moj Jezus, — usmiljenje.¹

Sladko Srce Marijino, — bodi moje rešenje.¹

Sveto Srce Jezusovo, — v tebe zaupam.¹

---

¹ Odpustek 300 dni vsakikrat.

Sladko Srce Jezusovo, — daj,
da te bom ljubila vedno bolj in bolj.¹
Amen.

(Potem se brez presledka nadaljuje
slava :)

Slava v višavi — božjemu Srcu.
In na zemlji mir ljudem, — ki
so dobrih src.

O Srce učlovečenega Sina bož-
jega, — ti si prineslo našim srcem
sveti mir.

Prineslo si nam blaženi mir,
— kakršnega svet ne more dati.
Hvalimo te.

Molimo te.

Poveljučujemo te.

Zahvaljujemo te — z vsemi
pobožnimi srci vred.

Srce večno slavnega Kralja, —
ozri se na nas!

Srce božjega Jagnjeta, ki od-
jemlješ grehe sveta, — usmili se nas!

Ti si Srce, ki si bilo v najvišjem
Gospodu Jezusu Kristusu, — sprejmi
naše češčenje.

---

¹ Odpustek 300 dni vsakikrat.

Slava Očetu in Sinu — in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, — tako zdaj in vselej.

Amen.

(Nato se koj nadaljujejo prošnje ali molitve:)

Obrnimo se k Mariji — ter posvetimo se prav goreče njeni službi.

Zaupajmo njenemu materinskemu srcu — ter iskreno molimo:

O velika Mati Gospodova!

O sladka naša Mati!

Po vzvišenih prednostih svojega milega Srca — zadobi našim srcem stanovitno ljubezen do tvojega in Jezusovega Srca.

Sladko Srce Marijino, — bodi naše rešenje.

O Srce Jezusovo, — goreče ljubezni do nas.

Užgi v našem srcu — ljubezen do sebe.

Pridi, Sveti Duh, — in prižgi nam v srcih ogenj svete ljubezni.

Tisti sveti ogenj, ki prihaja na zemljo iz presvetega Srca — naj mogočno zaplamenti v naših srcih.

Amen.

(Če se še ni začel evangelij, se počaka. Lahko se tudi orgla dotlej.)

Evangelij.

Ti, o mili Jezus, si vodil očake in preroke, — da so učili ljudi stare zaveze.

In v novi zavezi si navdihnili apostole, — da so nam za vodilo zapisali evangelijske nauke.

Ti zveličavni nauki so izšli iz tvojega presvetega Srca, — ki jih je prikrojilo za potrebe naših ubogih src.

Kako srečne bi bile me, — če bi bile vedno svoja srca uravnale po evangelijskih naukih.

Kako škoda, — da nismo tudi v tem posnemale Marije.

Če bi bile to storile, — potem bi nam ne bilo treba trepetati pred teboj, ko se nam bližaš v svetem obhajilu.

Tako so pa naša srca še silno slaba; — občutljiva so, posvetna in poželjiva.

Kako malo so podobna prečistemu Srcu Marijinemu — in tvojemu presvetemu Srcu.

Pomagaj nam, o Jezus, — da jih uravnamo po navodilih tvojega svetega evangelija.

Jezus krotki — in iz srca ponižni.

Upodobi naše srce — po svojem Srcu.

(Čeprav mašnik vere ne moli ali je še ni začel, naj se kar nadaljuje vera:)

O Jezus, moj Gospod in moj Bog! — Kar si govoril Izraelcem, govoriš tudi nam:

„Jaz sem živi kruh, — ki sem prišel iz nebes.

Ako kdo je od tega kruha, — bo živel vekomaj.

Kruh, ki ga bom jaz dal, — je moje meso za življenje sveta.

Kdor je moje meso in pije mojo kri, — ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.“

Te besede si govoril ti sam, o Jezus, — ti moj Bog, ki ne moreš ne goljufati in ne goljufan biti.

Zato verujem, — da si v zakramentu svetega Rešnjega Telesa resnično in bistveno pričujoč.

O Jezus, — poživi mojo vero.
Amen.

(Če se je darovanje že začelo, se kar nadaljuje, sicer se sme dotlej počakati.)

Darovanje.

O Jezus, tvoje presveto Srce — je najdragocenejša daritev.

V veliki ljubezni si ga pri zadnji večerji daroval nekrvavo, — na križu pa krvávo svojemu nebeškemu Očetu.

Tu pri sveti maši — ponavljaš to brezmadežno daritev.

Jaz želim pridružiti svoje srce tvojemu presvetemu Srcu — ter ga tako darovati nebeškemu Očetu.

Pa moje srce je vse grešno; — tak dar ni vreden tvojega Očeta.

Vendar tvoje Srce je tako rado odpuščalo grešnikom; — zato trdno

zaupam, da je izbrisalo tudi mojemu ubogemu srcu vse grehe.

Ti nisi prišel na zemljo iskat pravičnih, — ampak grešnike.

Zato upam, da tudi mene ne boš zavrgel — in mojega srca ne zametaval.

Slišim, da me vabiš in kličeš : „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, — in jaz vas bom poživil.“

Nisem vredna, da bi te prejela, — ali zaupati moram na tvoje besede.

Pridi torej, — naj se zgodi, kar si rekel :

„Kdor je moje meso in pije mojo kri, — ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.“

Pridi, o Jezus, pridi; — moje srce te željno pričakuje.

Pridi, o Ženin moje duše, — in utrdi moje upanje.

(Nadaljuje se koj predglasje.)

Tudi jaz bi se rada pridružila nebeškim angelom, ki tebi, o Jezus,

neprenehoma kličejo: — „Svet, svet, svet je Gospod Bog.“

Rada bi te častila, — kakor te časte svetniki v nebesih.

Rada bi te slavila, — kakor te slave na zemlji ljudje, ki so dobrega srca.

Rada bi imela ljubezen vseh ustvarjenih src, — da bi z njo slavila tvojo ljubezen.

Ko me še ni bilo, — si me že ljubil ter pripravljaj zveličanje zame.

Postal si človek, legel v jaslice in na križ, — da bi me odrešil.

Postavil si zakrament neskončne ljubezni, — da bivaš vedno sredi med nami.

Vabiš me k sveti večerji, — v kateri boš ti sam moja jed in pijača.

Ljubim te, moj Odrešenik, — moj Bog in moje vse.

Ljubim te iz vsega srca in nad vse, — in žal mi je, da te nisem vedno tako ljubila.

Danes pa ti obljubim večno ljubezen, — nobena stvar več me ne bo ločila od tebe.

Tebi hočem živeti, tebi umreti;
— tvoja naj bom živa in mrtva!

Sladko Srce Jezusovo, — daj,
da te bom ljubila vedno bolj in
bolj.

Sladko Srce Jezusovo, — daj,
da te bom ljubila vedno bolj in
bolj.

(Oba zbora:)

Sladko Srce Jezusovo, — daj,
da te bomo ljubile vse družbenice
vedno bolj in bolj.

Sladko Srce Jezusovo, — daj,
da te bodo ljubili tudi vsi drugi
vedno bolj in bolj.

(Če še ni, se čaka do povzdigo-
vanja.)

Povzdigovanje.

Molim te, presveto Rešnje Telo
Jezusovo, — zame darovano na
križu!

Jezus, verujem v te.

Jezus, upam v te.

Jezus, ljubim te nad vse.

Bodi milostljiv meni ubogi greš-
nici. Amen.

Molim te, presveta Rešnja Kri
Jezusova, — zame prelita na križu !

Jezus, tebi živim.

Jezus, tebi umrjem.

Jezus, tvoja sem živa in mrtva.

Očisti me, Gospod, s svojo
krvjo, — in usmili se vernih duš
v vicah. Amen.

Po povzdigovanju.

O mili Gospod Jezus Kristus,
— ti si tukaj na oltarju pred nami.

Tukaj moliš za nas, tukaj se
daruješ za nas, — kakor si nekdaj
na križu za nas molil in opravljal
krvavo daritev.

Takrat si s tako glasno molit-
vijo končal svojo daritev, — da se
je tresla zemlja, da so pokale skale.

Danes naj pa pretrese tvoja
molitev moje trdo, posvetno srce,
— da se odpre tebi in tvojim
milostim.

Že se bliža sveti trenutek, —
ko se boš sklenil z menoj.

Pa kolikor bliže si mi, — to-
liko bolj čutim svojo nevrednost.

Ti si neskončni Bog, — jaz sem pa prah in pepel.

Ti si neskončno svet, — jaz pa z grehi omadeževana.

Ti si me ljubil, — jaz pa sem te žalila.

Moj Bog, sramujem se svoje nevrednosti, — in iz vsega srca obžalujem, da sem prestopala tvoje svete zapovedi.

Žal mi je, — da sem svojo dušo omadeževala z grehi.

Žal mi je, — da sem zaslužila pekel in izgubila nebesa.

Najbolj pa mi je žal, — da sem žalila tebe svojega Odrešenika, ki me ljubiš in vabiš k svoji mizi.

Trdno sklenem, — da ti bom zanaprej zvesto služila.

Do konca življenja hočem tebe ljubiti, — do zadnjega vzdihla tebi služiti.

Tebe, ki si v podobah kruha in vina tukaj kot Bog in človek pričujoč, — molim, hvalim in častim.

Pridite semkaj, vse stvari božje,
— molite z menoj Jezusa!

Pridite iz nebes, angeli božji,
— molite z menoj Jezusa na ol-
tarju!

Pridi, sveta Devica Marija, ti
mila moja Mati, ki ljubiš svojega
Sina, — moli z menoj Jezusa v
Zakramentu ljubezni!

Moj Bog in Odrešenik, — iz
globočine svoje nevrednosti vzdi-
hujem po tebi: pridi v moje srce.

Kakor žejni jelen hrepeni po
studencu, — tako moja duša hre-
peni po tebi.

Velika je sicer moja nevred-
nost, — ali še veliko večje je
tvoje usmiljenje.

Sveto obhajilo.

(Strežnik pozvoni za sveto obha-
jilo. Ena ali vse glasno:)

O moj Bog! — Vsi moji grehi
so mi resnično žal, — ker sem z
njimi zaslužila, da me po vsej
pravici kaznuješ. Žal so mi, ker
sem tebe, svojega najboljšega

Očeta, — največjo in preljubeznivo Dobroto, z njimi razžalila. — Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti. Amen.

(Mašnik odkrije ciborij, se obrne in moli. Ena ali vse molijo:)

Usmili se nas, vseмогоčni Bog, — odpusti nam naše grehe in nas privedi v večno življenje. Amen.

Oproščenje, odvezo in odpusčenje naših grehov — nam daj vseмогоčni in usmiljeni Bog. Amen.

(Mašnik pokaže sveto hostijo rekoč: „Glejte Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta.“ Vse:)

Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Ko ti mašnik na jezik položi sveto hostijo, moli v srcu:

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Ko se vrneš na svoje mesto, poklekni in govori zaupljivo z Odreše-

nikom, ki je v tvojem srcu. Moli ga ponižno in zahvali ga, da se je ponižal priti k tebi. — Daruj mu svoje srce in ponovi storjene sklepe. — Prosi ga, naj s svojo milostjo vedno ostane pri tebi. — Potoži mu vse dušne in telesne težave.

Ko so že vse obhajanke prišle na svoje prostore, začno

poobhajilne molitve.

Našla sem njega, — ki ga ljubi moja duša.

V mojem srcu živi on, — ki je moje veselje.

O božji Jezus! ti si v meni in jaz v tebi.

Molim in hvalim te, o najvišja Dobrota, — da si se ponižal v moje nevredno srce.

Bodi tisočkrat pozdravljen, — moj Bog, v mojem srcu!

Nebesa te ne morejo obseči, — pa ljubezen te je nagnila, da si prišel prebivat v srce uboge grešnice.

Kolika sreča zame, — da si prišel k meni, ti moj Gospod in moj Bog.

Pridite, angeli nebeški, — po-
veličujte z menoj Jezusa!

Pridite apostoli in mučenci,
spoznavavci in device, — hvalite
z menoj Gospoda!

Pridi, Marija, — božja Mati
in Devica.

Pomagaj mi, da se dostojno
zahvalim svojemu Odrešeniku, —
tvojemu Sinu!

Kaj bom povrnila Gospodu —
za vse, kar mi je dal!

Sprejmi moje srce, — o Jezus.
Vse moje življenje — naj bo
tebi posvečeno.

Sprejmi, Gospod, — vso mojo
prostost.

Sprejmi moj spomin, — moj
razum in vso mojo voljo.

Karkoli imam in premorem, —
si mi podaril ti.

Vse to ti vrnem in izročim, —
naj nad vsem popolnoma vlada
tvoja volja.

Daj mi le ljubezen do tebe —
in tvojo milost.

In bogata bom zadosti — ter
ne bom prosila nič drugega več.

Utrdi, Gospod, — moje dobre
sklepe.

Utrdi me posebno, — da te
ne bom nikdar več žalila.

Obljubim ti, — da se bom s
tvojo pomočjo ogibala bližnje pri-
ložnosti v greh.

Obljubim ti, — da bom ljubila
tvojo sveto Cerkev.

Jezus, tebi živim, — Jezus, tebi
umrjem.

Jezus, — tvoja sem živa in
mrtva. Amen.

Po sveti maši.

Duša Kristusova, posveti me.

Telo Kristusovo, zveličaj me.

Kri Kristusova, napoji me.

Voda strani Kristusove, operi me.

Trpljenje Kristusovo, utrdi me.

O dobri Jezus, usliši me.

V svoje rane sprejmi me.

Od tebe se ločiti — ne pusti me.

Pred hudim sovražnikom brani
me.

Ob uri moje smrti pokliči me
 In k tebi priti — pusti me,
 Da bom s tvojimi svetniki hvalila te

Od vekomaj do vekomaj.

Amen.

(Vse:)

O Gospa moja, o Mati moja,
 tebi se vso darujem; — in da se
 ti vdano skažem, — ti danes posvetim
 svoje oči, svoja ušesa, svoja usta,
 svoje srce, — sebe popolnoma vso. —
 Ker sem torej tvoja, o dobra Mati,
 — varuj me, brani me kakor svojo
 last in posest.

(Prednica:)

V. Spomni se, o Marija, svoje družbe.

O. Ki je tvoja lastnina od začetka.

(Prednica:)

Molimo: Prosimo te, o Gospod,
 da na priprošnjo prečiste Device Marije
 odvrneš od te družbe vse težave,
 da pomagaš udom sveto, pobožno,
 bogaboječe živeti,

pravila zvesto izpolnjevati ter doseči večno življenje. — Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

(Za odpustke molijo vse:)

Glej, o dobri in presladki Jezus! — Pred tvojim obličjem se vržem na kolena — in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: — vtisni milostno mojemu srcu žive občutke vere, upanja in ljubezni, — resnično žalost nad mojimi grehi in najtrdnejši sklep poboljšanja; — ko z globoko srčno ginjenostjo in žalostjo gledam — in v duhu premišlujem tvojih petero ran — in si stavim pred oči, — kar je že prerok David v tvojem imenu govoril o tebi, o dobri Jezus: — „Prebodli so moje roke in noge, — prešteli so vse kosti.“

Oče naš... Češčena... Čast bodi... (Petkrat.) Verujem v Boga Očeta... Križ. (Vse to na papežev namen.)

Če je skupno obhajilo po sveti maši, in se je med sveto mašo pelo, se samo poobhajilne molitve opravijo na glas.

III. Navadni shod z lavretanskimi litanijami.¹

1. Marijina pesem.

2. Molitev k Svetemu Duhu.²

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojega Duha, in pre-rojeni bomo.

O. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v

---

¹ Deset minut pred vsakim shodom se lahko moli rožni venec ali nekaj bere iz dekliške knjige „Hči Brezmadežne“, ki naj bi jo vsaka Slovenka dobro poznala.

² To moli vodnik ali prednica ali njena namestnica. Včasih se izpusti.

istem Duhu spoznali, kaj je prav,
in se vedno veselili njegove to-
lažbe. Po Kristusu, Gospodu našem.
O. Amen.

3. Nagovor.¹

4. Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,

---

¹ Pred in po govoru po enkrat „Češčena, M...“ Pri navadnih shodih je nagovor kar izpred oltarja, pred katerim je družba zbrana. Če je kaj oznaniti, se stori to pred govorom. Navadno govornik družbo pozdravi z besedami: Z ljubljnim Sinom nas blagoslovi, — Devica Marija! Zadnji dve besedi lahko izgovori družba.

Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati prečista,
Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,
Mati deviška,
Mati ljubezniva,
Mati čudovita,
Mati dobrega sveta,
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,
Devica najmodrejša,
Devica častitljiva, ..
Devica hvalevredna,
Devica mogočna,
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna,
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata,

Skrinja zaveze,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
     Zdravje bolnikov,
     Pribežališče grešnikov,
     Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
     Kraljica prerokov,
     Kraljica apostolov
     Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
     greha spočeta,
 Kraljica presvetega rožnega venca,
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
     sveta, prizanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
     sveta, usliši nas, o Gospod!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
     sveta, usmili se nas!

(Vse:)

Pod tvoje varstvo pribežimo,
 o sveta božja Porodnica, — ne

zavrzi naših prošenj v naših potrebah, — temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, — o častitljiva in blagoslovljena Devica, — naša gospa, — naša srednica, — naša besednica! — S svojim Sinom nas spravi, — svojemu Sinu nas priporoči, — svojemu Sinu nas izroči!

(Vse:)

Češčena bodi, Kraljica, — Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, — bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; — k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. — Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas — in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. — O milostljiva, — o dobrotljiva, — o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni.

5. Molimo za vse bolne družbenice naše škofije!

Neskončno dobrotljivi nebeški Oče, usmili se svojih bolnih služabnic in podeli jim na Marijino in našo prošnjo, da ti bodo zopet z novimi močmi služile v sveti Cerkvi.

6. Molimo za rajne družbenice cele škofije!

1. Iz globočine kličem k tebi, Gospod, — Gospod, usliši moj glas!

2. Naj poslušajo tvoja ušesa — glas moje prošnje!

1. Ako boš gledal na grehe, Gospod, — Gospod, kdo bo obstal?

2. Toda pri tebi je sprava, — in zavoljo tvoje postave zaupam v tebe, Gospod.

1. Moja duša se zanaša na njegovo besedo, — moja duša zaupa v Gospoda.

2. Od jutranje straže pa do noči — naj Izrael zaupa v Gospoda.

1. Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, — in pri njem je obilno odrešenje.

2. In on bo Izraela odrešil — od vseh njegovih hudobij.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Molimo. O Bog, ki deliš odpuščanje in ljubiš človeško zveličanje; pri tvoji dobrotljivosti te prosimo, da sprejmeš rajne ude, sorodnike in dobrotnike naše družbe, po priprošnji blažene Marije, vedno Device, in vseh svojih svetnikov v družbo večnega zveličanja.

7. Molimo za družbo!

V. Spomni se, o Marija, svoje družbe.

O. Ki je tvoja lastnina od začetka.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za mrtve družbenice.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje sestre, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnicam, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Siona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo. Prosimo te, o Gospod, da na priprošnjo preblazene De-

vice Marije odvrneš od te družbe vse težave. Milostno podeli vsem iz celega srca tebi vdanim družbenicam, da bi kljub vsem sovražnim nasprotstvom izpolnjevale družbena pravila in se tako večno zveličale. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

8. Vse:

Spomni se, o premila Devica Marija, — da še nikdar ni bilo slišati, — da bi bila ti koga zapustila, — ki je pod tvoje varstvo pribežal, — tebe pomoči prosil — in se tvoji priprošnji priporočal. — S tem zaupanjem navdana — hitim k tebi, o devic Devica in Mati; k tebi pridem — in pred teboj vzdihujoča grešnica stojim; — nikdar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, — temveč milostno me poslušaj in usliši. — Amen.

9. Ponovimo posvečenje!

O, Marija, — jaz te izvolim danes iznova — za svojo gospo, zavetnico in mater.

Skrbi za služabnico, — varo-
vanko, — hčerko svojo!

V. Božja pomoč ostani vedno
pri nas.

O. Amen.

Češčena, Marija . . .

10. Blagoslov (z roko ali Naj-
svetejšim).

11. Pesem.

IV. Navadni shod z večer- nicami.

1. Pesem.

2. Nagovor.

3. Pesem.

4. Večernice v čast Brez-
madežni.

Češčena, Marija . . .

V. O Bog, pridi mi na pomoč.

O. Gospod, hiti mi pomagat.

Slava Očetu in Sinu * in Sve-
temu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, — tako zdaj in vselej — in vekomaj. Amen. (Aleluja.)

(Antifona.) Vsa si lepa, Marija, in madeža izvirnega greha ni na tebi.

1. Gospod govori mojemu Gospodu: — „Sedi na mojo desnico.

2. Dokler ne položim tvojih sovražnikov — za podnožje tvojim nogam.“

1. Mogočno tvoje žezlo pošlje Gospod s Siona: — vladaj sredi svojih sovražnikov!

2. Pri tebi je vlada na dan tvoje moči v svetem blišču: — iz sebe sem te rodil pred zgodnjo danico.

1. Prisegel je Gospod in ne kesa se: — „Ti si duhovnik na vekomaj po redu Melkizedekovem.“

2. Gospod na tvoji desnici — zdrobi kralje na dan svoje jeze.

1. Sodil bo narode, naredil velik poboj, — razbil bo glave na širni zemlji.

2. Iz potoka na potu bo pil, — zato bo povzdigoval glavo.

1. Slava Očetu in Sinu * in Svetemu Duhu.

2. Kakor je bilo v začetku, | tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

(A n t.) Vsa si lepa, Marija, in madeža izvirnega greha ni na tebi.

(A n t.) Tvoje oblačilo čisto kakor sneg, in tvoj obraz kakor solnce.

Hvalite, služabniki, Gospoda, — hvalite ime Gospodovo!

Bodi hvaljeno ime Gospodovo, — od sedajle in na vekomaj.

Od solnčnega izhoda do zahoda — naj se hvali ime Gospodovo.

Višji je Gospod kakor vsi narodi, — in višja kakor nebo je njegova slava.

Kdo je kakor Gospod naš Bog, ki biva v višavi, — in se na nizke ozira v nebesih in na zemlji?

Ubožca vzdigne iz prahu, — in siromaka potegne kvišku iz blata.

Da ga postavi med poglavarje, — med poglavarje svojega ljudstva.

On stori, da biva nerodovitna v hiši — kot vesela mati otrok.

Slava Očetu in Sinu * in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, | tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

(Ant.) Tvoje oblačilo čisto kakor sneg, in tvoj obraz kakor solnce.

(Ant.) Ti slava Jeruzalema, ti radost Izraelova, ti čast našega ljudstva.

Veselim se tega, da mi reko:
— „Gremo v hišo Gospodovo.“

Naše noge že stojé — v tvojih vežah, Jeruzalem.

Jeruzalem, ki je zidan kot mesto,
— čigar deli skupaj držé.

Tja gori namreč gredo rodovi, rodovi Gospodovi; — postava je za Izraela, da hvalijo ime Gospodovo.

Zakaj tam stojé prestoli za sodbo, — prestoli čez hišo Davido.

Izprosite Jeruzalemu, kar mu je v mir, — in obilnost njim, ki ljubijo tebe.

V tvoji trdnjavi bodi mir, * in obilnost v tvojih stolpih.

Zaradi bratov svojih in bližnjikov svojih * prosim zate miru.

Zaradi hiše Gospoda Boga našega * prosim zate dobrot.

Slava Očetu in Sinu * in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, | tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

(A n t.) Ti slava Jeruzalema, ti radost Izraelova, ti čast našega ljudstva.

(A n t.) Blagoslovljena si ti, Devica Marija, od Gospoda Boga visokega, bolj kakor vse žene na zemlji.

Ako Gospod hiše ne zida, * zastonj delajo, kateri jo zidajo.

Ako Gospod ne varuje mesta, * zastonj čuje, kdor ga varuje.

Zastonj vam je vstati pred svitom; * četudi vstanete, ko ste bili odpočili, kateri jeste kruh bolečine.

Saj daje svojim ljubljencem spanje, * glej, sinovi so dar Gospodov, in plačilo njegovo je sad telesa.

Kakor puščice v roki junakovi, * tako so sinovi mladih ljudi.

Blagor možu, ki je z njimi nasitil svoje hrepenenje; * ne bo osramočen, ko bo govoril s svojimi sovražniki ob vratih.

Slava Očetu in Sinu * in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, | tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

(A n t.) Blageslovljena si ti, Devica Marija, od Gospoda, Boga visokega, bolj kakor vse žene na zemlji.

(A n t.) Vodi nas, Devica brezmadežna, za teboj bomo tekle, za duhom tvojih mazil.

Hvali, Jeruzalem, Gospoda, * hvali, Sion, svojega Boga!

Zakaj utrdil je zapahe tvojih vrat, * oblagodaril tvoje otroke v tebi.

Tvojim pokrajinam je dal mir, * in nasičuje te z najboljšim žitom.

Svojo besedo pošilja na zemljo, * hitro teče njegovo govorenje.

Sneg daje kakor volno, * meglo iztresa kakor pepel.

Meče svojo točo kakor koščke;
* pred njegovim mrazom kdo bo
obstal?

Pa pošlje svojo besedo in ga
staja; * zaveje njegova sapa, in
vode teko.

Oznanja svojo besedo Jakobu, *
svoje postave in pravice Izraelu.

Tako ni storil nobenemu ljud-
stvu, * in svojih sodb drugim ni
razodel.

Slava Očetu in Sinu * in Sve-
temu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, | tako
zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

(A n t.) Vodi nas, Devica brez-
madežna, za teboj bomo tekle, za
duhom tvojih mazil.

(K a p i t e l.) Gospod me je imel
v lasti od začetka svojih potov,
preden je kaj storil, od začetka. Od
vekomaj sem postavljena, in iz-
davna, preden je bila zemlja. Ni
še bilo brezden, in jaz sem bila
že spočeta.

O. Bogu hvala!

(S l a v o s p e v.) ¹

Zdrava, morska zvezda,
Mila božja Mati
Ter vselej Devica,
Raj odpri nam zlati!

Boljša druga EVA,
Daj nam sreče prave,
Ker spremenil angel
Je ime ti v AVE!

Steri grehov spona,
Pelji nas k svetlobi,
Vsega zla nas varuj,
Vseh dobrot nam dobi!

Skaži se nam Mater!
Prošnje Sin tvoj jemlji,
Ki za naš greh rojen,
Bil je tvoj na zemlji!

O Devica prva,
Vselej najbolj mila,
Ti nas boš rešila,
Čistost podelila!

---

¹ Nekaj kitic se morda zapoje.

Daj življenje sveto,
Varno pot dodeli,
Jezusa naj večno
Gledamo veseli.

Bodi čast Očetu
Kakor tudi Sinu
S Svetim Duhom skupaj.
Trem enaka slava.

Amen.

V. Tvoje brezmadežno spočetje,
božja Mati in Devica.

O. Je prineslo veselje vsemu
svetu.

(A n t.) Blagrovali me bodo vsi
rodovi, zakaj velike reči mi je storil
On, ki je mogočen. (Aleluja.)

Moja duša | poveljuje Gospoda.
In moj duh se raduje | v Bogu,
mojem Zveličarju.

Ker se je ozrl na nizkost svoje
dekle: | zakaj glej, odslej me bodo
blagrovali vsi rodovi.

Zakaj velike reči mi je storil
— On, ki je mogočen, | in čigar
ime je sveto.

In njegovo usmiljenje traja od
roda do roda | njim, ki se ga boje.

Moč je izkazal s svojo roko, |
razkropil je napuhnjene v misli
njih srca.

Mogočne je pahnili s prestola, |
in povišal je ponižne.

Lačne je napolnil z dobrotami: |
in bogate je pustil prazne.

Sprejel je Izraela, služabnika
svojega, | in se je spomnil svojega
usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očetom, |
Abrahamu — in njegovemu zarodu
vekomaj.

Slava Očetu in Sinu | in Sve-
temu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, — tako
zdaj in vselej | in vekomaj. Amen.

(A n t.) Blagrovali me bodo vsi
rodovi, zakaj velike reči mi je storil
On, ki je mogočen. (Aleluja.)

Molimo. O Bog, ki si z brez-
madežnim spočetjem Device pri-
pravil vredno prebivališče svojemu
Sinu, prosimo te, ki si jo zavoljo
smrti istega svojega Sina obvaroval

vsakega madeža, daj tudi nam, da po njeni priprošnji čisti k tebi pridemo. Po istem Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Slavimo Gospoda.

O. Bogu hvala.

V. Vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Oče naš . . . (Tiho.)

V. Gospod nam daj svoj mir.

O. In večno življenje. Amen.

Češčena bodi, Kraljica, — Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, — bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; — k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. — Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas — in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. — O milostljiva, — o dobrotljiva, — o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni. "Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.

O. Amen.

5. Molimo za žive in mrtve družbenice. Oče naš... Češčena, M.... (Trikrat.) Čast bodi... Križ.

6. Blagoslov (z roko ali z Najsvetejšim).

7. Pesem.

V. Shod v čast svetemu Jožefu.¹

1. P e s e m.
2. N a g o v o r.
3. P e s e m.
4. Litanije svetega Jožefa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,	
Bog Sveti Duh,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	
Sveta Marija,	} prosi za nas!
Sveti Jožef,	
Slavni sin Davidov,	
Luč očakov,	
Ženin božje Porodnice,	
Čisti varih Device,	
Rednik Sinu božjega,	
Skrbni branitelj Kristusov,	

---

¹ Posebno za družbe, ki imajo tega svetnika za drugega patrona.

Glavar svete Družine,
 Jožef najpravičnejši,
 Jožef najčistejši,
 Jožef najmodrejši,
 Jožef najsrčnejši,
 Jožef najpokornejši,
 Jožef najzvestejši,
 Ogledalo potrpežljivosti,
 Ljubitelj uboštva,
 Zgled delavcev,
 Kras domačega življenja,
 Varih devic,
 Steber družin,
 Tolažnik siromašnih,
 Up bolnikov,
 Zavetnik umirajočih,
 Strah hudobnih duhov,
 Zaščitnik svete Cerkve,

prosi za nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Ÿ. Postavil ga je za gospodarja svoji hiši.

Ř. In za vladarja vsej svoji posesti.

M o l i m o. O Bog, ki si v neizrekljivi previdnosti blaženega Jožefa milostno izvolil za ženina svoje presvete Matere, daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga za variha častimo na zemlji, imeli za priprošnjika v nebesih. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

5. Molimo za žive in mrtve družbenice. Oče naš . . . Češčena, M . . . (Trikrat.) Čast bodi . . .

6. B l a g o s l o v.

7. P e s e m.

VI. Shod v čast svetemu Alojziju.

1. P e s e m.

2. N a g o v o r.

3. P e s e m.

4. L i t a n i j e.

5. V. O kako lep je čist rod v svetlobi svoje čednosti.

O. Zakaj njegov spomin je večn, ker je poznan pri Bogu in ljudeh.

V. Prosi za nas, sveti Alojzij.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, delivec nebeških milosti, ki si v angelskem mladeniču svetem Alojziju združil občudovano nedolžnost z enako visokim spokornim duhom, podeli nam po njegovih zaslugah in prošnjah, da ga v pokori posnemamo, če ga nismo v nedolžnosti. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

6. Molimo za čistost!

O sveti, z angelskimi čednostmi ozaljšani Alojzij! Jaz, tvoj nevredni častivec, ti prav posebno priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Rotim te pri tvoji angelski čistosti, priporoči me brezmadežnemu jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, Devici devic, in ob-

varuj me vsakega smrtnega greha. Ne dopusti, da bi se kdaj oskrunil s kakim nečistim grehom, ampak odstrani, kadar me vidiš, v skušnjavi ali grešni nevarnosti, iz mojega srca vse nečiste misli in želje. Oživi potem spet v meni spomin na večnost in na križanega Jezusa ter vtisni globoko v mojo dušo čut svetega strahu božjega. Vnemi v meni ogenj božje ljubezni in stori, da bom posnemal tebe na zemlji in tako zaslužil, Boga v nebesih s teboj vred uživati. Amen. Oče naš. Češčena, Marija.¹

7. Molimo za žive in mrtve družbenice naše škofije. Oče naš. Češčena, Marija.

8. Molimo za vse deklice, katerih čistost je v nevarnosti. Oče naš. Češčena, Marija. Čast bodi.

9. Blagoslov.

10. Pesem.

---

¹ 100 dni odpustka enkrat na dan.

VII. Shod v čast svetemu Stanislavu.

(Poleg drugih molitev še:)

V. Zgodaj dokončavši je izpolnil mnogo let; zakaj vseč je bila njegova duša Bogu.

O. Zato ga je hitro vzel iz srede hudobij.

V. Prosi za nas, sveti Stanislav.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Bog, ki si med drugimi čudeži svoje modrosti podelil tudi nežni mladosti milost popolne svetosti: daj, te prosimo, da bomo po zgledu svetega Stanislava česar delavno rabili ter hiteli v večni mir. Po Kristusu, Gospodu našem.

Amen.

VIII. Shod s svetim križevim potom.¹

1. P e s e m.

2. N a g o v o r.

---

¹ Vsaj enkrat na leto — najprimernejše v postu.

3. P e s e m.

4. Sveti križev pot za Marijine družbe.¹

5. Blagoslov.

6. P e s e m.

IX. Predstojniški posvêt in shod z volitvami.

Pred posvetovanjem.

(Pred volitvijo:)

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojega Duha in pre-rojeni bomo.

O. In prenovil boš obličje zemlje.

---

¹ Ker je Bleiweisov križev pot, ki se dobi po 20 v. pri založniku in v „Ničmanovi“ prodajalni precej dolg, lahko izostaneta točki 1. in 2. Moli naj se križev pot v dveh zborih lepo počasi in glasno. Že več deklet je izjavilo, da so se pri taki molitvi poboljšale. Kadar je shod brez vodnika in nagovora, zadostuje križev pot s petjem.

Molimo. O Bog, ki si srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v istem Duhu spoznali, kaj je prav, in se vedno veselili njegove tolažbe. (Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

(Pred volitvijo še:)

Vsemogočni, večni Bog, ki po svojem Duhu posvečuješ in vladaš celo Cerkev: prosimo te, daj naši družbi take predstojnice in služabnice, ki nas bodo s svojo gorečnostjo in dobrim zgledom napeljevale k vsemu dobremu, da bomo dan za dnem lepše živele ter svoji nebeški Materi in Pomočnici res vneto, pobožno in stanovitno služile. Po Kristusu, Gospodu našem, — Amen. — Češčena, Marija ...

Po posvetovanju.

(Po volitvi:)

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevar-

nosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

Češčena, Marija . . .

V. Z ljublim Sinom nas blagoslovi.

O. Devica Marija.

X. Shod, pri katerem se naznanijo imena novega predstojništva.

1. Pesem.

2. Imena novoizvoljenih ali imenovanih se naznanijo.

3. Nagovor.¹

4. Pesem.

---

¹ V njem vodnik razlaga pravice in dolžnosti predstojnic. Napove, da jih bo po govoru v imenu svete Cerkve blagoslovil, da bi v čast Marijino in v družbeno srečo prav vršile svojo nalogo.

(Vmes blagoslavlja vodnik najprej prednico in obe pomočnici, potem pa vse svetovavke!)

Domine S. Pater, omnipotens aeterne Deus, bene † dicere dignare has famulas tuas, in officium Praefectae Congregationis et Assistentium electas, ut sit eis fidelissima cura Congregationis, ut eas in Congregationis gubernio strenuas ac sollicitas instituas excubitrices: easque spirituali dignare illustrare affectu, ut ad obsequia B. Virginis expeditae, virtutibus, quibus eidem servire oportet, instructae aliis praeluceant verbis et exemplis. Per Christum, Dominum nostrum. Amen. |

 Omnipotens sempiterne Deus, fons lucis et superni consilii, bene † dic, quaesumus, has famulas tuas, tuam deprecantes clementiam, ut earum mentes et lumine scientiae illustres et pietatis, ut officium Consiliatricium te auxiliante digne impleant. Per Christum, Dominum nostrum. — Amen.

5. Litanije ali kaka druga molitev.

6. Blagoslov.

7. Pesem.

XI. Slovesni shod s sprejemom.

1. Pesem.¹

2. Govor.

3. Pesem.²

4. Sprejemni obred.³

Tajnica bere: V tukajšnjo Marijino družbo žele vstopiti sledeče

---

¹ Če se posebno slovesno sprejema, pridejo sprejemanke ali cela družba (z zastavo) med petjem (orglanjem) v cerkev pred sprejemni oltar, na katerem je pripravljena blagoslovljena voda in svetinje.

² Če ni vodnika (duhovnika-sprejemavca) že prej pred oltarjem, pristopi med petjem. Če je daljša pesem, kar lahko zdaj svetinje blagoslovi.

³ Vodniku na desni je prednica, na levi tajnica; vsi so obrnjeni proti sprejemankam.

deklice: ...¹ Prečastiti oče! Vse imenovane lepo prosijo, — da jih sprejmete v družbo, — da bodo v njej lepše služile Mariji — ter se laže zveličale.

Vodnik: Prav! — To je zelo lepo, kar želite! — O, da bi le vedno bile družbi v čast in Mariji v veselje! — Če res hočete biti vedno dobre družbenice, — izrecite to zdaj tukajle javno — ter glasno odgovarjajte na „sledeča vprašanja“:²

Prednica ali vodnik: Ali res prsrčno želite v družbo, da bi popolnejše služile Materi Mariji in njenemu božjemu Sinu ter se tako gotovejše zveličale?

Sprejemanke: Želimo iz celega srca!

---

¹ Ko jih je naštela, se obrne proti vodniku in nadaljuje.

² Če vodnik hoče, obred okrajša in nekaj vprašanj spusti; seve mora sprejemanke na to pri nauku za sprejem opozoriti. Dobro, če jih kar pred oltarjem natanko priuči celega obreda.

Prednica ali vodnik: Ali obljubite, da boste izpolnjevale vse, kar vam nalagajo pravila, in kar vam bodo ukazali predstojniki?

Sprejemanke: Obljubimo!

Prednica ali vodnik: Ali boste Marijo lepo posnemale, ali se boste kakor sestre med seboj ljubile — in ali boste dajale ljudem lep zgled?

Sprejemanke: Bomo z Marijino pomočjo!

Prednica ali vodnik: In kako dolgo boste izpolnjevale to, kar ste zdaj tu slovesno obljubile vpričo cele družbe?

Sprejemanke: Izpolnjevale bomo vedno!

Vodnik: Zdaj sem prepričan, da zares želite, stanovitno služiti Bogu in preblaženi Devici Mariji ter zato vstopiti v družbo, ki je tukaj kanonično ustanovljena v čast ... (brezmadežno spočeti Devici Mariji). Pa preden vas sprejemem, boste vpričo cele družbe stoje prisegle zvestobo svojemu Bogu in zato glasno molile vero.

Potem boste kleče molile posvečenje ter tako obljubile zvestobo Devici Mariji.

Sprejemanke :¹

Verujem v enega Boga, — Očeta vsemogočnega, — stvarnika nebes in zemlje, — vidnih in nevidnih stvari. — In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, — edino-rojenega Sinú božjega, — ki je rojen iz Očeta od vekomaj, — in je Bog od Boga, — luč od luči, — pravi Bog od pravega Boga. — Ki je rojen in ne ustvarjen, — ter je z Očetom enega bistva: — po katerem je vse ustvarjeno. — Ki je zavoljo nas ljudi — in zavoljo našega zveličanja — prišel iz nebes. (Zdaj pokleknejo.) In se je učlovečil po Svetem Duhu iz Marije Device: — in postal človek. (Vstanejo.) Bil je tudi križan za nas, — pod Poncijem Pilatom je trpel — in bil v grob položen. — In tretji dan je vstal od mrtvih,

---

¹ Vse ali ena v imenu vseh.

— po pričevanju Pisma. In je šel v nebesa: sedi na desnici Očetovi.

— In bo zopet prišel v veličastvu — sodit žive in mrtve: — in njegovega kraljestva ne bo konca. —

In v Svetega Duha, — Gospoda in oživljavca, — ki izhaja iz Očeta in Sina. — Ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in slavimo: — ki je govoril po prerokih. —

In v eno sveto, katoliško in apostolsko Cerkev. — Priznavam en krst v odpuščenje grehov. —

In pričakujem vstajenje mrtvih — in življenja v prihodnjem veku. — Amen.

To pravo katoliško vero, — brez katere se ne more nihče zveličati, — katero zdaj prostovoljno priznavam — ter resnično sprejemam, — prav to hočem z božjo pomočjo čisto in nepopačeno ohraniti — in priznavati do zadnjega svojega dihljaja. — In skrbela bom, — da jo bodo priznavali, — učili in oznanjevali — tudi podložniki — in vsi moji oskrbi izročeni. —

(Zdaj stopijo kake štiri sprejemanke k vodniku, ki ima odprto evangelijsko knjigo, ter v imenu vseh polože desnico nanjo. Ko jo na njej drže, reko vse:)

To obljubim, zagotovim — in prisežem, kakor resnično mi pomaga Bog — in ta sveti evangelij božji.

Vodnik: Zdaj pokleknite ter se s celim srcem glasno posvetite Mariji. — Tiste, ki ste bile že doslej v družbi, kar obenem z novimi ponovite posvečenje.

*Vse pokleknejo in molijo v presledkih posvečenje*¹:

Presveta Devica in Mati božja Marija! — Jaz . . . sem sicer popolnoma nevredna, da bi tebi služila; pa zaupam v tvojo ljubezen in tvoje prečudno usmiljenje — in silno želim tebi služiti: — zato si izvolim danes tebe — vpričo svojega svetega angela variha in vesoljnega nebeškega dvora — za svojo gospo, zavetnico in mater. — Trdno sklenem, da ti bom vedno

---

¹ 300 dni odpustka vsakikrat.

služila, — in skrbela bom po svojih močeh, — da ti bodo zvesto služili tudi drugi. — Zato tebe, o najboljša in najmilejša Mati, — pri Krvi Jezusa Kristusa — nujno prosim, — blagovoli me¹ prišteti svojim družbenicam — ter me za vedno sprejeti za služabnico, varovanko in hčer svojo. Bodi mi na strani, o Mati, — pri vseh mojih delih — in izprosi mi milost, — da bom tako mislila, govorila in delala, — da ne bom nikdar razžalila ne tvojih — ne oči tvojega presvetega Sina. Spominjaj se me — in ne zapusti me ob smrtni uri. — Amen.

Vodnik govori sprejemne besede:

V večjo slavo božjo, v čast preblaženi Devici Mariji, v duhovno korist naši družbi, — po oblasti, ki so mi jo podelili sveti Oče: sprejemem vas prej naštete — v našo družbo, ki je v tej cerkvi

---

¹ Pri ponavljanju: „ohraniti v družbi ter me za vedno imeti . . .“

(kapeli) kanonično ustanovljena v čast . . . (Mariji, brezmadežno spočeti). Naklanjam vam vse milosti in dobrote, vse pravice in odpustke, ki jih je podelila sveta rimska Cerkev glavni Marijini družbi v Rimu. Vaša imena se bodo zapisala v imenik naše družbe ter naj ostanejo večno zapisana v nebesih. V imenu Očeta † in Sina in Svetega Duha. — Amen.

Kristus naj vas prišteje našim družbenicam. Pomaga naj vam, da boste živele lepo krščansko, storile veliko dobrega, stanovitno vztrajale do konca in srečno dosegle dediščino večnega življenja. In kakor nas danes tukaj duhovno družijo medsebojna ljubezen, tako naj nas dobri Bog, ki podpira in ljubi prijateljstvo, pridruži izvoljenim v nebesih. — Amen.

Sprejemnice boste prejele po shodu, blagoslovljene svetinje pa koj tu. Oboje naj vas spominja, da ste Mariji posvečene, da njej posvečene ostanete na veke!

Cela družba: Amen. —

Petje.¹ Vmes vodnik blagoslovi² svetinje ter jih nato razdeli.

Ÿ. Adiutorum nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s. Omnipotens sempiternus Deus, qui sanctorum tuorum effigies sculpi non reprobas, ut, quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur; haec, quaeso, numismata in honorem et memoriam beatissimae Virginis Mariae, Matris Domini nostri Jesu Christi,

---

¹ Poje se tako dolgo, da vodnik blagoslovi in razdeli svetinje, ali celo dotlej, da izpostavi Najsvetejšo.

² Če jih ni blagoslovil že prej — med petjem ali veroizpovedjo ali posvečenjem.

adaptata benedicere † et sanctificare † digneris: et praesta, ut quicumque coram illis beatissimam Virginem suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum, Dominum nostrum. — Amen.

Pokropi jih z blagoslovljeno vodo.

Vodnik podá vsaki svetinjo v poljub ter jo ji izroči z besedami:

Sprejmi družbeni znak v dušno in telesno varstvo. V imenu Očeta † in Sina in Svetega Duha. Amen.

Ko so vse svetinje razdeljene, družba moli¹:

1. Moja duša — povelčuje Gospoda.

---

¹ Če se še poje, moli tiho, sicer pa glasno v dveh zborih. Tale Marijina hvalnica velja za „Te Deum“. „Vodnik M.“ pravi, da zahvalne pesmi ob tej priliki ni ravno treba. Vse tako prosto določuje vsak vodnik za svojo družbo!

2. In moj duh se raduje — v Bogu, mojem Zveličarju.

1. Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle: — zakaj, glej odslej me bodo blagrovati vsi rodovi.

2. Zakaj velike reči mi je storil On, | ki je mogočen, — in čigar ime je sveto.

1. In njegovo usmiljenje traja od roda do roda — njim, ki se ga boje.

2. Moč je izkazal s svojo roko, — razkropil je napuhnjene v misli njih srcá.

1. Mogočne je pahnil s prestola, — in povišal je ponižne.

2. Lačne je napolnil z dobrotami: — in bogate je pustil prazne.

1. Sprejel je Izraela, služabnika svojega, — in se je spomnil svojega usmiljenja.

2. Kakor je obljubil našim očetom, — Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.

1. Slava Očetu in Sinu — in Svetemu Duhu.

2. Kakor je bilo v začetku, |
tako zdaj in vselej — in vekomaj.
Amen.

*Vodnik*¹: V. Confirma hoc, Deus,
quod operatus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod
est in Jerusalem.

V. Salvas fac ancillas tuas.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Mitte eis, Domine, auxilium
de sancto.

R. Et de Sion tuere eas.

V. Domine exaudi orationem
meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

*Vodnik se obrne proti udom in
nadaljuje:*

Oremus. Adesto, Domine,
supplicationibus nostris, et has fa-
mulas tuas, quas congregationi
B. V. Mariae aggregavimus, bene †
dicere dignare et praesta, ut sta-

---

¹ Poje ali moli. Če petje še ni kon-
čano, kar tiho vmes opravi.

tuta nostra per auxilium gratiae tuae sancte, pie et religiose vivendo valeant observare et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum, Dominum nostrum. — Amen.

5. Pete litanije pred Najsvetejšim.

6. Blagoslov.

7. Pesem.¹

XII. Slovesni shod s ponovljenjem posvečenja.

1. Pesem.

2. Govor. (V njem naj se včasih razloži posvečenje.)

3. Posvečenje str. 103 kleče ponove.

4. Pesem.

¹ Novi udje se vpišejo v imenik. — Sprejemnice se jim razdele enkrat po slovesnosti.

5. Pete litanije pred Najsvetejšim z blagoslovom.

6. Pesem.

XIII. Zasebni shod.

(Brez vodnika in nagovora.)

1. Pesem.

2. Pobožno branje. Pripravna za to je dekliška knjiga „Hči Brezmadežne“. Ima 31 primernih beril. Pravo duhovno ogledalo za Marijine hčere.

3. Molitve naj so kakor pri navadnih shodih. Menjajo naj se: litanije, večernice, rožni venec, križev pot, molitvena ura, ponovljenje posvečenja, angelsko češčenje . . . Zdaj eno, zdaj drugo! Ni treba, da bi bilo dolgo. Posebno ne, če je shod pred ali po navadni službi božji.

Sklenejo se molitve lahko takole:

4. Ljuba naša Mati Marija, izprosi bolnim družbenicam zdravje, umirajočim srečno smrt, trpečim v vicah hitro rešenje, vsem večno življenje. — Amen. Češčena, M . . .

5. Pesem. Če se pojo litanije ali večernice, ali če se pri križevem potu poje, drugo petje lahko izostane.

XIV. K najsvetejšemu Srcu.

(Za zasebni shod.)

O presveto Srce Jezusovo, pred teboj klečimo, da te slavimo, molimo, te zahvaljujemo, da zadoščujemo za grehe ter se tvoji ljubezni posvečujemo.

Spominjamo se tvojih obljub in prav zaupno kličemo k tebi:

Božje Srce Jezusovo, daj nam vseh, našemu stanu primernih, milosti,

Božje Srce Jezusovo, podeli mir našim družinam,

Božje Srce Jezusovo, podpiraj nas pri delu in tolaži nas v trpljenju,

Božje Srce Jezusovo, bodi nam zavetje v življenju, zlasti pa ob smrti,

Božje Srce Jezusovo izlij obilni blagoslov na vsa naša podjetja,

Božje Srce Jezusovo, skaži grešnikom usmiljenje,

kakor si obljubilo, o najsvetejše in najzvestejše Srce.

Božje Srce Jezusovo ,
vzbudi mlačne duše k vztrajni
gorečnosti,

Božje Srce Jezusovo, vodi
vnete duše do vedno večje
popolnosti,

Božje Srce Jezusovo, bla-
goslovi hiše, v katerih časte
tvojo podobo,

Božje Srce Jezusovo, daj
milost tistim, ki se trudijo za
duše, da bodo ganili tudi
najtrša srca,

Božje Srce Jezusovo, ime-
na tvojih častivcev naj bodo
za vedno v tebi zapisana,

Božje Srce Jezusovo, po-
deli milost stanovitnosti vsem,
ki prvih devet petkov pristo-
pajo k svetemu obhajilu. Pre-
videnim bodi varno zavetje
ob zadnji uri,

Božje Srce Jezusovo, zma-
gaj sovražnike.

M o l i m o .

Gospod Jezus Kristus, spomi-
njaj se milostno onih obljub, ki

si nam jih dal po blaženi Marjeti Mariji v neskončnem usmiljenju svojega Srca. Bodi nam varstvo v življenju, podpora v slabosti, zadoščenje za grehe, nadomestilo za vse pomanjkljivosti in varno pribežališče ob smrtni uri. Amen.

XV. Venček v čast Srcu Marijinemu.

(Za zasebni shod.)

V. O Bog, pridi mi na pomoč.
O. Gospa, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu . . .

1. Brezmadežna Devica, ti si, spočeta brez greha, vse gibljaje svojega prečistega Srca obračala v Boga, stalni predmet svoje ljubezni, ter si bila vedno vdana njegovi božji volji; zadobi mi milost, da bom greh sovražila iz vsega srca, ter se pri tebi naučila živeti vsekdar vdano v voljo božjo.

Oče naš . . . (Enkrat.)

Češčena, Marija . . . (Sedemkrat.)

O Srce Marijino, vse prebodeno od bolečin, užgi mi gorko ljubezen v mojem srcu!

2. Občudujem, o Marija, tvojo globoko ponižnost, vsled katere se ti je vznemirilo blagoslovljeno Srce, ko ti je prinesel nadangel Gabriel častno poročilo, da si izvoljena v mater Sinu Najvišjega, pa si se sama spoznala za najnižjo deklo; in osramočena pri pogledu na svojo prevzetnost, te prosim za milost ske-sanega in potrtega srca, da bom spoznala svojo revo ter enkrat prišla v ono slavo, ki je obljubljena iz srca ponižnim.

Oče naš ... (Enkrat; in vse drugo kakor pri 1.)

3. O blagoslovljena Devica, ti si hranila v svojem presladkem Srcu kot dragocen zaklad besede svojega božjega Sina; premišljevala si vzvišene, v njih obsežene skrivnosti, ter živela le za Boga; kako se sramujem mrzlotе svojega srca. O moja draga Mati, zadobi mi milost, da bom sveto postavo

božjo vedno premišljevala v svojem srcu ter te neutrudno posnemala v vnetem izvajanju vseh krščanskih čednosti.

Oče naš ... (Enkrat; in vse drugo kakor pri 1.)

4. O slavna Kraljica mučencev, ki ti je v trpljenju tvojega Sina presveto Srce grozovito presunil oni meč, ki ti ga je napovedal sveti starček Simeon, izprosi mojemu srcu prave moči in svete potrpežljivosti za prenašanje križev in težav tega revnega življenja, da bom križala meso z vsemi njegovimi željami, posnemala križevo zatajevanje ter se tako izkazala kot pravi tvoj otrok.

Oče naš ... (Enkrat; in vse drugo kakor pri 1.)

5. O skrivnostna roža Marija, tvoje preljubeznivo Srce, užgano po najbolj živih plamenih ljubezni, nas je sprejelo ob križevem vznožju za otroke, in ti si tako postala nam najmilejša Matí; daj mi vendar, da bom sladkost tvojega ma-

terinega Srca in moč tvoje priprošnje pri Jezusu čutila v vseh nevarnostih svojega življenja, posebno pa ob strašni smrtni uri, da bo moje srce, vedno s tvojim združeno, Jezusa ljubilo zdaj in vso večnost. Amen.

Oče naš . . . (Enkrat; in vse drugo kakor pri 1.)

Obrnimo se zdaj k presvetemu Srcu Jezusovemu, da nas vname s svojo sveto ljubeznijo!

O božje Srce mojega Jezusa, jaz se tebi darujem; in polna hvaležnosti za toliko dobrot, ki sem jih prejela od tvoje neskončne ljubezni ter jih še prejemam, te zahvaljujem s celim srcem, da si mi podaril tudi svojo presveto Mater ter si mene v osebi svojega ljubljenega učenca izročil njej za otroka. O stori, da bo moje srce vedno gorelo ljubezni do tebe ter bo v tebi edinem našlo svoj mir, svoje pribežališče in svojo blaženost.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan.)

XVI. Venček v čast Brezmadežni.

(Za zasebni shod.)

Pokrižaj se in moli trikrat, kar sledi:

Češčeno bodi, sveto in brezmadežno spočetje preblazene Device Marije, Matere božje!

Oče naš . . . (Enkrat.)

Češčena, Marija . . . (Štirikrat.)

Čast bodi . . . (Enkrat.)

(Dobe se moleki za to molitev; pa niso ravno potrebni, ker tudi brez njih dobiš vselej 300 dni odpustkov.)

XVII. Molitev za bolno družbenico.

(Za zasebni shod.)

1. Rožni venec.

2. Molimo za svojo bolno sestro.

Vsemogočni, večni Bog, ti večno zdravje vernih, usliši nas, ki za tvojo bolno služabnico prosimo tvoje usmiljene pomoči, da

zadobi zdravje in se ti v tvoji cerkvi zanje zahvali. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Češčena, Marija...

V. Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi.

O. Devica Marija.

XVIII. Molitev za umirajočo.

1. Rožni venec (žalostni del).

2. Molimo za svojo umirajočo sosestro.

Vsemogočni in usmiljeni Bog, ki si naklonil človeštvu dar večnega življenja in v to potrebne pripomočke: ozri se milostno na svojo bolno služabnico in pokrepčaj dušo, ki si jo ustvaril, da bo ob smrtni uri brez grešnega madeža in tako vredna, da jo popeljejo sveti angeli pred svojega Stvarnika. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Češčena, Marija...

V. Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi.

O. Devica Marija.

XIX. Molitev za mrtvo.

(Za zasebni shod.)

Prosim te, o Gospod, usmili se naše umrle sestre ter sprejmi njeno dušo v svoje kraljestvo!

Vera. Oče naš. Češčena, M . . .
(Trikrat.)

1. Usmiljeni Jezus, pri drago-ceni Krvi, ki si jo prelival na Oljski gori, te prosim, usmili se vseh duš v vicah. In če naše umrle sestre še nisi sprejel v svoje rajsko kraljestvo, stori to kmalu, da te bo večno slavila tam.

Oče naš. Češčena, M . . ., ki je za nas krvavi pot potil. (Desetkrat.)
Čast bodi . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

2. Usmiljeni Jezus, pri dragoceni Krvi, ki si jo prelival ob bičanju, te prosim: usmili se vseh duš v vicah, posebno naše umrle sestre. Pelji jih vse iz trpljenja in žalosti v večno veselje.

Oče naš. Češčena, M. . . ., ki je za nas bičan bil. (Desetkrat.) Čast bodi . . .

Gospod, daj jim . . .

3. Usmiljeni Jezus, pri dragoceni Krvi, ki si jo prelival, ko so te s trnjem kronali, te prosim: usmili se vseh duš v vicah, posebno tistih, ki so pridno častile in gorko ljubile presveto Devico Marijo. Usmili se tudi naše umrle sestre. Naj kmalu vsem zasveti večna luč, ter naj v njenem svitu že skoraj začno gledati tebe iz obličja v obličje.

. . . ki je za nas s trnjem kronan bil . . .

4. Usmiljeni Jezus, pri dragoceni Krvi, ki si jo prelival, ko si nosil težki križ na goro, te prosim: usmili se vseh, posebno pa naj-

bolj zapuščenih duš v vicah. Ne pozabi naše umrle sestre. Reci ji: »Še danes boš z menoj v raju!«
 ... ki je za nas težki križ nesel ...

5. Usmiljeni Jezus, pri dragoceni Krvi, ki ti je tekla na križu iz tvojih svetih ran, te prosim: usmili se vseh, posebno tistih duš v vicah, ki imajo biti prve rešene. Tudi našo rajno sestro sprejmi v srečno nebeško družbo!

... ki je za nas križan bil ...

M o l i m o. O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da usmiljenje, ki so ga vedno želele, s pobožnimi prošnjami dosežejo. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

XX. Krajše posvečenje.¹

Sveta Marija, Mati božja in Devica, — jaz izvolim danes tebe — za svojo gospo, zavetnico in priprošnjico. — In trdno sklenem, — da nikdar ne bom zapustila tebe, — da nikdar ne bom ničesar rekla ali storila zoper tebe, — ter nikdar ne bom pripustila drugim ničesar, — kar bi bilo zoper tvojo čast. — Zato te prosim, — vzemi me za svojo večno služabnico. — Stoj mi na strani pri vseh^o mojih delih — in ne zapusti me ob smrtni uri. — Amen.

XXI. Poprejšnji sprejemni obred.

Na družbenem oltarju naj je pripravljeno vse, kar se rabi pri sprejemanju (blagoslovljena voda, svetinje).

1. Marijina pesem, med katero pridejo sprejemanke (s svečami v sprevodu) v cerkev.

---

¹ 300 dni odpustka vsakikrat. — Tako se je sveti Janez Berhmans vsak dan posvetil Mariji.

2. Govor.

3. Prižgo se sprejemankam sveče, če jih imajo. Načelnica¹ stopi k oltarjevim stopnicam na evangelijsko stran, in tajnica prav tako na listno stran. Predsednik² stoji zgoraj na evangelijski strani. Vsi so obrnjeni proti udom. Če je dovolj duhovnikov, namestujeta dva izmed njih načelnico in tajnico.

Tajnica reče :

Sledeča dekleta žele vstopiti v Marijino družbo: I. I.

Poklicane pristopijo in obstojé, za korak oddaljene od oltarjevih stopnic. Prva stopi na listno stran, druge zaporedoma na njeno levico.

Tajnica reče k vodniku obrnjena :

Častiti oče, imenovane lepo prosijo, da jih sprejmete v našo družbo, da bi tako laže zveličale sebe in svoje bližnje.

Vodnik odgovori takole ali podobno :

S posebnim veseljem slišim to vašo željo. Da se pa še bolj prepričamo o njeni resničnosti, odgo-

---

¹ = prednica.

² = duhovni vodnik.

varjajte z razločnim glasom na to, kar vas bo vprašala prednica te družbe.

(Včasih so družbene razmere take, da je bolj primerno, da vodnik sam vprašuje. Takrat seveda reče: „... odgovarjajte..., česar vas bom vprašal,“ — in začne sam:)

Prednica:

Ali res želite zato biti sprejete v družbo preblazene Device Marije, da bi v njej popolnejše častile nebeško Mater in bi v njenem varstvu laže dosegle „pravo krščansko popolnost in večno življenje?

Sprejemanke:

„Želimo iz celega srca.“

Načelnica:

Ali obljubite, da boste natanko izpolnjevale družbena pravila in vse, kar vam ukažejo v družbenih zadevah predstojniki?

Sprejemanke:

„Obljubimo.“

Načelnica:

Ali boste v družbi goreče posnemale lepe čednosti Marijine?

Ali boste potrpežljivo ljubile vse soude? Ali boste neudom vselej v lep zgled?

Sprejemanke:

„Bomo z Marijino pomočjo!“

Načelnica:

In kako dolgo boste izpolnjevale, kar ste tu obljubile vpričo cele družbe?

Sprejemanke:

„Izpolnjevale bomo zmeraj.“

Predsednik:

Ker torej resno želite, popolnoma se posvetiti preblaženi Devici Mariji in ji za vselej zvesto služiti, vas rad sprejemem v to družbo, ki je v čast (brezmadežnemu spočetju) tukaj kanonično ustanovljena. — Glavni namen Marijinim družbam pa je, da se udje posvete za vselej svoji nebeški Materi in za vselej ostanejo njej posvečeni. Sami morajo postati zgledni kristjani, morajo pa tudi druge po svojih močeh navajati k temu. Da zares hočete neustra-

šeno služiti Mariji in njenemu božjemu Sinu, boste to slovesno obljubile vpričo vse družbe. Najprej vam bom pa še blagoslovil svetinje, ki jih boste nosile v družbi.

Vodnik blagoslavlja med primernim petjem družbene svetinje.

Ÿ. Adiutorium nostrum in nomine Domine.

R. Qui fecit coelum et terram.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Omnipotens sempiternus Deus, qui sanctorum tuorum effigies sculpi non reprobas, ut, quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur: haec, quaeso, numismata in honorem et memoriam beatissimae Virginis Mariae, Matris

Domini nostri Jesu Christi, et . . . (tu se imenujejo ostali sveti patroni) adaptata benedicere † et sanctificare † digneris: et praesta, ut quicumque coram illis beatissimam Virginem et . . . suppliciter colere et honorare studuerit, illorum (illarum) meritis et oblentu a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum, Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Po blagoslovljenju svetinj sprejemanke klečé molijo posvečenje, ki so ga same podpisale.

Posvečenje.¹

Presveta Devica in Mati božja, Marija, — jaz sem sicer nevredna, da bi tebi služila, — pa zaupam v tvoje ljubeznivo in usmiljeno Srce — ter si vpričo svojega angela varuha in vseh božjih svetnikov — izvolim danes tebe za svojo gospo, zavetnico

¹ Popolnejše je spredaj str. 103.

in mater. — Trdno sklenem, da ti bom vedno zvesto služila, — in skrbela bom po svojih močeh, — da ti bodo služili tudi drugi. — Zato te prav srčno prosim, o preljuba Mati, — sprejmi me v svojo družbo — in stori, — da ti bom vsekdar dober otrok. — O mila Mati, — bodi mi na strani pri vseh mojih delih, — in izprosi mi milost, — da nikdar ne žalim tebe in tvojega Sina — ne v mislih — ne v besedah — ne v dejanju. — Spominjaj se me vedno — in stoj mi na strani ob smrtni uri. — Amen.

Neposredno nato se izvrši pravi sprejem po vodniku ali duhovniku, ki ga je vodnik v to pooblastil. To pa takole:

V večjo čast božjo, v počeščenje preblazene Device Marije, v duhovni prid tej družbi, — po oblasti, ki so mi jo podelili sveti oče, vas sprejemem v število udov naše družbe, ki je v tej cerkvi kano- nično ustanovljena v čast Mariji-

nemu... (brezmadežnemu spočetju). Naklanjam vam vse milosti in dobre, vse pravice in odpustke, ki jih je sveta rimska Cerkev podelila prvi in glavni Marijini družbi v Rimu. Vaša imena se bodo tu zapisala v našo družbeno knjigo, tam pa naj bodo za vselej zapisana v bukvah življenja. V imenu Očeta † in Sina in Svetega Duha. — Amen.

Nato podá vsaka novosprejetih vodniku najprej svečo¹ in nato posvečenje. Sveče jemlje vodniku iz rok tajnica in posvečenja prednica; obe polagata to na primeren prostor.

Tajnica podá vodniku svetinjo; vodnik reče z njo v roki:

Prejeli boste zdaj blagoslovljene svetinje. Te naj vas spominjajo vse dni v življenju, komu ste se danes posvetile. Opomnijo naj vas ob uri izkušnje in zapelevanja na današnje svete sklepe. Ljubite svetinjo. Ostanite zveste

---

¹ Da so sveče posebno pri številnejših sprejemih v napotje in odveč, smo že spredaj povedali.

njej in Mariji; potem boste vredne, da vas bo svetinja krasila še na mrtvaškem odru in vas spremila v črni grob.

Vodnik podá med petjem vsaki svetinjo v poljub ter jo izroči z besedami:

Sprejmi družbeni znak v dušno in telesno varstvo. V imenu Očeta † in Sina in Svetega Duha. — Amen.

Prednica podaja vodniku sprejemnice,¹ ki leže na evangelijski strani. Vodnik pred delitvijo, prejemši prvo sprejemnico, nagovori ude:

Sprejmite to pisanje; z njim vas prištejemo otrokom Marijinim in udom naše družbe. Glejte, da boste vedno bolj rasle v čednosti in popolnosti, da boste tako vsekdar dobre hčere nebeške Matere. V to vas blagoslavlja † z ljubljnim Sinom, Devica Marija.

Nato vroči vodnik sprejemnice.

Vodnik moli glasno k novosprejetim obrnjen:

¹ Če je veliko sprejemank, se sprejemnice priličnejše delé zunaj cerkve ob priliki.

Naj vas sprejme Kristus v število naših udov in svojih služabnic. Podeli naj vam, da bi krščansko živele in veliko dobrega storile, da bi bile stanovitne do konca in srečno dospele k dediščini večnega življenja. In kakor nas danes tukaj družijo medsebojna ljubezen, tako naj nas dobri Bog enkrat pridruži izvoljenim v nebesih. — Amen.

Vodnik se obrne k oltarju:

Zdaj se poje ali moli „Magnificat“ (Marijin slavospev).

Duhovnik: Mag- Moja duša | po-
nificat * anima veličuje Gospoda,
mea Dominum,

Udje: Et exsul- In moj duh se
tavit spiritus meus raduje v Bogu, |
* in Deo, salutari mojem Zveličarju:
meo;

D. Qui respexit Ker se je ozrl
humilitatem an- na nizkost svoje
cillae suae: * ecce dekle: | zakaj glej,
enim ex hoc bea- odslej me bodo
tam me dicent om- blagrovali vsi na-
nes generationes. rodi.

U. Quia fecit   Zakaj velike
mihi magna, qui reči mi je storil
potens est, * et On, ki je mogo-
sanctum nomen čen, | in čigar ime
eius. je sveto.

D. Et miseri-   In njegovo us-
cordia eius a pro- miljenje traja od
genie in proge- roda do roda, |
nies * timentibus njim, ki se ga boje.
eum.

U. Fecit poten-   Moč je izkazal
tiam in brachio s svojo roko, | raz-
suo: * dispersit kropil je napuh-
superbos mente njene v misli njih
cordis sui. srca.

D. Deposuit po-   Mogočne je pah-
tentes de sede: * nil s prestola | in
et exaltavit hu- povišal je po-
miles. nižne.

U. Esurientes   Lačne je na-
implevit bonis: * polnil z dobrotami
et divites dimisit | in bogate je
inanes. pustil prazne.

D. Suscepit Is-   Sprejel je izra-
raël puerum suum, ela, služabnika

* recordatus misericordiae suae. svojega, | in se je spomnil svojega usmiljenja.

U. Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini eius in saecula. Kakor je obljubil našim očetom, | Abrahamu in njegovemu zarođu vekomaj.

D. Gloria Patri Slava Očetu itd. etc.

Praes. *Ÿ.* Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

Ÿ. Salvas fac ancillas tuas.

R. Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Mitte eis, Domine. auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eas.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Vodnik nadaljuje, obrnjen proti udom:

Oremus. Adesto, Domine, supplicationibus nostris, et has formulas tuas, quas congregationi B. V. Mariae aggregavimus, bene † dicere dignare et praesta, ut statuta nostra per auxilium gratiae tuae sancte, pie et religiose vivendo valeant observare et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum, Dominum nostrum. — R. Amen.

Slovesnost se primerno sklone s petimi litanijami ali z Marijino pesmijo.

Udje se morajo vpisati v imenik.

Tretji del.

Vodnik.

V tem delu bo govoril blaženi družbenik Ludvik Grinjon Montfortski, ki je že na tisoče takih cvetk, kakršna si ti, presadil iz posvetnih njiv v rajski Marijin vrtec. Dovolj mu, da še tebe. Zato sledeče odstavke zopet in zopet beri — stokrat preberi!

I. Tudi ti si otrok Marijin.

Pred osemnajst stoletji so se stekale zate najsrečnejše ure. Bilo je na veliki petek. Na križu je visel najsvetejši Sin; pod križem je stala najsvetejša Mati. Nepopisne bolečine je trpel križani Sin; njegova bol je pa segala tudi navzočni Materi globoko v Srce. Tu trpita najsvetejši Srci, ki se neizrečeno ljubita. Sočutno se ozira Sin v Mater in bridkostno pogleduje Mati v Sina. Vsak pogled množi obema srčne bolesti. Srce otrokovo izgublja že

zadnjo kri; svete oči mu že skoro ugašajo. Vendar se še prijazno upró v Mater in še v nekoga; zraven Marije stoji ljubljeneč Gospodov, čisti sveti Janez. Ta z Marijo je priča Jezusovemu testamentu; ta dva gledajoč odpré umirajoči Bog sveti ustnici, in iz ljubečega Srca mu pridejo pomenljive besede: „Sin, glej, tvoja Mati.“ — „Mati, glej, tvoj Sin!“

Umela je Marija, umel je sveti Janez. Drugi tam stoječi niso umeli, kaj je poslednja volja Jezusova.

V najhujšem trpljenju je dobri Jezus pozabil nase in se je spominjal nas. Dobrote je delil ljudem vsekdar. Zdaj pa je dal najboljše, kar je imel. Svojo božjo Mater je dal v mater ljudem.

Če bi nam dal v mater posvetno kraljico, bi bilo to častno za nas. Koliko častnejše je, če smo postali otroci tiste, ki kraljuje nebesom in zemlji.

Tudi zate je naročil umirajoči Bog Mariji, naj ti bo dobra mati;

tebi pa naroča, da si ji dober otrok. Marija izpolnjuje to naročilo; kako pa ti? Ali si dober otrok Marijin?

Če do zdaj nisi slušal umirajočega Jezusa, stori to vsaj odslej.

Ta knjižica je spisana samo v to, da te približa Materi Mariji. Prosim te, ne odloži je, dokler nisi v polni meri Marijin. Želim ti samo sreče. Če postaneš Marijin, postaneš obenem tudi srečen.

Če želiš sreče, beri zvesto še dalje!

II. Bodi pravi otrok Marijin.

Pred dve sto leti je živel na Francoskem pobožni duhovnik Ludovik Marija Grinjon. Misijonaril je od vasi do vasi, od mesta do mesta; kamorkoli je prišel, je oznanjeval slavo Marijino. Tisoč in tisoč src je pridobil Mariji; nešteto posvetnih otrok je izpremenil v otroke Marijine. Marijini otroci so pa raznovrstni. So otroci Marijini, ki ljubijo Marijo le toliko, da ne

žalijo nje in njenega Sina; ti se varujejo vsaj večjih grehov, ne prizadevajo si pa za posebno češčenje Marijino. Ti so otroci Marijini najnižje vrste. Više od teh stojé tisti, ki Marijo prav zaupno časté. Ti molijo sveti rožni venec, nosijo Marijino svetinjo, obiskujejo božja pota itd. Gotovo zaslužijo in prejemajo ti Marijini otroci večje plačilo kakor pa prej imenovani. Vendar je še višja, častnejša vrsta otrok Marijinih. Ti so pravi, najboljši otroci Marijini. Ti časté svojo nebeško Mater takó, kakor je učil zveličani L. M. Grinjon.

Kakšno pa je to češčenje Grinjonovo, ki ga tudi škofje s papežem priporočajo?

Grinjon uči:

1. Delaj vse kakor Marija, 2. delaj vse po Mariji, 3. delaj vse za Marijo, 4. delaj vse v Mariji.

1. Delaj vse kakor Marija, se pravi — delaj vse po zgledu Marijinem: Moli zbrano,

kakor je molila pobožna Devica Marija; trpi vdano, kakor je trpela žalostna Mati božja; ljubi iskreno in zvesto, kakor je ljubila Mati čiste ljubezni. V vseh rečeh posnemaj Marijo; tako postaneš vedno bolj podoben ljubemu Jezusu. Če posnemaš čednosti Marijine, posnemaš obenem tudi kreposti Srca Jezusovega. Zakaj Srce Marijino je podobno Srcu Jezusovemu. In najbolj se bliža Jezusovemu Srcu, kdor si izkuša pridobiti lepe Marijine lastnosti.

2. Delaj vse po Mariji! To izpolnjuješ, če zaupaš v vsem v pomoč Marijino, če se priporočaš njeni mogočni priprošnji. Ti prosiš Marijo, Marija prosi Jezusa, in Jezus prosi svojega nebeškega Očeta. Jezusovo Srce ne odreče Mariji ničesar, in nebeški Oče usliši slednjo željo svojemu Sinu. Zato se obračaj v vsaki potrebi k Mariji in po nji k Jezusu. To je najboljša pot k uslišanju. Torej vse po Mariji in z Marijo po Jezusu.

3. Pa ne samo vse kakor Marija in vse po Mariji, tudi vse za Marijo in po nji za Jezusa. Če pravimo vse za Marijo, s tem nočemo reči, da hočemo delati vse zanjo, kakor bi nam bila Marija zadnji namen. Ta nam je v Jezusu. Bližnji namen našega delovanja bodi vendar Marija. V tem bližnjem namenu bomo dosegli najlažje svoj zadnji namen: Jezusa in njegovo čast in ljubezen do njega. Dober otrok ne ljubi nikogar bolj kakor svojo mater; kar se materi zgodi, čuti, kakor bi se bilo zgodilo njemu. Tako čuti tudi dobri Jezus s svojo Materjo. Njega razveseljujemo, če se klanjamo Mariji. Njega častimo, če častimo Marijo. Največ storimo zanj, če delamo vse za njegovo Mater!

4. Delati pa moramo tudi vse v Mariji in tako v Jezusu. To je najvažnejše in brez tega je naša pobožnost do Marije še vedno nepopolna. Če delamo vse v Mariji, potem ji služimo popolno. Potem

nismo več ubogi ljudje, ki trpé, ljubijo, molijo, živé; ne, Marija sama živi in dela potem v nas. Marijina duša postane nekako naša duša; Marijina molitev je naša molitev: vse, kar delamo, dela v nas Marija. Če pa Marija v nas živi, živi z njo tudi Jezus v nas; saj Marije brez Jezusa ni nikjer, in kjer je Marija, tam veje tudi božji duh njenega Sina! Veliki cerkveni učenik Tomaž Akvinec pravi: „Kar dela Bog za ljudi, to dela redóma le po Mariji. Zakaj, kakor je prišel Jezus po Mariji k nam, moramo priti tudi mi po Mariji k Jezusu.“ Težje je dopovedati, kakor občutiti, kaj pomenja vse to. Prizadevaj si, da postaneš tak otrok Marijin; potem boš umel in občutil, česar ti jaz dopovedati ne morem. Umel bodeš toliko laže, ker Duh božji vidno razsvetljuje tiste, ki se žele posvetiti popolni službi njegove neveste Marije.

Pa kako naj začneš? To ni tako težko, kakor si morda do-

mišljuješ. Določi si najprej dan, s katerim hočeš začeti; najbolji v to bo kak Marijin praznik. Ta dan prejmi sveto obhajilo; nato poklekni pred Marijino podobo. V tej slovesni uri se posveti popolnoma — brez pridržka — ljubi Materi božji. Daruj ji dušo in telo z vsemi čuti in močmi. Daruj ji časno premoženje, daruj svoje domače, daruj posebno duševne zmožnosti, svoja zasluženja in milosti, skratka vse, kar imaš po naravi in milosti, vse daruj nebeški Materi, da podari ta vse Jezusu. Prav nič več naj ne bo tvojega, ne na zemlji, ne v večnosti, niti en las na glavi ali ena dobra misel v duši: vse, vse naj bo Marijino! To popolno darovanje samega sebe in vsega svojega je popolna pobožnost. Če si vse daroval, postal si pravi otrok Marijin. V plačilo za vse to ne zahtevaš nič drugega kakor le čast, da smeš delati vse za Marijo in po Mariji k največji časti Jezusa Kristusa.

Če tako vse daruješ, potem si podal Mariji največji dar! Tolikega daru še v samostanih ne zahtevajo. Tvoj dar je popoln!

Torej vse kakor Marija, vse po Mariji, za Marijo in v Mariji — tako vse kakor Jezus, vse po Jezusu, za Jezusa in v Jezusu: to je duh popolne službe Marijine. Slabe besede ne morejo dovolj opisati bistva te službe; kar začni Marijo častiti na povedani način in sam boš rekel: „Tako se res popolno služi Mariji!“

III. Kako srečen boš, če boš zares Marijin!

Začni postajati pravi Marijin otrok. Ni treba veliko truda. Kmalu boš videl, kako bo vse izpremenjeno v tvojem srcu. Izginila bo mlačnost, strah pred ljudmi, mrzloti; namesto tega se bo naselila tja — ljubezen. Prišla bo kar čez noč. Izpremenilo se bo tvoje srce,

kakor se izpremeni narava spomladi. Sneg se mora umakniti prijetnemu zelenju in dišečemu cvetju. Kako prijetna zamena! Vesela spomlad se začne tudi v tvojem srcu, kakor hitro jameš postajati prav Marijin. In spomlad tvojega srca bo od dne do dne lepša; napredoval boš, dokler ne nastopi v srcu prijeten majnik — takrat v Marijinem mesecu poklekneš pred svojo Mater kot pravi njen otrok. Spomlad ti bo polnila dušo z veseljem, ki se dá le čutiti, popisati se pa ne dá.

Zakaj je duša naenkrat tako izpremenjena? Od kod ji dohaja tolika radost? Vse to dela milost. Zakaj pa daje Bog to milost prav onim, ki so zares Marijini? Na to ti koj odgovorim:

1. Kdor popolno služi Mariji, kdor torej dela vse po Mariji za Jezusa, kdor želi prejeti od Jezusa vse le po Mariji, ta dela tako, kakor presveta Trojica: Bog Oče nam je podaril svojega

božjega Sina po Mariji; Bog Sin je prišel k nam po Mariji, da bi nam pokazal, da tudi mi hodimo k njemu po Mariji; Sveti Duh deli najbrže vse milosti po Mariji. Če greš k Mariji, da bi došel po nji k Jezusu, posnemaš torej Boga samega, ki nam je dal in nam daje vse po Mariji. Tedaj delaš prav tako, kakor Bog hoče. Ali naj ostane to brez posebne milosti? To ne more biti! — „Vidiš, to je prvi razlog, zakaj mora pravi Marijin otrok biti srečen.

2. Pa še več! S popolno službo Marijino je vedno združena izredna ponižnost. Pravi otrok Marijin dela vse po Mariji; pozna svojo slabost in se ima nevrednim, da bi stopil kar sam pred Jezusa — Boga. Le pred Marijo si upa in po nji k Bogu. Ponižnim pa daje Bog svojo milost; pravi Marijin otrok je izredno ponižen; zato prejema tudi izredne milosti in med njimi posebno obilico dušnih tolažb.

3. Poleg ponižnosti krasi dušo pravega Marijinega otroka tudi neomahljivo zaupanje. Zaupnost in ponižnost sta si vedno sestri. Otrok Marijin se poniža pred Jezusom; zavaljo svoje grešnosti se mu ne upa bližati; vendar pa hiti po Mariji k njemu; saj vé, da je storil usmiljeno Marijo v prestol svoje milosti. Otrok Marijin upa, da najde v Materi milosti božje Boga in vse dobro. Ali ni srečen pravi Marijin otrok, ki vé, da ima dobrotno Mater, ki ga vedno rada uslišava! Kako z veselim upanjem moli pravi Marijin otrok: „Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal!“

4. Kako slaba so dela, ki jih človek daruje Bogu! Kako nepopoln je navadno namen, kako pomanjkljiva izvršitev! Skoro brez upa pristopa k božjemu prestolu človek z ubogim zadolženim srcem. Zdaj začanja postajati pravi Ma-

rijin otrok. — Zdaj je vse drugače: Marija nosi v zlati posodi svoje čiste ljubezni vsako molitev, vsak dar pred prestol božjega Sina. O kako bogato postane v njenih rokah vse, kar daruje po njej Jezusu. Marija nadomesti vse, kar njenemu otroku manjka; Marija očisti vse omadeževano, Marija posveti vse nesveto. Raduj se, o Marijin otrok, ker imaš tako Mater. Bodi in ostani pravi Marijin otrok in zagotoviš si po Marijinih rokah v večnosti najkrasnejši venec.

5. Popolna služba Marijina pa ne koristi le tebi. Tudi bližnjemu na zemlji in v vicah neizmerno koristiš, če si pravi otrok nebeške Matere. Ti daruješ vse, kar storiš dobrega, Materi božji. Vse jenja biti tvoje; vse je le Marijino. Kako sladka izguba in kako bogato uboštvo, če izgubiš vse takó, da najde Marija. Vrnila ti bo tisočero! Kako nespametno molimo včasih. Navadno smo sa-

moljubni, nemodri in malenkostni, ko molimo zase in za svoje drage. Če smo pa podarili vse Mariji, ki najbolje vé, kaj je resnično koristno za nas in vse nam drage, bo ta vse naše zasluge vsak dan obračala nad vse modro nam in našim v pravo srečo. Najbolj modro gospodari v dušnih rečeh, kdor izroči vse gospodarstvo Mariji. Zato ne odlašaj; karnajprej postani pravi otrok Marijin! Koliko boš na ta način pomagal posebno dušam v vicah. Vsled tvojih zaslug bo Marija rešila mnogo trpečih, pred vsem tiste, ki čakajo prav tvoje pomoči! Veseli se, Marijin otrok! Tvoj Učenik je rekel: „Kar ste storili najmanjšemu mojih bratov, ste meni storili.“ — Veliko bo tvoje plačilo, otrok Marijin!

Najbolj osrečuje Marijinega otroka prava prostost. Ta prostost prebiva v srcu dobrih otrok božjih. Pravi otrok Marijin je tudi dober otrok božji in uživa vse pravice ljubljencev božjih. Srce

njegovo je tempelj Marijin in tako sedež milosti božje. Nebeška pobožnost spremlja pravega Marijinega otroka pri molitvah, nebeška potrpežljivost ga podpira v bridkostih, angelska čistost veje v njegovi ljubezni. Rajska veselost, osrečevalna zadovoljnost, sveta požrtvovalnost, koprnjenje po trpljenju, — to so krasni darovi, ki jih daje Jezus pravim otrokom Marijinim. To je lepo povračilo, in srčna sreča raste, kakor raste popolnost v službi Marijini. Srcé kar čuti, da je toliko bliže Bogu in pravi sreči in pravi prostosti, kolikor bolj se je darovalo Mariji. Mar ti ne želiš take sreče? Išči in našel jo boš, le postani pravi Marijin otrok.

IV. Marijin otrok posveti vsak dan svoji Materi.

Če hočeš biti pravi Marijin otrok, moraš biti to v slehernem dejanju in nehanju vsakega dne.

Ni dosti, da si Marijin samo v cerkvi in pri molitvi! Za Marijo in v Mariji preživi tudi vse druge dnevne trenutke.

Pretile so ti nevarnosti po dnevu. Marija te je varovala. Prišla je sovražna noč, in nebeška Mati je čula na tvoji strani. Marija je vedno s teboj. Tudi ti bodi vselej z Marijo. Že začetek dneva posveti Mariji. Ko se prebudi otrok, stegne ročici proti materi, in prvi pogled nedolžnih oči se obrača vanjo: tako daruj tudi ti vsako jutro prve misli nebeški Materi. Kako prisrčno je pač pozdravil ljubo Mater Jezušček, prebudivši se iz spanja! Izkušaj posnemati! Ozri se proti Marijini podobi, kakor se ozre otrok v obraz dobre matere; poljubi škapulir ali svetinjo; posveti takoj vse ure celega dneva Mariji in jih daruj po njej ljubemu Jezusu. Nato se obleci sramežljivo, kakor bi stala Marija poleg tebe. Med oblačenjem naj te navdavajo samo dobre misli:

prvenke med mislimi naj so le za Boga. Če le moreš, opravi jutranjo molitev klečé pred Marijino podobo. Ti daruješ srce Mariji, in Marija ga daruje ljubemu Jezusu. Ti daruješ Marijinemu Srcu vse misli in želje, vse besede in dela. Marija daruje vse to namesto tebe najsvetejšemu Srcu Jezusovemu.

Če ti je le mogoče, po jutranji molitvi še kaj svetega premišljuj. Pa premišljevanja se marsikdo boji. — Še pobožne duše se izgovarjajo: „Ne znam premišljevati.“ Jaz pa pravim: „Vsak človek zna premišljevati nekaj minut to ali ono versko resnico, ko se vendar kar cele ure zatapljaš v zemske stvari? Misli enkrat mirno o kakem dogodku iz Jezusovega življenja — in uvidel boš, da ti bo premišljevanje polagoma prav lahko postalo. Najlaže boš premišljeval Jezusovo trpljenje. Premišljevanju prideni vselej kratko molitev; z njo daruj premišljevanje

Materi božji; zanašaj se na pomoč božjo, ne pa na lastne moči. V premišljevanju boš našel osrečevalni srčni mir. V duši se ti bo naselilo hrepenenje po nebesih, ki premaga sleherno boleost. Le začni premišljevati. Ne bo ti žal! In naj bi trajalo premišljevanje le pet minut, plačilo za to bo večno. Če ne moreš zjutraj premišljevati, stori to, kadar ti čas dopušča; celoma pa ne opusti premišljevanja noben dan. Premišljevanje je pot k lepemu življenju, — to je pa poroštvo za srečno zadnjo uro. Molitev, združena s ponižnostjo in zaupanjem, je podlaga dobremu premišljevanju. Ne boj se, da premišljuješ pre-slabo! Saj Marija vse izboljša in izboljšano podaja Jezusu.

Posebno želi Mati Marija, da si tudi ob delavnikih pri sveti maši. V svetli luči se bo lesketal dan, ki si ga posvetil po sveti maši. Ljubi Materi božji napraviš največje veselje, če greš k sveti daritvi. Sveta maša nas vedno iznova

spominja velike ljubezni, ki sta nam jo skazala Jezus in Marija na gori Kalvariji. Še več! Vsa ta ljubezen se pri vsaki sveti maši v polni meri ponovi. Marija daruje ljubljenega Sina iz ljubezni do nas; kakor ga je enkrat darovala na Kalvariji, tako ga daruje zdaj vsak dan na tisoč in tisoč oltarjih. Marija da tebi največ pri sveti maši, in ti jo za vse milosti najlepše zahvališ, če si pričujoč pri sveti daritvi. Pri sveti maši usipljeta Marijini roki tisočere milosti nate in na tvoje. Posebno med sveto mašo Marija vse premore pri Jezusu. Zato te prosim, ljubi otrok Marijin, če ti je količkaj mogoče, začni dan s sveto mašo. Gotovo ti je to včasih zelo težko; pa če je premagovanje večje, bo večje plačilo! Ves dan boš čutil blagoslov, ki si ga zaslužil pri sveti maši. Kadar pa ne moreš v resnici, pojdi vsaj v duhu v hišo božjo; združi se duhovno s svetimi daritvami, ki se opravljajo po širnem svetu. —

Tudi za tako pričujočnost te bo Marija blagoslovila.

Posvetivši začetek dneva z molitvijo in dobrim namenom, pojdi veselo na delo; delaj pa vselej v družbi Jezusovi in Marijini. V mislih se podaj vsako uro v malo nazareško hišico; v njej se uči delati v duhu svete družine. Naj je delo še tako nizkotno in težavno, Jezusove in Marijine roke storé isto imenitno in lahko. Jezus in njegova Mati sta s teboj in ti pomagata; brišeta ti rosno čelo in ti delo lajšata; z lastnim zgledom ti podajata veselje do dela in obetajoč večno plačilo, jemljeta delu vso grenkobo. Kako različno se poté tisti, katerih delo Jezus posvečuje, in pa tisti, ki delajo brez Jezusa! Ti pa, ljubi otrok Marijin, moli z Marijo, delaj z Marijo. Ure ti bodo hitro potekale, Marija je s teboj.

Morda malo služiš, morda ne uživaš dobrih jedil; vendar vselej moli preden sedeš k mizi. Marija

je tudi tu s teboj. Z njo boš pri slabi hrani bolj zadovoljen, kakor bogatini pri bogato obloženih mizah.

Tudi popoldanske ure naj ti poteko pri delu, potem te bo tolažila na večer sladka zavest, da si izpolnil dolžnost. In če si se tudi utrudil, v srcu imaš veselje srečnega Marijinega otroka. Po končanem delu ne zatisni očesa brez molitve. Kakor si dan začel z Marijo, ga tudi dokončaj z njo. Veliko milosti si prejel v dnevu, veliko nezasluženi! Lahko bi bil umrl, morda te je le Marija rešila smrti. Zahvali se za vse prejete dobrote! Morda si pa ljubega Jezusa še s kakim grehom kaj užalil. Obrni se k Mariji, ki rešuje zaupajoče grešnike; izprosila ti bo odpuščanja. Izprašaj si vest; to lahko hitro storiš; obžaluj, da si žalil Marijinega Sina, in brezmadežna Mati bo očistila svojega otroka. Moli za srečen večer in srečno zadnjo uro. Ma-

rija, mati umirajočih, bo nesla tvoje prošnje k Jezusu. Ne pozabi ubogih duš v vicah; hvaležne ti bodo za vsak vzdihljaj. Poljubi svetinjo in zaspi z Marijo. Potem boš lahko rekel: „Jaz spim, moje srce pa čuje.“ Tvoje srce čuje, čuje z Marijo; tudi v spanju bije samo za Mater Marijo.

Tako ravnaj vsak dan. Molitev in delo naj se vrstita v tvojem življenju in naj posvetita vse odločene ti ure. Moli in delaj, to velja za vsakega, naj je star ali mlad, naj je imeniten ali preprost. Ti si pa zraven prizadevaj, da pri molitvi in delu nikdar matere Marije ne pozabiš. Otrok, čuj pri durih Marijinih vsekdar, in Materino srce bo skrbno čulo s teboj. Varovalo bo tvojo dušo hudega in jo bo vedno bolj družilo — in popolno združilo z Jezusom. Pa Marija ne zahteva od svojih velikih težkih reči. Če si ji le v malem zvest, te že spoznava za ljubega otroka. Obračaj se k Mariji res kakor

otrok k materi: mirno, zaupno, brez ovinkov. Kar hočeš iz nebes prejeti, prejmi po Mariji. Kar hočeš storiti in darovati za Boga in bližnjega, stori in daruj po Mariji. Vse z Marijo, za Marijo in v Mariji in tako vse z Jezusom, za Jezusa in v Jezusu.

Kako srečen boš že tu na zemlji, če boš to izpolnjeval vsak dan. Tudi zate pridejo bridke, viharne ure, pa prebil jih boš v duhu vere in ljubezni. Izpremenil jih boš v dragocene bisere za nebeški venec. Našel boš, česar ti ne more nikdar dati svet in vse njegovo veselje, — našel boš mir, ki ga daje le Kraljica miru. V tvojem srcu bo gospodovala ljubezen z drugimi osrečevalnimi sestrami, nebeškimi čednostmi, ki jih svet niti ne umeva. V njih je blaženost pravega otroka Marijinega. Že na zemlji boš nekoliko okusil ono srečo, ki jo boš užival v nebesih v polni meri. Ob smrtni uri boš blagroval trenutek, ko si začel

biti pravi otrok Marijin. Vztrajaj torej, Marija je s teboj, in tvoje plačilo je obilno tu in tam.

V. Vojska otroka Marijinega.

Otrok Marijin, če se hočeš iznebiti svojih napak, začni se vojskovati zoper vsako izmed njih posebej. Prvo pri tem je, da si napako jasno predочиš in ji napoveš resno vojsko.

1. Zjutraj trdno skleni, da se hočeš varovati te napake, in prosi tudi v to potrebne milosti. Ta sklep naj ti bo med dnevom vedno pred očmi, posebno če bi imel zopet isto zagrešiti.

2. Opoldne premisli, če si storil to napako zopet, kolikokrat in zakaj. Obžaluj, ponovi sklep in zapomni število padcev.

3. Zvečer se vprašaj, če si, kolikokrat si in zakaj si popoldne zopet isto zagrešil. Obžaluj, po-

novi sklep in zapomni si število zopetnih zagrešenj.

Slednjič pretehtaj uspeh pri zatiranju te napake, oceni resnobo svoje dobre volje; to spoznaš, če primerjaš popoldne z dopoldnevom, dan z dnevom, teden s tednom. Če se resno trudiš, boš od dne do dne zmagovitejši.

VI. Spremljavec otroka Marijinega.

Nebeška Mati najrajši vidi svojega otroka, če se mu ovija blagoslovljeni molek krog prstov. Ta ga v Marijinih očeh bolj krasi, kakor če bi ga dičila svilnata obleka in kraljevska krona z najdragocenejšimi biseri. Pravi biseri otroka Matere božje so: jagode svetega rožnega venca.

Molitev svetega rožnega venca je Mariji tako ljuba, da jo je prinesla sama iz nebes in jo je sama učila. In zares! Lepše molitve si

komaj moremo misliti; saj sveti rožni venec vse ostale molitve nekako združuje. Začenjamo ga z apostolsko veroizpovedjo; ta je nekak zlat vhod v božji tempelj petnajsterih skrivnosti. Nad tem vhodom je napisano: „Zdaj pa ostane vera, upanje, ljubezen, to troje: največja med njimi pa je ljubezen.“ Zato pa prosimo navadno žive vere, trdnega upanja in goreče ljubezni, preden vstopimo v božjo stavbo. Spoštljivo se bližamo in v svetem strahu vstopimo. Sredi božje hiše vidimo v nebeškem sijaju presveto Srce Jezusovo; to je središče svetemu rožnemu vencu. Ob strani mu je sladko Srce Marijino. Obe najsvetejši Srci obdaja petnajst krasnobarvnih slik; kažejo nam petnajst skrivnosti svetega rožnega venca. Kakor mogočen steber se dviga nebeški pozdrav: „Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.“ Ta pozdrav je ponižna molitev k presv. Trojici.

Premišljevaje svete skrivnosti se oziramo zopet in zopet na pre-sveti Srci, ter ji spoznavamo bolj in bolj. Ubogi ustnici ne moreta najti boljših besed od onih, ki jih je prinesel angel na zemljo; zato ponavljamo češčenomarijo. Kako res čudovita molitev je sveti rožni venec! Kdor hoče ponižno občudovati ljubezen božjo, naj moli rožni venec! Kdor hoče žeti, kar je vsejala roka božja za ponižne, naj ga pridno moli! Otroku Marijinemu je to najljubša molitev.

Prav tako, ljubi Marijin otrok. Molek naj te spremlja vsekdar. S to verižico pri Mariji premoreš vse. Po tem kinču bo spoznala Marija v tebi svojega zvestega otroka. Marija sama nas uči svetega rožnega venca; svetniki ga visoko cenijo; tisoči, milijoni so bili uslišani po njem; — ali treba še več dokazov? Bolniki ozdravljajo, žalostni se utolažujejo, grešniki se izpreobračajo: — vse to dela rožni venec. Nedolžni se ohranjujejo, iz-

kušani vztrajajo — vse to je sad rožnega venca. Vse, prav vse doseže rožni venec.

Zakaj ljubi Marija prav posebno one, ki radi molijo rožni venec? Zato ker časté Marijo najprimernejše. Časté jo v tesnem razmerju do Jezusa, saj to razmerje ni izraženo bolj jasno v nobeni drugi molitvi. Spominjajo jo materinskega veselja, trpljenja, povelicanja, prinašajoč ji v dar belih, krvavo-rdečih in zlato - rumenih vrtnic. Zares, ljubi Marijin otrok, nikdar ne stopiš v lepšem kinču pred milostno Kraljico kakor tedaj, ko krasi tvojo roko blagoslovljeni molek.

Kako boš spoštoval rožni venec? 1. Rad ga imej pri sebi. Ne sramuj se ga. Molek naj dokazuje, da si zvest nebeški Materi. 2. Rad ga moli. In moli ga dobro. Ne daruj Mariji velih, odcvetelih vrtnic; vse naj bodo sveže, lepo duhteče. Misli vedno, da si pri Mariji, kadar moliš rožni venec.

Tvoja duša naj kar vidi, kako razprostira blagoslavljajoči roki nad teboj in kako ljubeznivo gleda nate. Misli vselej, da govoriš z Marijo. Pred molitvijo jo ponižno prosi, naj ti bo na strani med rožnim vencem in naj te blagoslavlja, potem boš gotovo pobožno molil. Ne moli prehitro; če utegneš, premisli pred vsako desetorico češčenih-marij dotično skrivnost; tako boš laže molil v duhu skrivnosti. 5. Imej molek v rokah, tudi kadar opravljaš druge molitve. Zaupaj, da z molekom v roki več izprosiš kakor sicer. To zaupanje ti poplača Jezus, ki zaupanja Marijinih otrok ne pusti nikdar neplačanega. Imej ga v roki posebno zavoljo odpustkov. Tako ti zasluži odpustek vsaka posamezna češčenamarija. Ljubi otrok Marijin, zato ne bodi brez moleka noben trenutek; vzemi ga v roke, karkoli moliš. Rožni venec ti bo pa sevé najdražja molitev.

Blagoslovljeni molek je najlepše, kar imaš; vsi zakladi sveta

niso nič v primeri z rožnim vencem. Marijinega papeža Pija IX. so vprašali, kaj je največji vatikanski zaklad, in odgovoril je: „Rožni venec.“ Tudi tebi bodi ta najdragocenejši zaklad.

Sveti rožni venec ti ostane zvest prijatelj. V veselju in žalosti je pri tebi. Kadar te zapuste ljudje, te tolaži. Če si bolan in ti ure počasi potekajo, pripoveduje ti ljubeznivo rožni venec o najljubšem Marijinem Srcu. In celo če si tako nesrečen, da si izgubil s smrtnim grehom Boga, okleni se trdno rožnega venca; potegnil te bo zopet na božje Srce Jezusovo po Mariji, ki je pribežališče grešnikov. — Skratka, molek ti je zvest tovariš. Spremljal te bo do zadnje ure. Ob tej ti ne boš mogel več moliti: molil bo molek sam namesto tebe. Kot Marijin otrok boš umrl. Še v rakvi bo obdajal mrzle prste molek z blagoslovljenim križem. Ali ni molek zvest prijatelj? Po sodbi ti bo Jezus za-

voljo rožnega venca dal prostorček v Materinem obližju. In tvojo svatovsko obleko bo krasil molek, ki je častno znamenje ljubljencev Marijinih.

VII. Marijin otrok pri obhajilni mizi.

Najsrečnejše trenutke na zemlji uživa človeško srce pri svetem obhajilu. Kaj je sveto obhajilo? Najtesnejša združitev človeškega srca z božjim Srcem Jezusovim je. Ali ni to največja sreča za ubogo človeško srce, da se sme tako tesno skleniti z Jezusom, Zveličarjem, z Jezusom, najboljšim prijateljem? Ker je tolika sreča, da smemo k svetemu obhajilu, prav zato je božje Srce Jezusovo izmislilo to sredstvo, da nam je pokazalo, kako neizmerno nas ljubi. „Moje veselje je bivati s človeškimi otroki, —“ govori božje Srce. Nemirnemu človeškemu srcu je obha-

jilna miza najmirnejše zavetje na zemlji.

Če je pa sveto obhajilo osrečevalno za vsakega človeka, je isto še v posebno blaginjo pravim otrokom Marijinim. Zakaj pa? Jezus je povzdignil Mater Marijo nad vse ljudi; zavoljo nje odlikuje tudi prave Marijine otroke bolj kakor druge. Tako prednost pred drugimi daje Bog otrokom Marijinim posebno v svetem obhajilu. Tu izkazuje sicer vsem ljudem obilno ljubezen; vendar največ milosti prejemajo ljubljenci Marijini. To dela Jezus iz ljubezni do Marije, ker jo najbolj razveseljuje, če osrečuje njene služabnike. To dela tudi na ljubo otrokom Marijinim samim, ki so mu dragi bratje, sestre. Jezusu je kar v veselje, če biva pri Marijinih otrocih. Kakor željno se je združil z Marijo za učlovečenje, tako radostno prihaja k Marijinim otrokom, da biva v svetem obhajilu v njihovih srcih, kakor je bil zedinjen s Srcem brezma-

dežne Matere. Sveto obhajilo je Marijinim otrokom zares sladkosten obed, v katerem se najtesnejše sklepajo z najboljšim Ženinom in najbolj ljubečim Srcem Jezusovim.

Kolikokrat boš pa pristopal k svetemu obhajilu? Na to vprašanje si mnogi ne vedó odgovoriti. Slušaj tu pravi odgovor! Pojdi k svetemu obhajilu, kolikorkrat hrepeni po njem tvoje srce. Ne izgovarjaj se: „Nisem vreden, da bi pristopal pogosto.“ Sicer bi moral vedno vsak tako govoriti; zakaj vsi smo in ostanemo slabi, grešni ljudje. Zato smo potrebni pomoči. Zato pristopamo k studentu milosti, k dušnemu zdravniku, ki nas sam vabi: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil.“ (Mat. 11, 28.) Torej prav oni, ki so trudni, obteženi, pomoči potrebni, naj pridejo k njemu. Če čutiš srčno hrepenenje po svetem obhajilu, bodi ti to do-

kaz, da si svetega obhajila vreden. O da bi ljudje hrepeneli po Jezusu v presvetem Zakramentu! To bi bil gotov znak, da se povrača človeštvo k sreči, k delivcu vse sreče. Zato hiti k ljubeznivemu Ženinu, kolikorkrat le hrepeniš po svetem obhajilu.

Posebno milostni dnevi so Marijinemu otroku Gospodovi in Marijini prazniki. Nobenega izmed teh ne preživi brez svetega obhajila. V teh dnevih boš prejemal obilico milosti. Marsikateremu srcu bi nasvetoval sveto obhajilo vsak teden, tudi vsak dan. Kolika sreča zate, če smeš pogosto prejeti Jezusa, koliko plačilo te čaka zato v večnosti! Omenjam še prve petke, ki so posvečeni presvetemu Srcu Jezusovemu. Jezus je obljubil, da ne bo neprevidenih poklical k sebi onih, ki se sklenejo vsaj devetkrat zaporedoma na prvi petek v mesecu z njegovim božjim Srcem v svetem obhajilu. Kolika obljuba! Ne obo-

tavljaj se, ljubi družbenik! Tebi velja v prvi vrsti ta obljuba. Gotovo je Marija dosegla pri Jezusu to obljubo posebno svojim otrokom na korist.

Ubogi malenkostni ljudje iščejo izgovorov, da bi jim ne bilo treba pristopiti pogosto k svetemu obhajilu. Pravijo: Saj ni ukazano! Seveda ni ukazano; pa dober otrok ne čaka šele ukazov. Če dober otrok vé samo željo materino, jo izpolni. Ljubeči otrok bere svoji materi kar z obraza njeno voljo in ne čaka zapovedovalne besede. Bodi še ti dober otrok Mariji. Beri njeno voljo iz ljubečih oči in dobrotnega Srca. Izpolni ji željo in druží se res pogosto z Jezusom.

Drugi se bojé ljudi in menijo: „Kaj bodo pa drugi rekli!“ Ubogi ljudje! Ali so tebi res ljudje več kakor Jezus, ki se te nikdar ni sramoval, ki je umrl zate pred tisoči gledavcev, ki te ni nikdar zatajil? Ali potrebuješ še večjih do-

kazov? Poglej vendar, kakšnih ljudi se bojiš in sramuješ. Ali so tako čednostni in popolni, da smeš zavoljo njih zatajiti Jezusa? Sam praviš: „Ne!“ — Spoznavaj Jezusa v pogostem obhajilu, da bo tudi Jezus tebe spoznal pred svojim nebeškim Očetom.

Zopet drugi pravijo: „Saj nisem nič boljši po svetem obhajilu!“ Ti obsojajo same sebe. Sami povedó, da nimajo zaupanja v sveto obhajilo. Ti pa pristopaj zaupno k ljubečemu Jezusu. Bližaj se mu, kakor se ga oklepajo pravi Marijini častivci, potem boš govoril drugače, potem boš hodil vedno rajši k dobremu zdravniku in ga ne boš več zapustil.

Nekateri se pa bojé truda, s katerim je združeno večkratno sveto obhajilo. O kako malo požrtvovavnosti, kako malo ljubezni je v tebi, če si tudi ti tak. Jezus je storil vse zate, in ti nočeš ničesar storiti zanj. Jezus je dal vse,

dal je kri in življenje, in ti nočeš darovati zanj urice spanja, urice prostega časa. O kako vnemaren si, če tako govoriš. Jezus čaka noč in dan v toliko cerkvah nate, ti pa govoriš: „Ne grem, je pretežko.“

Izprašaj se, zakaj si doslej prejemal tako poredkoma sveto obhajilo. Odgovori si prav in skleni: „Odslej bom prihajal rad, o ljubi Jezus.“

Pravi Marijin častivec prejema sv. obhajilo, kolikorkrat le more in sme. In kolika sreča tako imenovano Marijino obhajilo, obhajilo pravih otrok Marijinih! Le površno ti morem pokazati, kako prejema sveto obhajilo pravi Marijin ljubitelj.

Dan svetega obhajila naj ti bo praznik. Saj je tudi res praznik. Na potu v cerkev bodi zbran, misli, kam si namenjen — k nebeškemu Ženinu greš. Če ti je mogoče, moli gredé sveti rožni venec; to bo posebno veselje sprem-

ljajočim te angelom. Prišedši v cerkev se pripravi na prihajajočega Jezusa. Misli takole ali podobno:

Jezus, nebeški zapovedovavec, prihaja k meni. Pa moje srce je ubogo. Ubogo je — vendar tudi bogato. Jaz sem podaril celo srce Materi božji, ko sem postal pravi Marijin otrok. Mati bo obogatila moje ubogo srce s svojimi čednostmi, okrasila ga bo s svojo ljubeznijo in ponižnostjo, s svojo vero, s svojo čistostjo. Jezus ne bo gledal na revščino mojega srca, temveč na bogastvo, ki je došlo po Mariji vanjga. Srce Marijinega otroka je odsvit Marijinega Srca. O kako tolažilna je ta misel! Marija je storila moje srce podobno svojemu; sicer Marija ni navzoča v meni z dušo in telesom, kakor bo Jezus v svetem obhajilu; pač pa je v meni na duhoven način, posebno po čednostih, ki mi jih je podarila. Ni se mi bati; z Marijo se lahko zaupno bližam svojemu Bogu.

Tako misleč pristopi spoštljivo h Gospodovi mizi. Duhovnik ti poda sveto hostijo; Jezus je v tebi.

Molek se ti vije krog prstov. Obdajajo te angeli in molijo onega, ki je prišel v tvoje srce. Jezus ne vidi več tvojega uboštva, gleda le tvoje srce, ki je kraljestvo Matere božje. V tvojem srcu hiti takorekoč Marija Jezusu naproti. Marija ga sprejema, Marija objema. V tebi sta Kraljica in Kralj, Mati in Dete. Kraljica namesto tebe na vreden način slavi Kralja vseh kraljev. Mati se pogovarja s Sinom. Pogovarja se o tebi, o tvojih željah in potrebah.

Vse to se vrši v tvojem srcu. Jezus biva v tebi resnično, Marija pa duhovno. Marija prosi, in Jezus uslišuje. Ničesar ji ne odreče, kar prosi za svojega otroka.

Ti pa, častivec Marijin, druží svojo zahvalo z zahvalo Marijino in z Marijo zedinjen prosi vsega potrebnega zase in za bližnje. Pa ker Marija zahvaljuje, Marija prosi,

je dosti zate, da se le varuješ posvetnih misli. Ti zbrano molči, vse drugo bo pa storila Marija namesto tebe.

Zdaj vidiš, kaj je „Marijino obhajilo“ in kako osrečuje!

Ali boš še zdaj povpraševal: „Kolikokrat naj grem k svetemu obhajilu?“

„Stojim pred vrati in trkam. Če mi odpreš, pridem k tebi in bom večerjal s teboj in ti z menoj.“

Da, tvoj Jezus stoji pred vrati tvojega srca. Odpri mu z veseljem! Prihaja k tebi, da te bo nasitil s svojim presvetim mesom. Ali hočeš še čakati? Marija kliče, Jezus kliče:

„Pridi, pridi, ljuba duša!“

VIII. Po Materinem Srcu domov k Jezusovemu.

Srečno je življenje pravega Marijinega otroka že na zemlji. Dan za dnevom poteka v sladkem dru-

ženju človeškega srca z najljubšima, najboljšima Srcema, z Marijinim in Jezusovim Srcem. Vsak dan deli najzvestejša Materina ljubezen tisočere milosti. Vrsté se molitve in uslišanja. Velikokrat govorita tvoji ustnici angelski pozdrav „Češčena, Marija!“ Tvoje srce vselej čuti, da angelove besede izražajo srečo vseh Marijinih otrok. Pogosto moliš rožni venec. Z molekom se bližaš milostni nebeški Kraljici; ta te poplača z materinsko prijaznim pogledom. In sveta obhajila: Marija te vodi na večerjo k najboljšemu Ženinu. Po njej najdeš Jezusa in v njem vse dobro. Če greš k svetemu obhajilu, ti je po Mariji vse dobro došlo. Eno samo sveto obhajilo je tisočkrat več vredno kakor celi svet. Koliko šele zasluži, kdor vedno živi Mariji in Jezusu! To bomo umeli šele v večnosti.

In naj na zemlji sledi trpljenje trpljenju to ne straši dobrega otroka Marijinega. Pravi služabnik Ma-

rijin vé, da Bog nekatere tukaj dobrotno žgè in tepe, da jim bo tam dal lahko brez ognja krasni venec. Ljubi otrok Marijin, ali zdaj razumeš, zakaj moraš prav ti toliko trpeti? Zato, ker te Bog ljubi, zato, ker ti želi nakloniti božja ljubezen enkrat krasen venec. Kolikor več trpiš, toliko bolj si podoben trpečemu Jezusu in njegovi Materi. Le trpi po Marijinem zgledu in vsako potrpljenje bo krvavordeč rubin in dragocen biser, ki se bo svetlo lesketal v tvoji nebeški kroni.

Ne pozabi, kakšna krona ti je pripravljena, če boš zares Marijin. Blažena je smrt Marijinih! Ti se selijo v večno domovino navadno ob Mariji posvečenih dneh. Največ Marijinih častivcev umrje ob sobotah in ob Marijinih praznikih. Prav velikokrat se selijo otroci Marijini v boljši svet prav ob angelovem češčenju. Čas trpljenja se bliža koncu. Ženin trka. Pripravil je

zadnjo večerjo — zadnje obhajilo. Prišel je večer v življenju Marijinega otroka, prijazna zarja mu zlati zadnje ure. Marija pride z angeli, da popelje Marijinega otroka v boljšo domovino. Otrok Marijin leži na smrtni postelji; v roki mu je molek, ki ne ovne kakor blišč svetne slave, ki ne izgine kakor človeška lepota. Molek je veriga, ki jih je že mnogo potegnila v nebesa. Zdaj je prišla tvoja ura: srce še bije — pa počasnejše — še — nič več ne.

Ubogo človeško srce! Ne, srečno človeško srce, ker si bilo za Marijo in Jezusa! Srečna duša, ki že čuti to, kar je pripravil Bog tistim, ki so čuli že izmladega pri podbojih Marijinih duri. Potovanje je končano. Duša je našla po Mariji pravi dom v Jezusovem Srcu.

Sladko umira otrok Marijin. In smrt mu je pot v večno sladkost. Zdaj otrok Marijin šele celoma čuti, kako Jezus plačuje rožne vence in posebno Marijina obhajila.

Že venča svojo nevesto...
Raduj se, raduj se, Ma-
rijin otrok!

Tudi ti, ljubi bravec, postani
pravi otrok Marijin. Nikdar ti ne
bo žal; zakaj vekomaj bo
srečen pravi otrok Marijin!

Četrty del.

Molitvenik

pravega Marijinega otroka.

Večino sledečih molitev je sestavil in rabil blaženi Marijin častivec L. Grinjon, ki biva zdaj v nebeški Marijini družbi. Okleni se še ti teh molitev in gotovo boš prišla tudi ti v ono srečno družbo, ki ima samo rajsko Devico za prednico.

I. Dnevne molitve.

1. Vse moje bodi Marijino!

Posvečenje.

Ljuba Mati Marija, danes prihajam k tebi otroško zaupajoč in iz srca ponižen. Popolno se posvetim tebi, da bom po tebi dospel k tvojemu božjemu Sinu. Vajin hočem ves biti. Bližam se tebi, zvesta Mati, ker vem, da smem vsekdar priti k tebi. Nikdar me še nisi zavrnila. Posvetim ti od tega dne vse svoje življenje, dušo in

telo z vsemi zmožnostmi, svoje premoženje in zasluženje, trpljenje in smrt. Ravnaj z vsem, kar sem in imam, po svoji volji, od te ure ni nič več mojega; ti, o Mati Marija, bodi moje vse.

Darujem se tebi, da se posve-
tim na ta način popolno nebe-
škemu Ženinu. Delati hočem vse s
teboj in tako z Jezusom; vse zate
in tako za Jezusa, vse v tebi in
tako v Jezusu.

Sicer bi ne upal k Jezusu; ker
sem pa tvoj, izgineta skrb in strah;
čutim se močnega, saj sem otrok
Marijin.

Danes hočem torej začeti novo
življenje: preljuba Mati, odslej bom
živel tebi in tako Jezusu. Bodi mi
zvesta Mati. Pelji me bliže in bliže
k božjemu Sinu, in srečen bom v
življenju in smrti.

Razprostri zdaj mili roki, do-
brotna Mati, in blagoslovi me.
Sprejmi zavezo, ki jo sklepam s
teboj; — daj mi moč, da ji osta-
nem vedno zvest. Sprejmi vsak

dihljaj, vsako misel, vsako besedo, vsako dejanje. Bodi mi Mati tukaj in v večnosti. Amen.

(Tako se posveti na kak lepši praznik Marijin. Kolikor moč ponavljaš to posvečenje vsako jutro.)

2. Jutranja molitev.

Prve dnevne trenutke darujem tebi, božja in moja Mati! Pozdravljam te, zahvaljujem te, ker si me to noč tako ljubeznivo čuvala.

Zahvalne pozdrave prinašam tebi, da jih neseš k božjemu Srcu Jezusovemu. Sam bi ne mogel vredno pozdraviti in dostojno zahvaliti tvojega božjega Sina. Pa ker pozdravljam in zahvaljujem po tebi, sta se pozdrav in zahvala v tebi neizmerno izboljšala.

Zopet se posvečujem tebi, da se tako darujem popolno Jezusu. Posvečujem ti vsa opravila, vse trenutke tega dneva; ti pa me blagoslavljaš med dnevom. Po tebi se združujem z željami božjega Srca Jezusovega, ker ti umevaš

najbolje Srce Sinovo. Varuj me ta dan posebno greha, da se nikdar ne ločim od tebe in od Jezusa. Zvesta Mati, tvoj naj bo ta dan, s teboj ga hočem začeti.

Tri češčenemarije, „češčena bodi Kraljica“ in navadne jutranje molitve.

3. Večerna molitev.

Z božjo pomočjo sem dovršil zopet dan. Zopet sem bliže večnosti; bliže sem uri, v kateri se bom na veke združil s teboj, o Jezus. Takrat me boš pritisnil ljubeče na svoje božje Srce, in potem ne bo več ločitve vekomaj ne.

Koliko dobrot si mi dal, odkar sem na zemlji, koliko ljubezni si mi skazal zopet danes. Obsipal si me z milostmi. Toda vse to si mi delil po mili Materi Mariji.

O preljuba Mati Marija, hvaležno se obračam k tebi. Tolikokrat si šla danes k prestolu svojega božjega Sina prosit milosti zame. Nesi v zadnji dnevni uri mojo zahvalo k Srcu Sinovemu, kakor si storila

zjutraj z mojimi prošnjami. Ti zahvaljuj, ker le ti edina moreš dostojno zahvaljevati.

(Izprašaj vest!)

Kljub vsem dobrotam, ki mi jih je delil Jezus danes po tebi, sem bil vseeno zopet nezvest otrok. Večkrat sem užalil Srce Jezusovo in s tem napravljal tudi tebi, dobra Mati, bridkosti in bolečine. Odpusti mi ter izprosi tudi pri Jezusu odpuščenje. Nisem grešil iz hudobnosti, ampak iz človeške slabosti, ker sem se premalo zatekal k tebi. Z novim zaupanjem, z novo ljubeznijo ti hočem jutri služiti kot zvest otrok. Pojdi tedaj k ljubemu Jezusu, ki sem ga užalil ter zadobi mi odpuščenje, saj vse premoreš pri njem.

Iznova ti posvetim svoje srce, da ga v vsi ponižnosti darujem po tebi presvetemu Srcu Jezusovemu. Le Jezus naj gospoduje po tebi mojemu srcu, nikdar več naj ne služi isto svetu ali meni sa-

memu. Tako sklepam dan; vse svoje drage, žive in mrtve, izročam tebi v varstvo. O najboljša Mati, varuj me s svojimi svetimi angeli; tebi hočem služiti vekomaj. Amen.

(Udje Marijine družbe molijo zvečer tri češčenemarije in molitev „pod tvojo pomoč“; navadno se še v posebnih molitvah spominjajo rajnih in umirajočih družbenikov.)

II. Mašne molitve.¹

(Pojdi v duhu z Marijo na Kalvarijo. Zberi se in pozabi vsakdanje skrbi. Živo si misli, kaj je čutila Mati božja pri križanju. Sveta maša je nekrvava ponovitev daritve na križu. Ni treba veliko besed; najbolje je, če družiš molitev s po-

---

¹ V obredniku imaš pod št. 2 še ene mašne molitve posebno za takrat, ko prejmeš med sveto mašo sveto obhajilo. (Glej stran 47.)

božnim premišljevanjem. Poprosi Marijo, da te podpira pri tem.)

1. Od začetka do evangelija.

(Z Marijo ponižno daruj Bogu srce:)

Molim te, vseмогоčni, troedini Bog. Ponižno poklekнем pred tvoje veličastvo in te zahvaljujem za vse, kar sem prejel od tebe. Slavim te za veliko delo ustvarjenja, učlovečenja in posvečenja. Zahvaljujem te, ker si me ustvaril, odrešil in posvetil. Toda kako slabo molim jaz! Zato se zatekam k tebi, moja preljuba Mati. Ti si najlepša hči nebeškega Očeta, ti si brezmadežna Mati božjega Sina, ti si prečista nevesta Svetega Duha. Poveljуй ti namesto mene presveto Trojico.

(Nadaljuj te misli, ne vznemirjaj si srca. Bog ljubi ponižnost: zelo všeč mu je, če spoznaš svojo nevrednost. Ne pozabi, da je Marija pri tebi; Marija ti pomaga moliti in moli namesto tebe.)

2. Od evangelija do povzdigovanja.

(Prosi Boga, da ti odpusti grehe. Vedno bliže je najsvetejši trenutek svete maše. Jezus prihaja na oltar, da se daruje zate. Kolikokrat si ga že žalil. Zdaj zadošča za svetovne, tudi za tvoje grehe.)

Troedini Bog! Kolikokrat sem te žalil. Tvoja neskončna ljubezen mi je podarila življenje ter vse, kar sem in kar imam. Ti si mi bil tako usmiljen; jaz sem ti bil pa malo hvaležen. Povzdignil si Srce svojega Sina na križ, da ti zadošča za naše grehe. Obžalujem, da sem toliko grešil. Skoro nimam več srčnosti, da bi se bližal ljubeznivemu Srcu Jezusovemu. Vidim pa pod križem Marijo, svojo nebeško Mater, ki mi kliče: „Jaz sem pribežališče grešnikov!“ Res, ti si pribežališče grešnikov, ti boš tudi moje pribežališče. Tebi sem se popolno daroval; pokaži, da si moja Mati. Prosi svojega božjega Sina, čigar dobrotno srce sem toli-

kokrat žalil, da me ne zavrže, temveč me milostno sprejme. Spomni ga bolečin, ki si jih pretrpela pod križem; odpustil mi bo, ker obžalujem grehe.

3. Pri povzdigovanju.

Molim te, presveto Rešnje Telo Jezusovo, zame darovano na križu! Jezus, verujem v te. Jezus, upam v te. Jezus, ljubim te nad vse. Bodi milostljiv meni ubogemu grešniku... Amen.

Molim te, presveta Rešnja Kri Jezusova, zame prelita na križu! Jezus, tebi živim. Jezus, tebi umrjem. Jezus, tvoj sem živ in mrtev. Očisti me, Gospod, s svojo krvjo in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

4. Od povzdigovanja do obhajila.

(Ta dragoceni čas porabi v to, da zahvaljuješ ljubega Zveličarja za vse dobre te, ki ti jih je skazal doslej. Nato moli:)

Moj ljubi Jezus, spominjam se svojih preteklih dni od prve mladosti do danes. Vse ure mojega življenja pričajo, kako si me obsipal z dobrotami: dal si mi krščanske starše, ki so me vzgojili po sveti veri. V svetem krstu si me sprejel za svojega otroka, v sveti birmi si me za dobro utrdil. V sveti spovedi si mi tolikokrat zopet in zopet odpustil in v svetem obhajilu si mi dušo poživiljal z nebeškim Kruhom. Skazoval si mi ljubezen za ljubeznijo. Moja usta so preslaba, ne morem te dovolj povelicati, ne morem te dovolj zahvaliti. Pomagaj mi ti, nebeška Mati, tvoji sveti ustnici sta tolikokrat poljubili Jezusa; ena zahvalna beseda iz tvojih ust bo izdala več, kakor vse moje govorjenje. Združim se torej z Marijo in po njej prihajam k tebi, o božje Srce Jezusovo ter te iskreno zahvaljujem. Kraljica angelov, pokliči nebeške duhove, da molijo z nama; kraljica svetnikov, povabi vse, vse,

ki si jih pripeljala k Jezusu v nebesa; pridejo naj ter naj zahvaljujejo z nama združeni. — Po Mariji te molim, o presveto Srce Jezusovo, ki živiš v kruhovi podobnosti; sprejmi to molitev v zahvalo za vse meni podeljene dobröte.

5. Mašnikovo obhajilo.

(Če nisi tako srečen, da bi resnično prejel med sveto mašo sveto obhajilo, se obhajaj vsaj na duhovni način. Če pa greš k svetemu obhajilu, moli po povzdigovanju namesto sledečih kar obhajilne molitve.)

Moj ljubi Jezus, zdaj si prišel v mašnikovo srce; krepíš ga za težki poklic s svetim Mesom in s sveto Krvjo. Kako se raduje njegovo srce, ker te sme prejeti. Molil te bo po Mariji, izprosil bo po njej obilo milosti sebi in tudi nam.

Danes nisem tako srečen, da bi se tudi jaz resnično sklenil s teboj; srčno hrepenim po tebi. Zato te prosim, o ljubi Jezus, pridi du-

hovno k meni s svojo milostjo. Že slišim odgovor na to prošnjo: „Prihajam k tebi po svoji Materi!“

Že se bližaš, ljubljene Jezus, nebeška Mati te nese v moje srce. Pozdravljam te, zahvaljujem te. — O ljuba Mati Marija, uravnaj mi srce, da bo prijetno bivališče tvojemu božjemu Detetu. Prav ponižno ga sprejemem. Pač je to srce ubogo kakor betlehemski hlevček; mrzlo in prazno je, vendar nebeška Mati je tu zraven; ta bo vse uredila in pripravila. Pridi torej, ljubi Ženin. Molim te z ubogimi pastirci in svetimi tremi kralji. Moje prošnje, moje potrebe ti bo razodela Mati Marija; usliši jih zavoljo nje.

(Povej zdaj Materi božji vse, česar hočeš prositi ljubega Jezusa, da prosi namesto tebe. Ne želi mnogo zemskih dobrot, prosi nebeških darov. Prosi ponižno, pa pogumno, saj moreš pričakovati vsega, ker prihajaš po Mariji k Jezusu. Ne prosi samo zase; prosi

tudi za svoje drage, prosi za prijatelje in sovražnike; za žive in mrtve, še posebno moli za umirajoče. Na ta način prejmeš tudi pri duhovnem svetem obhajilu neizmerno milosti.)

(Z vdanostjo v Jezusovo voljo zakleni po Mariji vse te prošnje v božje Srce svojega Ženina, moli svojega Zveličarja, prosi ga, da te blagoslavlja med dnevom. Po sveti maši ne hiti takoj iz cerkve; videti se mora, da težko zapuščaš kraj, kjer prebiva Ženin tvoje duše.)

(Srce pa pusti pri Jezusu, ko odhajaš na delo. Misli pogosto med dnevom na ljubega Zveličarja, ki čaka v tabernaklju, da zopet prideš. Zate moli, blagoslavlja te, čuje nad teboj, spremlja te po Mariji. Ona je vedno poleg tebe. O kako milostljiv, kako zaslužen je dan, ki ga začneš s sveto mašo. O kako srečen si vendar, ljubi otrok Marijin.)

III. Spovedne molitve.

Poprosi pomoči Svetega Duha; moli tri češčenemarije k njej, ki je „pribežališče grešnikov“; skrbno izprašaj vest; nato moli:

1. Pred spovedjo.

Zopet prihajam k tebi, o nebeška Mati, ker ne upam sam stopiti k Jezusu. Vem, da sem užalil velikokrat in težko tudi tebe. O ljuba Mati, odpusti mi vse grehe, saj si pribežališče grešnikov. K tebi pribežim, ker nisi zavrnila še nobenega grešnika; vse vabiš k svojemu materinemu Srcu. Ne moreš me zapustiti, saj si moja Mati. Obžalujem vse grehe že zato, ker sem z njimi užalil tebe, svojo zvesto Mater. Pozabi mojo nehvaležnost, nezvestobo, pomanjkljivo ljubezen; oziraj se le na revščino, na zaupanje svojega padlega otroka. Obljubim ti, da bom odslej zvest. Nikdar več nočem grešiti; s tvojo močjo upam ta sklep izvrševati. O pribežališče grešnikov, spremljaj

me zdaj k Srcu Jezusovemu. O mogočna priprošnjica grešnim dušam, reci mu, da mu pripelješ nezvesto nevesto, ki pa hoče v prihodnje biti zvesta.

V ponižnosti prihajam osramočen k tebi, božje Srce Jezusovo. Tolikokrat sem te zatajil, pozabil, zapustil. Ali mi moreš odpustiti? Pač, odpustilo mi boš po svoji Materi, ki je pribežališče grešnikov. K njej sem se zatekel, ni me zavrгла; zato me tudi ti ne moreš več zavreči, moraš me pomilostiti. Prosim te po brezmadežni Mariji, odpusti mi, čeprav sem te tolikokrat in tako zelo užalil. S tvojo pomočjo te ne bom nikdar več zapustil. Nezvest sem bil Mariji in tebi. Toda v prihodnje ostanem zvest Marijin otrok, da ostanem zvest tudi tebi.

Zdaj se skesano obtožim tvojemu duhovniku. Mati Marija, spremljaj me; vsi sveti angeli, pojedite z menoj, da se vrne moja duša čista, brezmadežna, vredna

nevesta Zveličarjeva, da se vrnem kot pravi otrok Marijin.

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje. (Tako vzdihuj, dokler ne prideš na vrsto; vsakikrat 300 dni odpustkov.)

2. Po spovedi.

Raduj se, moje srce, poveljučuj Jezusa, poveljučuj Marijo; zopet sem srečen. Kako vse drugače je zdaj v mojem srcu, naselil se je vanje zopet mir.

Poveljučuj, moja duša, Gospoda, vse mi je odpustil. Zopet sem zdrav, Gospod me je ozdravil.

Zahvaljujem tebe, pribežališče grešnikov, da si me pripeljala zopet k Jezusu. O koliko hvaležnost sem ti dolžan. Kraljica miru, zahvaljujem te, prinesla si mi mir. Hudo sem grešil, toda Zveličar je mojo dušo zopet sprejel za nevesto, ker je videl tebe poleg mene. Rekel je: zavaljo svoje Matere sem ti vse odpustil, ostani zvest in ne greši več. Dal je moji duši zopet čisto svatovsko oblačilo, kakršno imajo neveste

njegovega božjega Srca. Podaril mi je zopet prstan v znak ljubezni, objel me je s poljubom svoje milosti.

Zanaprej ti hočem zvest ostati, o ljubi Jezus. Oklepati se hočem tvoje Matere, ki je tudi moja Mati. Ona mi bo podpora v nevarnih skušnjavah. Ne bo dneva, da bi jaz ne bil njen otrok, da bi je ne ljubil. Po njej pa se hočem vedno tesnejše oklepati tebe, o božje Srce Jezusovo. Rajši hočem vse prestati, kakor pa da bi zapustil tebe in tvojo Mater. Vtisni svoje rane globoko v moje srce; če vidim tvoje rane, te ne morem več žaliti. O Srce mojega Ženina, posveti me popolno svoji Materi, izroči me njenemu varstvu, da služim po njej tudi tebi bolj in bolj.

Daj mi po današnji spovedi tudi srečo, da čutim vedno večje hrepenenje po svetem obhajilu. O, da bi bil vedno bliže pri tebi. O, da bi bil vedno bolj tvoj po Materi Mariji!

Sladko Srce Jezusovo, daj, da te bom ljubil vedno bolj in bolj!

(Odpustek 300 dni vsakikrat.)

(Tako večkrat vzdihni; potem pobožno opravi naloženo pokoro. Če imaš čas, moli žalostni del svetega rožnega venca.)

IV. Obhajilne molitve.

1. Pred svetim obhajilom.

Z radostnim srcem sklepam danes roki; napočil je milostni dan; že se bliža ura božje ljubezni. V moje srce bo prišel Jezus, skrit v podobi kruhovi.

Kolika sreča, kolika radost, — Jezus pride k meni. Pa moje srce čuti svojo slabost in revščino prav posebno zdaj, ko mi je prejeti Gospoda nebes in zemlje. Kako pridem do tega, da se naseli pri meni moj zapovedovavec, moj Zveličar? Najbogatejši prihaja k najrevnejšemu, najčistejši k tako omadeževanemu grešniku. Ti, o Jezus, si tako krotak

in mil, jaz pa tako mlačen in mrzel.
— Kolika je tvoja ljubezen, o božje
Srce Jezusovo, ki nič ne pomiš-
ljaš in hočeš priti v moje srce.

Živo čutim: jaz sem nevreden,
da ti prideš pod mojo streho. Pri-
pravil sem se prepovršno, ljubim
in hrepenim premalo; v potrebi se
zatečem k tebi, Mati milosti Ma-
rija. Ti si hči nebeškega Očeta,
Mati božjega Srca Jezusovega, ne-
vesta Svetega Duha. Če si ti ^{tu} z
menoj, sem bogat, sem močan; v
tebi premorem vse.

Tebi podarim iznova celo svoje
srce. Le ti mu gospoduj. Vse bodi
tvoje; kar je bilo doslej mojega,
vse naj je tvoja lastnina. Tako
hočem prejeti sveto obhajilo. V
tvojo lastnino naj pride Jezus. O
Marija, bližaj se mi in bodi du-
hovno navzočna, ker zdaj bo prišel
Jezus k meni. O kako rad bo prišel,
če si ti v meni. In ti si v meni.
Saj je moje srce tvoje bivališče.
Pridi, pridi, Jezus; Marija te čaka,
o pridi, pridi! V Marijino ali vsaj

v Mariji posvečeno srce prideš, če prideš k meni.

Verujem, ljubi Jezus, da prideš k meni, hočeš me nasititi s svojim presvetim mesom. Daj mi vero, daj mi močno in sveto vero, kakršna je Marijina vera.

Upam, ljubi Jezus, da bom prejel vse potrebne milosti, ker prihajaš k meni ti sam, ki si mi po Mariji edina nada. Potrdi po Mariji moje upanje.

Ljubim te, o Jezus, ker si v Mariji moja edina ljubezen. Želim te ljubiti, kakor te je ljubila Marija. Sprejmi njeno čisto, sveto ljubezen kakor bi bila moja.

Ponižen in skesan sem, vendar bi se ne upal bližati tebi zavoljo svojih grehov. Toda Marija je moje zaupanje. Ona ve, da sem ves njen. Kakor hrepeni žejen jelen po studencu, tako hrepeni moje srce po tebi; presveto Srce Jezusovo pomnoži moje hrepenenje. Zdaj hočem molčati, sveti trenutek

se bliža. O Marija, govori ti zame, tvoja molitev predira oblake.

(Ostani miren in moli kratke vzdihljaje, kakršne ti navdaja srce, ali pa del sv. rožnega venca.)

2. Pri svetem obhajilu.

Jezus, tebi živim, Jezus, tebi umrjem. Jezus, tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Jezus, moj Bog, ljubim te nad vse.

Moj Jezus, usmiljenje. Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.

Jezus, moje vse.

Sladko Srce Jezusovo, daj, da te bom ljubil vedno bolj in bolj.

Jezus, krotki in iz srca ponižni, upodobi moje srce po svojem Srcu.

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak odrešenik!

3. Po svetem obhajilu.

Zdaj si prišel k meni, o zaželeni Ženin mojega srca. Tisočeri angeli klečê krog mene in te molijo v mojem srcu. Verujem, upam,

ljubim te. O ljubi Jezus, ne sprejemam te jaz, Marija ti hiti naproti, Marija te sprejema. Objema te Marija, ki je na duhovni način v meni. O kako rad prideš k meni zavoljo nje.

Po Mariji je postalo moje ubogo srce čudovit prestol, ki je okrašen z Marijinimi zaslugami in čednostmi. Kako rado ostane zdaj pri meni božje Srce Jezusovo, ker si ti pri meni, o Marija. Ne morem umeti, kako slaviš, kako moliš Jezusa. Vse prepuščam tebi, kar je mojega, skrbi ti sama zame. Povej Jezusu vse, kar sem ti zaupal, bodi v vsem moja srednica. Prosi ga za vse moje želje in težnje, gotovo te bo uslišal. Zdaj hočem molčati; to bodi moja molitev.

(Marija govori zdaj zate, ljubi Marijin otrok.)

Ne skrbi, da bi kaj pozabila, saj je tvoja Mati. Ostani srečen, zbran, ponižen in daruj ta čutila po Mariji Srcu Jezusovemu. Povabi svete angele, da se udeleže tvoje molitve. Ne daj iz rok moleka, v katerem je tvoja moč.

Pozneje moli sledeče:

Presveto Srce Jezusovo, zdaj si zapustilo moje srce. Podoba kruha je izginila in zopet sem sam. Vendar ostani pri meni, ne zapusti me. Če tudi nisi več v meni z dušo in s telesom, ostani vendar duhovno v mojem srcu. Ohrani mi vse milosti svoje ljubezni, posebno to milost, da te nikdar več ne bom razžalil s smrtnim grehom ter ti bom vedno podobnejši. Pomnoži v mojem srcu hrepenenje po svetem obhajilu, da ne bom več mogel živeti brez tebe, o moj Jezus. Tisočkrat te zahvaljujem za vso ljubezen, ki si mi jo skazal v današnjem svetem obhajilu.

Tudi k tebi, o nebeška Mati, se oziram poln otroške ljubezni. Spremila si me, molila si zame, sprejela si Jezusa namesto mene; o koliko hvaležnosti sem ti dolžan. Ostani mi tudi v prihodnje dobra, zvesta Mati, ničesar se ne bojim, če me varuje tvoja roka.

Zasluženje današnjega svetega obhajila darujem tebi, razdeli isto, kakor spoznaš za najbolje. Dobro mi želiš, zato ti zaupam popolnoma.

Ostani mi zvesta mati, o blažena Devica Marija. Amen.

(Če ti ostaja čas, moli še za odpustke in druge poobhajilne molitve, ki jih imaš spredaj v obredniku na strani 62. in sledečih.)

V. Duhovna spoved in duhovno obhajilo.

Dasi se ne moreš vsak dan spovedovati v resnici, vendar lahko dobiš vsak dan odpusčenje grehov, če opraviš duhovno spoved. To stori vsaj vsak večer, in sicer takole:

1. Pomisli, katere grehe imaš.
2. Spovej se jih Bogu.
3. Obžaluj jih in se popolno skesaj.
4. Obljubi spoved in poboljšanje.
5. Naloži si malo pokoro.

Potem se duhovno obhajaj.

Duhovno prejemajo sveto obhajilo tisti, ki Gospodovega telesa ne prejmejo v zakramentu samem, temveč le v živi veri, goreči ljubezni in srčnem hrepenenju po Jezusu. Tako postanejo deležni nekaterih sadov, ki jih Jezus prinaša v človeška srca v pravem obhajilu.

Duhovno obhajilo prinaša včasih iste milosti, kakor zakramentalno, posebno, ako je naša vera res živa in naše hrepenenje prav prisrčno.

Naš Gospod Jezus Kristus je že večkrat očitno pokazal, kako drago mu je duhovno obhajilo. Poplašal je pobožno hrepenenje svojih služabnikov s tem, da jim je podelil sveto obhajilo ali lastno-ročno, kakor sv. Klari, sv. Katarini Sienski, sv. Lidvini; ali po kakem angelu, kakor sv. Bonaventuru in sv. Stanislavu Kostku; ali po svoji Materi, kakor sv. Silvestru. Duhovno obhajilo nas napolnjuje z božjo ljubeznijo; druži nas z Bogom in

dela nas sposobne, da prejmemo od njega največje milosti.

Te milosti moreš prejeti večkrat na dan, ker moreš s srcem vedno biti pri Bogu in lahko večkrat zahrepeniš po Jezusu.

Stori to vsaj enkrat na dan. Pripravi se pa z največjo gorečnostjo, da ti bode prineslo obilo koristi. Najpripravnejši čas je sveta maša ali obisk presvetega Rešnjega Telesa ali večerna duhovna spoved. Duhovno obhajilo prejmi takole:

Najprej se popolno skesaj, da očistiš srce, v katero hočeš prejeti svojega Gospoda; potem prav živo veruj v Jezusovo pričujočnost v presv. Rešnjem Telesu. Premišluj veličastvo, ki se skriva pod podobo kruha in vina, preudarjaj Jezusovo ljubezen in dobrotljivost; ponižuj se in spoznavaj svojo lastno nevrednost. Potem se združi z Jezusom v duhovni, tihi ljubezni. Misli si, da ti preblazena Devica Marija ali angel varih prineso sveto hostijo, ali da pride Jezus sam;

objemi ga, in ponavljaj večkrat v goreči ljubezni besede: „Pridi, o moj Jezus, pridi mi v revno srce, uteši mi hrepenenje, pridi in posveti mi dušo, pridi mi v srce!“

Potem prenehaj nekoliko in misli na svojega Boga, ki živi v tebi. Slednjič ga prav prisrčno zahvali ter prosi za milosti, katerih najbolj potrebuješ.

Tako ti bo duhovno obhajilo mnogo koristilo; storilo bo zlasti, da se boš približeval dobro pripravljen mizi Gospodovi. Vse to lahko storiš takole:

Moj Jezus, živo verujem, da si v zakramentu presvetega Rešenjega Telesa resnično pričujoč, in te ponižno molim.

Ljubim te nad vse in zato obžalujem vse svoje grehe. Rajši hočem vse pretrpeti, kakor tebe kdaj z grehom izgubiti. Moja duša hrepeni po tebi, moj Bog. Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem prejeti, pridi v moje srce vsaj s svojo

milostjo . . . Pridi, sprejemem te kakor v resnici pričujočega in se popolnoma sklenem s teboj. Ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

VI. Tridnevnice in devetdnevnice.

Najpripravnejše se opravljajo take pobožnosti takole:

1. Določi si natanko namen, ki ga hočeš doseči s tako pobožnostjo; posebno pripravne so tri- in devetdnevnice v počeščenje Zveličarja ali Matere Marije, da dosežeš kako milost ali kaj podobnega.

2. Spomni se vsa tri- ali devetdnevnična jutra, kaj hrepeniš doseči.

3. Pred vsem pa izpolnjuj ob času tri- ali devetdnevnic sledeče:

a) Opravljaj iz istega namena svoje navadne dolžnosti z večjo ljubeznijo, vnemo in natančnostjo!

- b) Naloži si vsak dan določeno malo premagovanje, izvrši kako dobro delo, moli litanije ali kako drugo molitev!
- c) Prejmi k sklepu pobožnosti bolj goreče svete zakramente!

4. Devetdnevnica se lahko opravlja kadarkoli, a odpustki se morejo le enkrat na leto prejeti; in sicer odpustek po 300 dni vseh devet dni; popolni odpustek pa med devetdnevnico ali v osmini po njej, ako se molitve redno in pobožno molijo ter se vredno prejme zakrament svete pokore in svetega Rešnjega Telesa ter se moli nekoliko v papežev namen. — To velja v polnem obsegu o devetdnevnica, ki se opravljajo v čast Jezusovemu Srcu ali rojstvu; v čast Mariji pa v čast čistega spočetja, rojstva, darovanja, oznanjenja, obiskanja, očiščevanja, sedem žalosti, vnebovzetja, rožnega venca; v čast angela variha, sv. Jožefa in za duše v vicah. Molitve za vsak dan

se smejo poljubno odbirati, da so le od cerkvene oblasti potrjene.

Najpripravnejše v to so molitvice, ki so že kar same obdarovane z odpustki.

VII. Vzdihljaji z odpustki.

(Nauči se jih ter jih pogosto izgovarjaj med delom, na poti, v postelji ...)

Moj Jezus, usmiljenje!¹

O Jezus v presvetem Zakramentu, usmili se nas.¹

Vse zate, presveto Srce Jezusovo.¹

Srce Jezusovo v najsvetejšem Zakramentu, usmili se nas.¹

Božje Srce Jezusovo, spreobrne grešnike, otmi umirajoče, reši uboge duše v vicah.¹

Jezus krotki in iz srca ponižni, upodobi moje srce po svojem Srcu.¹

Presveto Srce Jezusovo, v tebe zaupam.¹

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

O ljubeznivo Srce, v tebe stavim vse svoje zaupanje. Vsled svoje slabosti se vsega bojim, upam pa vsega zavoljo tvoje dobrote.¹

Sladko Srce Jezusovo, daj, da te bom ljubil vedno bolj in bolj.¹

Vérujem, presveto Srce Jezusovo, da me ljubiš.¹

Presveto Srce Jezusovo, pridi k nam tvoje kraljestvo.¹

Jezus, Marija.¹

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.¹

Mati ljubezni, bolečin in usmiljenja, prosi za nas.¹

Naša ljuba lurška Gospa, prosi za nas.¹

O Marija, naše upanje, skaži se nam milostno.¹

Češčeno bodi, sveto in brezmadežno spočetje preblazene Device Marije, Matere božje.¹

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.¹

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

Večni oče, poveličaj po presveti Krví Jezusovi njegovo najsvetejše Ime, po namenu in željah njegovega vsega češčenja vrednega Srca.¹

Gospod, ohrani nam vero.²

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.²

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju.²

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.²

Jezus, moj Bog, ljubim te nad vse.³

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak odrešenik.³

Hvaljen Jezus.³ — Amen.³

VIII. Alojzijeva pobožnost.

Prva nedelja.

O sveti Alojzij, ti nisi nikoli pozabil, da je greh največja ne-

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

² Vsakikrat 100 dni odpustka.

³ Vsakikrat 50 dni odpustka.

sreča, ter si se ga zato vedno skrbno varoval. — Kako bi bil jaz srečen, če bi bil tudi jaz celo življenje tako ravnal. O, kako me boli, da sem si dušo omadeževal s toliko grehi. Izprosi mi milost, da se bom zanaprej vedno pokoril za prejšnje grehe ter ne bom nikdar več grešil.

Vsako nedeljo moli na papežev namen petkrat: Oče naš ... Češčena, M ... Čast bodi ... — in enkrat: Verujem ...

O Marija, ki si prišla brez madeža na svet, izprosi mi od Boga, da se brez krivde ločim z njega.¹

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.²

Druga nedelja.

O sveti Alojzij, ti si koj v rani mladosti visoko cenil nebeško ljiljo svete čistosti ter je nisi do zadnjega dihljaja prav nič oma-

¹ Enkrat na dan 100 dni odpustka.

² Vsakikrat 300 dni odpustka.

deževal. — O izprosi pri Mariji še meni to najlepšo milost.

Blagor tistim, ki so čistega srca!

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.¹

Tretja nedelja.

O sveti Alojzij, ti si se že takoj mlad z velikim veseljem pogovarjal v molitvi z Bogom. Kako rad si hodil v hišo božjo, kako pristrčno si častil ljubega Jezusa v tabernaklju, kako ljubeče si ga vsako nedeljo sprejel v svoje srce. Tri dni prej si se goreče pripravljaj na to milost, potem si se pa tri dni prav vneto zanjo zahvaljeval. Srečna tvoja duša, ki je tako zvesto služila svojemu nebeškemu Ženinu! — Prigovori pri Jezusu še moji ubogi duši veliko milost, da se ji bo že vendar uslišala pristrčna prošnja, ki jo vedno izgovarjam v zdihljaju: „Sladko Srce Jezusovo, daj, da te bom ljubil vedno bolj in bolj.“¹

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

O Jezus, v presvetem Zakramentu, usmili se nas! ¹

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje. ¹

Četrta nedelja.

O sveti Alojzij, ti bi si bil na zemlji lahko privoščil veliko razveseljevanja. Pa si se rajši odtegnil tudi dovoljenemu uživanju, da si se tako oborožil zoper vse razne izkušnjave, ki posvetnega človeka tako hitro omamijo in omrežijo, da siromak komaj ve, kdaj je začel na pot proti večni pogubi. Rajši si se v samostanu ostro pokoril, kakor da bi užival nevarne posvetne časti. — Kako pa jaz? Dolej ti nisem bil prav nič podoben. Izprosi mi pri najsvetejših Srcih predrugačenja mojega ubogega srca, da ne bodo imele sladkosti tega sveta nič več pogubnega vpliva nanje.

Presveto Srce Jezusovo, v tebe zaupam. ¹

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.¹

Peta nedelja.

O sveti Alojzij, ti si bil svojim staršem, predstojnikom v Marijini družbi in prednikom v samostanu vsekdar do pičice natančno in ponižno pokoren. Drugim si privoščil, da so zapovedovali, sam si pa hotel veljati za zadnjega ter si vse višje ponižno ubogal. — Kako pa jaz? Kolikokrat sem že razžalil starše zavoljo prevzetne svojeglavnosti. Kako nerad se klanjam naredbam tistih, ki vladajo družbo. Izprosi mi milost, da Jezus krotki in iz srca ponižni upodobi moje po svojem Srcu.

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje.¹

Šesta nedelja.

O sveti Alojzij, dobri otrok Marijin! Kako si iskreno Marijo ljubil, kako visoko si jo častil,

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

kako skrbno si se ji priporočal!
 — O sveti mladenič, izprosi še
 meni veliko milost, da postanem
 dober otrok Marijin ter dosežem
 tako enkrat veliko srečo, ki jo uživa-
 vate v raju vsi dobri Marijini otroci.

Sladko Srce Marijino, bodi
 moje rešenje.¹

IX. Litanije presv. Srca J.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

Srce Jezusovo, v Materi Devici od

Svetega Duha upodobljeno,

Srce Jezusovo, z Besedo božjo v

osebi zedinjeno,

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

Srce Jezusovo, neskončno veli-
 častno,
 Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,
 Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
 Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
 nebeška,
 Srce Jezusovo, žareče ognjišče lju-
 bezni,
 Srce Jezusovo, posoda ljubezni in
 pravice,
 Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
 polno,
 Srce Jezusovo, globočina vseh čed-
 nosti,
 Srce Jezusovo, vse hvale vredno,
 Srce Jezusovo, kralj in središče
 vseh src,
 Srce Jezusovo, v katerem so vsi
 zakladi modrosti in vednosti,
 Srce Jezusovo, v katerem biva vsa
 polnost božanstva,
 Srce Jezusovo, nad katerim ima
 Oče posebno veselje,
 Srce Jezusovo, iz čigar polnosti
 smo vsi prejeli,
 Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
 višav,

Srce Jezusovo, potrpežljivo in ne-
skončno usmiljeno,

Srce Jezusovo, bogato za vse, ki
te kličejo,

Srce Jezusovo, vir življenja in sve-
tosti,

Srce Jezusovo, sprava za naše
grehe,

Srce Jezusovo, z zasramovanjem
nasičeno,

Srce Jezusovo, zavoljo naših hu-
dobij potrto,

Srce Jezusovo, do smrti pokorno,

Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,

Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,

Srce Jezusovo, naše življenje in
vstajenje,

Srce Jezusovo, naš mir in naša
sprava,

Srce Jezusovo, daritev za grešnike,

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe
upajočih,

Srce Jezusovo, upanje v tebi umi-
rajočih,

Srce Jezusovo, sladkost vseh svet-
nikov,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

V. Jezus krotki in iz srca ponižni.

O. Upodobi naše srce po svojem
Srcu.

M o l i m o. Vsemogočni, večni
Bog, ozri se na Srce svojega pre-
ljubega Sina in na češčenje in za-
doščenje, ki ti ga opravlja v imenu
grešnikov, in po njem potolažen
odpusti njim, ki prosijo tvojega
usmiljenja, v imenu istega tvojega
Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj
živi in kraljuje v edinosti Svetega
Duha, Bog od vekomaj do veko-
maj. Amen.¹

Posvetitev presv. Srcu Jezuso- vemu.

Presladki Jezus, Zveličar člo-
veškega rodu, ozri se na nas, ki

---

¹ Vsakikrat 300 dni odpustka.

v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem. Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato se danes vsak izmed nas rado-
voljno posveti tvojemu presv. Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali, mnogi pa so tvoje zapovedi zaničevali in te zavrgli. Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in potegni vse k svojemu svetemu Srcu. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili; daj, da se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo uboštva in lakote. Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zmota ali loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Kralj bodi tudi vseh tistih, ki živé v stari zmoti poganstva; reši jih iz teme in privedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno in blagonosno prostost; daj vsem

narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo, slava in čast mu vekomaj. Amen.

X. Litanije M. b.

(So spredaj v obredniku stran 68.)

XI. Litanije sv. Jožefa.

(So spredaj stran 88.)

XII. Križev pot.

Za družbo spisani križev pot dobiš v „Ničmanovi“ prodajalni v Ljubljani za 20 v v posebni knjižici, iz katere rada premišluj.

XIII. K s. družbeni zavetnici.¹

a) K devici, ki ni mučenica.

V. Vse tvoje zapovedi sem izpolnjevala.

---

¹ Se lahko moli pri shodu.

O. In vsega hudega sem se varovala.

V. Prosi za nas sveta . . . I.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Usliši nas, o Bog, da bomo tu posnemale sveto devico . . . I. v pobožnosti in lepem življenju, da bomo po smrti prišle še me k njej tja v rajsko veselje. Po Kristusu, Gospodu našem. O. Amen.

b) K devici mučenici.

V. Srečni, ki hodijo v nedolžnosti.

O. In gredo pot dobrega.

V. Prosi za nas, sveta I.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni, večni Bog, ti voliš šibke, da ponižuješ močne. Podeli nam usmiljeno, da ti bomo čisto in pobožno služile kakor sveta naša priprošnjica devica in mučenica I. Po Kristusu, Gospodu našem. O. Amen.

XIV. K sv. Ani.¹

V. Ljubkost ti je na ustnicah.
O. Zakaj Bog te je blagoslovil
za veke.

V. Prosi za nas, sveta Ana.
O. Da postanemo vredni ob-
ljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, ki si skazal
sveti Ani milost, da je postala mati
Porodnice tvojega Sina, podeli
na njeno priprošnjo nam, ki bla-
grujemo njeno povelicanje, svoje
varstvo. Po istem Kristusu, Go-
spodu našem. Amen.

---

¹ Se moli pri shodu za matere.

Dodatek.

I. Sprejem kandidatinj.¹

Vodnik pri shodu naznani imena priglašenk, ki so se poprej v posvetu zasebno že določile za novinke ter so zdaj zbrane pred družbenim oltarjem, da se javno prištejejo kandidatinjam. Če jih je veliko, jim bo morda vodnik spregovoril nekaj vzpodbudnih besed. Izroči jim blagoslovljene svetinje ter jih povabi, naj se kleče posvete Mariji s sledečo molitvico:

O Gospa moja, — o Mati moja,
— spomni se, — da sem tvoja.
— — Varuj me, — brani me —
kakor svojo last in posest.

---

¹ Po najnovejšem „Sodalis M.“

Vodnik jih morda še z roko blagoslovi ter odpusti z besedami: „Z ljublj enim Sinom vas blagoslovi, Devica Marija.

II. Marijin vrtec.

1. Vrtec je Marijina družba za otroke, ki že prejemajo sveto obhajilo, pa so še premladi za med odrasle v Marijini družbi. V vrtcu se otroci privajajo lepemu vedenju, se uče Marijo iskreno ljubiti ter se tako pripravljajo na družbo odraslih.

2. V dekliški vrtec se sprejemajo pridnejše šolarice po prvem svetem obhajilu.¹ So pa najprej na poskušnji ter se imenujejo novinke.²

¹ Škof svetujejo, da bi se sprejem vršil na dan svetega obhajila popoldne, ter bi otroci dobili svetinjico (čudodelno), malo sprejemnico za apostolstvo in za vrtec. — V času vsakdanje šole se morejo voditi fantiči in deklič skupaj.

² Eno leto primeroma.

Če so bile v času poskušnje vzorno pridne, se nato primerno slovesno sprejmo za prave članice dekliškega vrtca. Dado se jim svetinje, morda one s podobama presv. Srca in škapulirske Matere božje. Vrednejše izmed vrtčevih članic se sprejmo v času ponavljavne šole za kandidatkinje v družbo odraslih deklet. Ostale pa počakajo tudi po dokončani ponavljavni šoli v vrtcu, dokler ne postanejo vredne za prestop.

Če pa katera jenja biti vestna v izpolnjevanju prevzetih dolžnosti, se sploh izključi.

So pa lahko po starosti razdeljene v več skupin. Po Nemškem imajo skupine svetega Alojzija, svete Neže in svete Marte.

3. Članice naj se odlikujejo v čistosti in pobožnosti, pokorščini in delavnosti. Pridno naj molijo za te čednosti in za stanovitnost.

Tudi za druge otroke naj skrbe, da se bodo varovali greha in delali dobro.

Vsako jutro in vsak večer bodo Marijo pozdravile s Češčena, Marija . . . Večkrat bodo vzdihnile: Z ljubljanim Sinom nas blagoslovi, Devica Marija.¹

Glavna dolžnost je, da hodijo prav pogosto k spovedi in svetemu obhajilu. Enkrat na mesec je odločno premalo; navadijo naj se iti k sveti spovedi na 14 dni ali vsaj enkrat v mesecu; vmes naj pa večkrat pristopajo k svetemu obhajilu; ako je mogoče, kar zaporedoma nekaj dni po spovedi ali pa vsako nedeljo.²

Kadar jim je naročeno, da gredo vse skupaj k svetemu obhajilu, bodo še posebno vesele šle.³

Shoda ne bodo nobenega zamudile, če jih ne bo prav kaj posebnega zadržalo.⁴

¹ Vsakikrat 100 dni odpustka, če poljubijo obenem blagoslovljeno svetinjo.

² Škofijski list 1912 str. 17.

³ Po nemških pravilih je to trikrat na leto.

⁴ Shod naj bi bil vsak teden, gotovo pa vsak mesec.

4. Poglavar vsake Marijine družbe je duhovni vodnik. To velja tudi za vrtec, kateremu se lahko preskrbe vse pravice Marijinih družb, da je potem to prava kongregacija.¹ Pa ker duhovniku ne ostaja veliko časa še za „malo“ Marijino družbo, bo imel sam le kake tri shode na leto, sicer ga bo pa nadomeščala v vrtcu ena ali več pripravnih odraslih družbenic (vrtnaric).² Izmed deklic samih se pa tako kakor v drugih družbah imenujejo ali izvolijo prednica, dve pomočnici in nekaj svetovavk. Te zbira (vodnik ali) vrtnarica včasih v posvet.³

---

¹ Morda kar tako, da je dekliški vrtec odsek dekliške družbe. Vodnik ima po novih pravilih tako pravico. Glej pravilnik V. 29.

² Sreča za vrtec, če ga sprejme v oskrbo požrtvovalna učiteljica, ki je najbolj primerna za tako nalogo.

³ V samostanskih in večrazrednih dekliških šolah se lahko tudi to izvršuje. Po malih župnijah je kar vrtnarica za celo predstojništvo.

5. Predstojnice se morajo še posebno lepo vesti; vnete morajo biti za družbeno rast in čast. Skrbe naj, da se ne vgnezdi v družbo prepir, nered ali lenoba. Vodniku ali vrtnarici morajo odkrito povedati, če zapazijo kaj takega, kar bi utegnilo škodovati vrtcu ali članicam.

6. Članice so pač lahko vesele, da so že koj majhne postale srečne hčerke nebeške Matere. Če vsaka mati ljubi svojega otroka, najboljša nebeška Mati še bolj.

Vseh Marijinih družb je 33 tisoč. Koliko se izmoli v njih. Kdor je v vrtcu ali družbi, je deležen vseh teh molitev. In koliko je odpustkov!

7. Vrtnarica bo poskrbela, da bodo vse vrtčeve članice dobro poznale družbena pravila. Za čas od shoda do shoda jim bo kaj svetega naložila, n. pr. eno od sledečih dobrih del: obiskovanje Najsvetejšega, navzočnost pri sveti maši, križev pot, litanije, rožni

venec, izgovarjanje vzdihov z odpustki, molitev za umirajoče, malo pritrganje v spanju ali jedi, izpraševanje vesti, duhovno obhajilo . . .

Članice smejo na listku zapisano prinesti, kolikokrat so naloženo dobro delo izvršile. Gospodična vrtnarica potem sešteje številke iz posameznih listkov, vpiše vsoto dobrih del v poseben zapisnik ter jo v vzpodbudo članicam tudi naznani.

Lahko se razna dobra dela zapišejo vsako na svoj listek ter vržejo v pripravno posodico. Vsaka članica izmed zmešanih listkov po enega dvigne, prebere, zapomni, vrže nazaj ter do prihodnjega shoda zapisano izvršuje.

Kaj lepo bo, če vrtnarica članice tako razvrsti, da ne bo dneva, da bi ne pristopila ena ali več njih k svetemu obhajilu.

8. V vrtcu se lahko osnujejo evharistični, treznostni, pevski in misijonski odsek. Članice prvega

posebno pridno obiskujejo in prejemajo sveto Rešnje Telo, goje in donašajo svežih cvetic za Marijine praznike v cerkev. Misionski odsek pa pospešuje „dejanje svetega Destinista“ ter zbira obrabljene pismenske znamke v misionske namene.

9. Članice imajo svoj imenik.

KAZALO.

Prvi del. **Pravilnik.**

Stran

Splošna pravila	1
I. Namen in bistvo	1
II. Skupne pobožnosti	4
III. Odseki	8
IV. Vodstvo	11
V. Sprejemanje in izključevanje	13
VI. Dolžnosti	18
VII. Predstojništvo	27
VIII. Nižje službe	32
IX. Zveze	34
X. Posebna pravila	35
Odpustki	37
Pravice	40

Drugi del. **Obrednik.**

I. Vsakdanje družbene molitve	47
II. Sveta maša — sveto obhajilo	47
III. Navadni shod z lavretan- skimi litanijami	67
IV. Navadni shod z večernicami	76
V. Shod v čast sv. Jožefu	88
VI. Shod v čast sv. Alojziju	90
VII. Shod v čast sv. Stanislavu	93
VIII. Shod s sv. križevim potom	93
IX. Molitve pri sejah in pri vo- litvah	94

	Stran
X. Objava novih predstojnic .	96
XI. Slovesni shod s sprejemom .	98
XII. Slovesni shod s ponovljenjem posvečenja	110
XIII. Zasebni shod	111
XIV. Prošnje k najsv. Srcu . . .	112
XV. Venček v čast Srcu Marijinemu	114
XVI. Venček v čast Brezmadežni .	118
XVII. Molitev za bolno	118
XVIII. Molitev za umirajočo . . .	119
XIX. Molitev za mrtvo	120
XX. Krajše posvečenje	123
XXI. Stari sprejemni obred . . .	123

Tretji del. **Vodnik.**

I. Tudi ti si otrok Marijin . . .	139
II. Bodi pravi otrok Marijin . .	141
III. Srečen boš, če boš zares Marijin	147
IV. Posveti vsak dan Materi . .	153
V. Vojska otroka Marijinega . .	162
VI. Spremljevavec	163
VII. Pri obhajilni mizi	169
VIII. Po Mariji k Jezusu	178

Četrty del. **Molitvenik.**

I. Dnevne molitve	185
1. Vse moje bodi Marijino . . .	185
2. Jutranja molitev	187
3. Večerna molitev	188

II. Mašne molitve	190
III. Spovedne molitve	198
IV. Obhajilne molitve	202
V. Duhovna spoved in obhajilo	208
VI. Tri- in devetdnevnice	212
VII. Vzdihljaji z odpustki	214
VIII. Alojzijeva pobožnost	216
IX. Litanije presv. Srca Jez.	221
X. Litanije M. b.	68
XI. Litanije sv. Jožefa	88
XII. Križev pot	226
XIII. K sv. družbeni zavetnici	226
K devici, ki ni mučenica	226
K devici mučenici	227
XVI. K sv. Ani	228
Dodatek: I. Sprejem kandidatinj	229
II. Marijin vrtec	230

Abecedno kazalo.

- A**kaademija. 10.
Alojzij sv. 3, 8.
    molitve k. 91.
    šestnedeljska pob. k. (8) 216.
Ana sv., molitev k. 228.
apostolsko delo. 24.
aspirant. 15.
bistvo Marijinih družb. 1.
blagajnik. 11, 31.
blagoslov novega predstojništva. 97.
    svetinj. 106, 127.
Bogoljub. 35.
bolni udje. 25, 33.
    molitev za. 72, 118.
branje spotikljivo. 20.
bratstvo. 24.
bravec. 12, 32.
Cerkev. 19.
časniški odsek. 9.
češčena bodi, Kraljica. 71, 86.
češčenje Matere božje. 1, 2, 22.
devetdnevnica. 8, 20, 212.
devica zavetnica sveta, molitev k njej.
    226, 227.
dnevnice. 5.
dober namen. 19, 153.

- dobrodelni odsek. 10.
- dolžnosti vseh udov. 18—27.
  - predstojnikov. 27—32.
  - nižjih služb. 32—34.
- drugi glavni praznik. 3.
  - patron. 3, 36.
- družčina. 20.
- družbene molitve vsakdanje. 47.
  - skupne. 4—8, 47—136.
- družbeno glasilo. 35.
- družbeni oltar. 36.
- duhovno obhajilo. 47—209.
  - a spoved. 208.
  - e vaje. (6), 7.
- evharistični odsek. 9, 32, 235, 236.
- glavni praznik. 3, 4, 36.
  - druge vrste. 3.
- glavni (škofijski) vodnik. 35.
- gost. 26.
- Grinjonov nauk. 139—182.
  - ove molitve. 185—208.
- imenik članov. 30, 110.
  - novincev. 30.
  - vrtčevih članov. 236.
- iz globočine. 72.
- izkaznica. 16, 25, 26.
- izključenje. 18, 23, 27.
- izpraševanje vesti. 20.
- izselniški odsek. 10.
- Jožef sv. 88—90.
- jutranja molitev. 187.
  - družbena. 47.

- kandidat. 15.
 knjižnica. 33.
 knjižničar. 12, 33.
 kongregacija. 1.
 kongres. 34.
 kontrola. 23, 32.
 kontrolna knjiga. 30, 32.
 krajevna pravila. 36.
 krajše posvečenje. 123.
 križev pot. 7, 93, 94.
 kronika. 30.
 litanije lavretanske. 68.
     sv. Jožefa. 88.
     presv. Srca. 221.
Marijanski kongres. 34.
 mašne molitve. 47, 190.
 misionski odsek. 10, 236.
 mladeniške družbe. 4.
 moške družbe. 4.
 moja duša poveljuje. 84, 107.
 molitve družbene vsakdanje. 47.
     pri shodih. 47—136,
         5—6.
 molitev k Sv. Duhu. 67.
     za bolno. 72, 118.
     za umirajočo. 119.
     za umrlo. 72, 120.
     za družbo. 74.
     za čistost. 91.
     ob volitvah. 94—96.
     pri posvetih. 94—96.
 mrtvaške dnevnic. 25.
 mučenica zavetnica (molitev). 227.

- nadzornik novincev. 11, 31.
 namen Marijinih družb. 1.
 navadni shodi. 5, 6, 47 in sledeče.
 nižje službe. 32—34.
 novinec 15, 31.
 občevanje z drugim spolom. 21.
 obisk bolnikov. 33.
 obhajilne molitve. 47, 202.
 obhajilo duhovno. 208.
     pogosto. 21, 22.
     skupno. 4, 6.
 odpustki. 37—40, 214.
 odseki. 8, 24, 235, 236.
 o Gospa. 65, 229.
 oznanilna knjiga. 33.
 patron-zavetnik. 3, 88, 226—228.
 pevski odsek. 10.
 ples. 20.
 pobožnosti skupne. 4—8.
     pri skupnem obhajilu. 47.
     pri navadnih shodih. 67 in
         sledeče.
     pri slovesnih shodih. 4, 5,
         98, 123.
 pod tvoje varstvo. 70.
 pogreb. 25.
 pokorščina. 24.
 pomočnika. 11, 29.
 ponovljenje posvečenja. 103.
 posebna pravila. 11, 35.
 poskušnja. 15.
 posvečenje. 103. (123, 128, 185.)
     za daljne ude. 27.

- posvet. (12, 15, 16), 28, 36, (233).
     molitev pred. 94.
     po. 95.
- pravila splošna. 1—35.
     posebna. 35—37.
     za vrtec. 230—236.
- pravice. 40—41.
- praznik prvi in drugi družbeni. 3.
- prednik. 11, 29.
- predstojništvo. 11, 12, 48.
- predstave pohujšljive. 20.
- premišljevanje. 20.
- prestop. 26.
- priglašenec. 15.
- pripravnik. 15.
- prispevek za družbo. 25.
- procesije. 15.
- računska knjiga. 31.
- rožni venec. 20, 25.
- selitev. 25.
- seja predstojništva = posvet. 28, 36.
- shod. 4, 5.
     s skupnim obhajilom. 47.
     v čast sv. Jožefu. 88.
         sv. Alojziju. 90.
         sv. Stanislavu. 93.
     z večernicami. 96.
     z umeščenjem predstojništva. 96.
     s sprejemom. 98, 123.
- skupno obhajilo. 4, 6, 47, 232.
- skupne pobožnosti. 4, 47 in sledeče.
- splošna pravila. 1—35.
- spomni se. 75.

- spoved. 21, 232.
     duhovna. 208.
 spovednik. 21.
 spovedne molitve. 198.
 sprejemnice. 30, 105, 230.
 sprejemanje. 13, 16, 17.
     obred novi. 98.
     stari. 123.
     kandidatinj. 229.
     v vrtec. 230.
 Stanislav sv. 3, 93.
 svetovavec. 11, 30.
 starost družbenic. 14.
 šestnedeljska pobožnost. (8), 216.
 šolarji. 15, 230—236.
 tajnik. 11, 29.
 treznostni odsek. 9, 235.
 tridnevna. 8, 212.
 večerna molitev. 188.
 večernice. (5, 6), 76—87.
 venček Brezmadežne. 118.
     Marijinega Srca. 114.
 veroizpoved. 101.
 vodnik. 11.
     škofijski. 35.
     „Marijanski“. 2, 4.
 vodstvo. 11.
 volitev. 13.
 vratar. 12, 32.
 vrtnarica. 233.
 vrtec 15, 230—236.
 vzdihljaji z odpustki. 214.

- zabavni shod. 6.
zakristan. 12, 32.
zasebni shod. 6, 111—123.
zavetnica prva. 2.
                    druga. 3, 226—228.
zaznamek knjig. 33.
znanje grešno. 21.
zveza. 34, 35.
            dekanijska. 35.
            škofijska. 35.
ženske družbe. 4, 228.

